

INTRODUCERE

SINGURA MÂNGÂIERE

1. úrnapja

1. Mi életemben és halálodban egyetlen vigasztalásod?

Az, hogy testestől-lelkestől – akár élek, akár halok¹ – nem az önmagamé,² hanem az én hűséges Uramnak és Megváltómnak, Jézus Krisztusnak a tulajdona vagyok.³

Ő drága vérével minden bűnömért maradéktalanul megfizetett,⁴ és az ördög hatalmából megszabadított.⁵ Úgy megőriz,⁶ hogy mennyei Atyám akarata nélkül egy hajszál se hullhat le fejemről,⁷

sőt mindennek üdvösségemre kell szolgálnia.⁸

Ezért Szentlelkével bizonyosságot ad örök életemről,

és szív szerint hajlandóvá és késszé tesz arra,⁹ hogy szüntelenül neki éljek.¹⁰

¹Róm 14,8 • ²1Kor 6,19 • ³1Kor 3,23 • ⁴1Pt 1,18; 1Jn 1,7 • ⁵1Jn 3,8 • ⁶Jn 6,39 • ⁷Mt 10,30; Lk 21,18

• ⁸Róm 8,28 • ⁹2Kor 1,20–22; Ef 1,13–14

• ¹⁰Róm 8,14.16

1. deň Pánov

1. Čo je tvojím jediným potešením v živote i pri smrti?

To, že telom i dušou ako v živote, tak i pri smrti, (a) nie som sám svoj, (b) ale patrím svojmu vernému Spasiteľovi Pánovi Ježišovi Kristovi, (c) ktorý svojou drahou krvou učinil dokonale zadosť za všetky moje hriechy. (d) A vyslobodil ma z každej moci diabla, (e) i zachováva ma tak, (f) že bez vôle môjho nebeského Otca ani jeden vlas mi nemôže spadnúť z hlavy, (g) ba všetko mi musí slúžiť k spaseniu. (h) Preto ma aj ubezpečuje skrze svojho Ducha Svätého o večnom živote (i) a činí ma podľa srdca ochotným a náklonným žiť odteraz Jemu. (j)

(a) Rím 14,7-8 (b) 1Kor 6,19 (c) 1Kor 3,23; Tit 2,14 (d) 1Pt 1,18-19; 1Jn 1,7; 1Jn 2,2.12 (e) Žid 2,14; 1Jn 3,8; Jn 8,34-36 (f) Jn 6,39; Jn 10,28; 2Tes 3,3; 1Pt 5,5 (g) Mt 10,29-31; Lk 21,18 (h) Rím 8,28 (i) 2Kor 1,20-22; 2Kor 5,5; Ef 1,3-14; Rím 8,16; (j) Rím 8,14; 1Jn 3,3

I. Duminica

1. Care-ți este singura mângâiere, fie că trăiești, fie că mori?

Faptul că eu, trup și suflet, fie că trăiesc, fie că mor, nu-mi mai aparțin mie însumi, ci credinciosului meu Mântuitor Iisus Hristos, Care a plătit pe deplin cu scumpul Său sânge pentru toate păcatele mele și m-a izbăvit de sub toată puterea diavolului: El mă ocrotește așa de bine, încât fără voia Tatălui meu ceresc, nici un fir de păr de pe creștetul meu nu poate cădea, ba chiar toate lucrurile trebuie să-mi servească la mântuire. De aceea mă și asigură prin Duhul Său cel Sfânt de viața veșnică și mă face realmente doritor și gata să trăiesc de acum înainte pentru El.

Rom. 14:8; 1 Cor. 6:19; 1 Cor. 3:23; 1 Pet. 1:18–19; 1 In. 1:7; 1 In. 3:8; In. 6:39; Mat. 10:29–31; Rom. 8:28; Rom. 8:14–16; 1 In. 2:1–2; Lc. 21:18; 2 Cor. 1:20–22; Efes. 1:13–14

INTRODUCTION

INTRODUCERE

› SINGURA MÂNGÂIERE

INTRODUCTION

1. Sonntag

1. Was ist dein einziger Trost im Leben und im Sterben?

Dass ich mit Leib und Seele
im Leben und im Sterben nicht mir,
sondern meinem getreuen Heiland
Jesus Christus gehöre.¹
Er hat mit seinem teuren Blut
für alle meine Sünden vollkommen
bezahlt
und mich aus aller Gewalt des Teufels
erlöst;
und er bewahrt mich so,
dass ohne den Willen meines Vaters
im Himmel
kein Haar von meinem Haupt kann
fallen,
ja, dass mir alles zu meiner Seligkeit
dienen muss.²
Darum macht er mich auch
durch seinen Heiligen Geist
des ewigen Lebens gewiss
und von Herzen willig und bereit,
ihm forthin zu leben.³

¹Röm 14,8; 1Kor 6, 19; 1Kor 3, 23 • ²1Petr 1,18.19;
1Joh 1,7; 2,2; 1Joh 3,8; Joh 6,39; Mt 10,29-31; Lk
21,18; Röm 8, 28 • ³2Kor 1,21.22; Eph 1,13.14; Röm
8,15.16

Lord's Day 1

1. What is your only comfort in life and in death?

That I am not my own,¹
but belong—
body and soul, in life and in death²—
to my faithful Savior, Jesus Christ.³
He has fully paid for all my sins with
his precious blood,⁴
and has set me free from the tyranny
of the devil.⁵
He also watches over me in such a way⁶
that not a hair can fall from my head
without the will of my Father in
heaven;⁷
in fact, all things must work together
for my salvation.⁸
Because I belong to him,
Christ, by his Holy Spirit,
assures me of eternal life⁹
and makes me wholeheartedly willing
and ready
from now on to live for him.¹⁰

¹1 Cor. 6:19-20 • ²Rom. 14:7-9 • ³1 Cor. 3:23; Titus
2:14 • ⁴1 Pet. 1:18-19; 1 John 1:7-9; 2:2 • ⁵John
8:34-36; Heb. 2:14-15; 1 John 3:1-11 • ⁶John 6:39-
40; 10:27-30; 2 Thess. 3:3; 1 Pet. 1:5 • ⁷Matt. 10:29-
31; Luke 21:16-18 • ⁸Rom. 8:28 • ⁹Rom. 8:15-16; 2
Cor. 1:21-22; 5:5; Eph. 1:13-14 • ¹⁰Rom. 8:1-17

2. Mit kell tudnod ahhoz, hogy ezzel a vigasztalással boldogul élhess és halhass?¹

Először azt, hogy milyen súlyos a bűnöm és nyomorúságom.²

Másodszor azt, hogy miképpen szabadít meg Isten a bűnből és nyomorúságból.³

Harmadszor, hogy szabadításáért milyen nagy hálával tartozom Istennek.⁴

¹Zsolt 50,15; Róm 7,24–25; Tit 3,3–7; Lk 24,46–48; 1Kor 6,11 • ²Jn 9,41; 15,22 • ³Jn 17,3 • ⁴Ef 5,10; 1Pt 2,9; Róm 6,1–2.12–13

2. Koľko vecí máš poznať, aby si mohol/mohla v tomto potešení radostne žiť i zomrieť?

Mám poznať tri veci: (a) po prvé: aký veľký je môj hriech a moja bieda; (b) po druhé: ako sa mi dostalo vykúpenia zo všetkých mojich hriechov a z každej mojej biedy; (c) po tretie: ako mám prejaviť vďaka Bohu za toto vyslobodenie. (d)

(a) Mt 11,28–30; Lk 24,46–48; 1Kor 6,11; Tit 3,3–7 (b) Jn 9,41; Jn 15,22 (c) Jn 17,3; Sk 4,12; Sk 10,43 (d) Ef 5,8–11; 1Pt 2,9–10; Rím 6,1.2.12.13

2. Câte lucruri trebuie să știi pentru a putea trăi și muri fericit cu această mângâiere?

Trei. Mai întâi, cât de mari sunt păcatul meu și necurăția mea; în al doilea rând, cum sunt izbăvit de toate păcatele și necurățiile mele; în al treilea rând ce fel de mulțumire Îi datorez lui Dumnezeu pentru această izbăvire.

Lc. 24:46–47; In. 9:41; In. 15:22; Efes. 5:8–10; 1 Pet. 2:9–10; 1 Cor. 6:11; In. 17:3; Rom. 6:1–2, 12–13

2. Was musst du wissen, damit du in diesem Trost selig leben und sterben kannst?¹

Erstens:

Wie groß meine Sünde und Elend ist.²

Zweitens:

Wie ich von allen meinen Sünden und Elend erlöst werde.³

Drittens:

Wie ich Gott für solche Erlösung soll dankbar sein.⁴

¹Lk 24,46-47; 1Kor 6,11 • ²Tit 3,3-7; Joh 9,41; 15,22 •

³Joh 17, 3 • ⁴Eph 5,8-11; 1Petr 2,9-12; Röm 6,11-14

2. What must you know to live and die in the joy of this comfort?

Three things:

first, how great my sin and misery are;¹

second, how I am set free from all my sins and misery;²

third, how I am to thank God for such deliverance.³

¹Rom. 3:9-10; 1 John 1:10 • ²John 17:3; Acts 4:12; 10:43 • ³Matt. 5:16; Rom. 6:13; Eph. 5:8-10; 2 Tim. 2:15; 1 Pet. 2:9-10

INTRODUCERE

› SINGURA MÂNGÂIERE

INTRODUCTION

ELSŐ RÉSZ

AZ EMBER NYOMORÚSÁGÁRÓL

2. úrnapja

3. Honnan ismered meg nyomorúságodat?

Isten törvényéből.

Róm 3,20

4. Mit követel tőlünk Isten törvénye?¹

Krisztus az, aki megtanítja nekünk a törvény lényegét Máté evangéliuma 22. részében: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. Ez az első és nagy parancsolat. A második hasonló ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat. E két parancsolattól függ az egész törvény és a próféták.”²

¹5Móz 10,12; 3Móz 19,18 • ²Lk 10,27

5. Megtarthatod-e mindezt tökéletesen?

Nem,¹ mert természetem szerint hajlamos vagyok Istent és felebarátomat gyűlölni.²

¹Róm 3,10,23; 1Jn 1,8 • ²Róm 8,7; Ef 2,3

PRVÁ ČASŤ

O BIEDE ČLOVEKA

2. deň Pánov

3. Ako poznáš svoju biedu?

Svoju biedu poznám z Božieho zákona. (a)

(a) Rím 3,20

4. Čo od nás žiada Boží zákon?

V krátkosti nás tomu učí Kristus v Mt 22,37-40: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým srdcom, celou dušou a celou myslou. To je veľké a prvé prikázanie. A druhé je mu podobné: Milovať budeš blížneho ako seba samého. Na týchto dvoch prikázaniach sa zakladá celý zákon aj proroci.“ (a)

(a) 5Mojž 6,5; 3Mojž 19,18; Mk 12,30; Lk 10,27

5. Či môžeš toto všetko dokonale splniť?

V žiadnom prípade, (a) lebo podľa prirodzenosti som náchylný nenávidieť Boha i svojho blížneho. (b)

(a) Rím 3,10.20.23; 1Jn 1,8.10 (b) Rím 8,7; Ef 2,3; Tit 3,3; 1Mojž 6,5; 1Mojž 8,21; Jer 17,9; Rím 7,23

PARTEA ÎNTÂI

DESPRE STAREA CEA REA A OMULUI

II. Duminica

3. De unde îți cunoști starea cea rea?

Din Legea lui Dumnezeu.

Rom. 3:20

4. Ce ne pretinde Legea lui Dumnezeu?

Hristos ne învață pe scurt în Evanghelia după Matei, 22:37-40:

Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea.

Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă.

Iar a doua, asemenea ei, este:

Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.

În aceste două porunci se cuprind toată Legea și Proorocii.

Mat. 22:37; Lc. 10:27; Deut. 6:5; Lev. 19:18

5. Poți respecta toate acestea în mod desăvârșit?

Nicidecum, căci după fire tind să-L urăsc pe Dumnezeu și pe aproapele meu.

Rom. 3:23; 1 In. 1:8; Rom. 8:7; Efes. 2:3

DER ERSTE TEIL

VON DES MENSCHEN ELEND

2. Sonntag

3. Woher erkennst du dein Elend?

Aus dem Gesetz Gottes.

Röm 3,20

4. Was fordert denn Gottes Gesetz von uns?

Dies lehrt uns Christus mit folgenden Worten:

»Du sollst den HERRN, deinen Gott, lieben von ganzem Herzen, von ganzer Seele und von ganzem Gemüt. Dies ist das höchste und größte Gebot.

Das andere aber ist dem gleich: Du sollst deinen Nächsten lieben wie dich selbst.

In diesen beiden Geboten hängt das ganze Gesetz und die Propheten.«

Mt 22,37-40; Mk 12,30.31; Lk 10,27

5. Kannst du das alles vollkommen halten?

Nein, denn ich bin von Natur aus geneigt, Gott und meinen Nächsten zu hassen.

Röm 3,10-12.23; 1Joh 1,8.10; Röm 8,7; Eph 2,3

PART ONE

MISERY

Lord's Day 2

3. How do you come to know your misery?

The law of God tells me.

Rom. 3:20; 7:7-25

4. What does God's law require of us?

Christ teaches us this in summary in Matthew 22:37-40:

“You shall love the Lord your God with all your heart, and with all your soul, and with all your mind.”¹

This is the greatest and first commandment.

“And a second is like it:

“You shall love your neighbor as yourself.”²

“On these two commandments hang all the law and the prophets.”

¹Deut. 6:5 • ²Lev. 19:18

5. Can you live up to all this perfectly?

No.¹

I have a natural tendency to hate God and my neighbor.²

¹Rom. 3:9-20, 23; 1 John 1:8, 10 • ²Gen. 6:5; Jer. 17:9; Rom. 7:23-24; 8:7; Eph. 2:1-3; Titus 3:3

ELSŐ RÉSZ

› AZ EMBER NYOMORÚSÁGÁRÓL

PRVÁ ČASŤ

› O BIEDE ČLOVEKA

PARTEA ÎNTÂI

› DESPRE STAREA CEA REA A OMULUI

DER ERSTE TEIL

› VON DES MENSCHEN ELEND

PART ONE

› MISERY

3. úrnapja

6. Vajon Isten teremtette volna az embert ilyen gonosszá és romlottá?Nem.¹

Isten az embert jónak teremtette, saját képére,² azaz igazságosságra és valóságos szentségre alkotta,³ hogy teremtő Istenét igazán megismerje, szívből szeresse, vele örökké boldogan éljen, őt dicsérje és magasztalja.⁴

¹1Móz 1,31 • ²1Móz 1,26–27 • ³Ef 4,24 • ⁴2Kor 3,18; Kol 3,10

7. Akkor hogyan fajult az ember ilyen gonosszá?

Első szüleink, Ádám és Éva az Édenkertben bűnbe estek, és engedetlenné váltak.¹

Emiatt a mi természetünk úgy eltorzult, hogy minden ember bűnben fogantatik és születik.²

¹1Móz 3; Róm 5,12.18–19 • ²Zsolt 51,7

8. Annyira megromlottunk tehát, hogy minden jóra képtelenek, de minden gonosszágra kaphatók vagyunk?Igen,¹

hacsak Isten Lelke újjá nem szül minket.²

¹1Móz 6,5; Jób 14,4; 15,16.35; Ézs 53,6 • ²Jn 3,6

3. deň Pánov

6. Stvoril Boh človeka tak zlého a skazeného?

Určite nie, naopak, Boh stvoril človeka dobrého (a) a na svoj obraz, (b) v opravdivej spravodlivosti a svätosti, aby Boha, svojho Stvoriteľa, v pravde poznal, zo srdca miloval a žil s Ním vo večne trvajúcej radosti, Jeho oslavoval a zveleboval. (c)

(a) 1Mojž 1,31 (b) 1Mojž 1,26-27 (c) Kol 3,9-10; Ef 4,23-24; 2Kor 3,18

7. Odkiaľ teda pochádza skazenosť ľudskej prirodzenosti?

Z pádu a neposlušnosti našich prvých rodičov Adama a Evy v raji, (a) kde sa naša prirodzenosť natoľko porušila, že sa všetci v hriechu počínáme a rodíme. (b)

(a) 1Mojž 3; Rím 5,12.18.19 (b) Žalm 51,5; 1Mojž 5,3

8. Či sme natoľko skazení, že sme úplne neschopní nič dobrého vykonať, a sme náchylní ku každému zlu?

Vskutku sme, (a) až kým nie sme znovuzrodení Duchom Božím. (b)

(a) 1Mojž 8,21; Jn 3,6; 1Mojž 6,5; Job 14,4; Job 15,14.16.36; Iz 53,6 (b) Jn 3,3-5; 1Kor 12,3; 2Kor 3,5

III. Duminica

6. Oare Dumnezeu l-a făcut pe om atât de rău și de îndărătnic?

Nu, dimpotrivă, Dumnezeu l-a făcut pe om bun și după chipul Său, adică într-o adevărată dreptate și sfințenie, pentru ca el să-L cunoască în mod corect pe Dumnezeu Care l-a zidit, să-L iubească din inimă și să trăiască împreună cu El într-o comuniune veșnică și fericită, pentru a-L lăuda și proslăvi.

Gen. 1:26–27, 31; 2 Cor. 3:18; Col. 3:9–10; Efes. 4:23–24

7. Și atunci de unde provine această perversitate a naturii umane?

Din căderea și neascultarea primilor noștri părinți, Adam și Eva, aflați în Paradis; prin cădere natura noastră a fost atât de pervertită, încât noi toți suntem zămislîți și născuți în păcat.

Gen 3:1–6; Rom. 5:12, 18–19; Ps. 51:5; Gen. 3

8. Suntem așadar, atât de stricați, încât ne aflăm cu totul incapabili să făptuim vreun bine, fiind în schimb înclinați către orice rău?

Cu siguranță, prin urmare trebuie să fim născuți din nou de către Duhul Sfânt.

In. 3:6; Gen. 6:5; Iov 14:4; In. 3:5; Iov 15:14–16; Isaia 53:6

3. Sonntag

6. Hat denn Gott den Menschen so böse und verkehrt erschaffen?Nein.¹

Gott hat den Menschen gut und nach seinem Ebenbild erschaffen, das bedeutet:²
wahrhaft gerecht und heilig,
damit er Gott, seinen Schöpfer, recht erkenne,
von Herzen liebe
und in ewiger Seligkeit mit ihm lebe, ihn zu loben und zu preisen.³

¹1Mose 1,31 • ²1Mose 1,26.27 • ³2Kor 3,18; Kol 3,10; Eph 4,24

7. Woher kommt denn diese böse und verkehrte Art des Menschen?

Aus dem Fall und Ungehorsam unserer ersten Eltern Adam und Eva im Paradies.¹

Da ist unsere Natur so vergiftet worden,
dass wir alle von Anfang an Sünder sind.²

¹1Mose 3; Röm 5,12.18.19 • ²Ps 51,7

8. Sind wir aber so böse und verkehrt, dass wir ganz und gar unfähig sind zu irgendeinem Guten und geneigt zu allem Bösen?

Ja,
es sei denn,
dass wir durch den Geist Gottes wiedergeboren werden.

Joh 3,6; 1Mose 6,5; Hiob 14,4; 15,14; 16,35; Jes 53,6; Joh 3,5

Lord's Day 3

6. Did God create people so wicked and perverse?

No.

God created them good¹ and in his own image,²
that is, in true righteousness and holiness,³
so that they might truly know God their creator,⁴
love him with all their heart,
and live with God in eternal happiness, to praise and glorify him.⁵

¹Gen. 1:31 • ²Gen. 1:26-27 • ³Eph. 4:24 • ⁴Col. 3:10 • ⁵Ps. 8

7. Then where does this corrupt human nature come from?

The fall and disobedience of our first parents,
Adam and Eve, in Paradise.¹

This fall has so poisoned our nature²
that we are all conceived and born in a sinful condition.³

¹Gen. 3 • ²Rom. 5:12, 18-19 • ³Ps. 51:5

8. But are we so corrupt that we are totally unable to do any good and inclined toward all evil?

Yes,¹ unless we are born again by the Spirit of God.²

¹Gen. 6:5; 8:21; Job 14:4; Isa. 53:6 • ²John 3:3-5

- › AZ EMBER NYOMORÚSÁGÁRÓL
- › O BIEDE ČLOVEKA
- › DESPRE STAREA CEA REA A OMULUI
- › VON DES MENSCHEN ELEND
- › MISERY

4. úrnapja

9. Nem jogtalanság-e az emberrel szemben, hogy Isten a törvényben teljesíthetetlen követel tőle?

Nem,
mert Isten úgy teremtette az embert, hogy teljesíthette azt.¹
Az ember azonban, az ördög felbujtására, vakmerő engedetlenséggel megfosztotta magát is, utódait is az isteni adományoktól.²

¹Ef 4,24–25 • ²Róm 5,12

10. Büntetlenül hagyja-e Isten ezt az engedetlenséget és lázadást?

Isten rettenetesen haragszik¹ mind az örökölt, mind az általunk elkövetett bűnök miatt,
és igazságos ítéletével időleges és örök büntetéssel sújtja a bűnt, amint meg van írva: „Átkozott, aki nem tartja meg ennek a törvénynek az ígéit, és nem aszerint cselekszik!”²

¹Róm 5,12; Zsid 9,27 • ²5Móz 27,26; Gal 3,10

4. deň Pánov

9. Bol teda Boh nespravodlivý k človeku, ak ho žiadal vo svojom zákone o niečo, čo nemohol splniť?

Vôbec nie, (a) lebo Boh stvoril človeka schopného naplniť zákon, ale človek na popud diabla (b) i vlastnou úmyselnou neposlušnosťou (c) pozbavil týchto Božích darov tak seba, ako aj svojich potomkov.

(a) Ef 4,24; Kaz 7,29 (b) Jn 8,44; 2Kor 11,3; 1Mojž 3,4 (c) 1Mojž 3,6; Rím 5,12; 1Tim 2,13-14

10. Bude Boh znášať takúto neposlušnosť a vzburu bez trestu?

V žiadnom prípade, (a) ba hrozne sa hnevá ako na dedičný hriech, tak aj na hriechy nami vykonané. Svojím spravodlivým súdom ich potrestá, a to v časnosti i vo večnosti (b) podľa svojho Slova: „Zlorečený každý, kto nezotrváva vo všetkom a neplní, čo kniha zákona prikazuje.“ (c)

(a) 1Mojž 2,17; Rím 5,12 (b) Žalm 5,5; Nah 1,2; 2Mojž 20,5; 2Mojž 34,7; Rím 1,18; Ef 5,6; Žid 9,27 (c) 5Mojž 27,26; Gal 3,10

IV. Duminica

9. Însă Dumnezeu nu-l nedreptățește pe om atunci când prin Legea Lui îi pretinde ceea ce omul nu poate să facă?

Nu, deoarece Dumnezeu l-a făcut pe om apt
s-o împlinească.
Dar la instigarea diavolului
și prin neascultarea sa îndărătnică
omul s-a lipsit
împreună cu întreaga sa descendență
de aceste daruri.

Vezi întrebarea 7. Efes. 4:24, 25; Rom. 5:12, 18-19

10. Dumnezeu va lăsa nepedepsită această neascultare și răzvrătire?

În nici un caz!
Dimpotrivă, El nu are decât mânie
cumplită pentru păcat,
fie el original sau actual,
și prin judecata Lui dreaptă
vrea să îl pedepsească în timp
și în veșnicie, după cum a spus:
„Blestemat să fie cine nu va împlini
cuvintele legii acesteia,
și cine nu le va face”.

Vezi întrebarea 7. Rom. 5:12; Evr. 9:27; Deut. 27:26; Gal. 3:10

4. Sonntag

9. Tut denn Gott dem Menschen nicht Unrecht, wenn er in seinem Gesetz etwas fordert, was der Mensch nicht tun kann?

Nein, sondern Gott hat den Menschen so erschaffen,¹ dass er es tun konnte. Der Mensch aber, vom Teufel angestiftet, hat sich und alle seine Nachkommen durch mutwilligen Ungehorsam der Gabe Gottes beraubt.²

¹Eph 4,24 • ²Röm 5,12

10. Will Gott diesen Ungehorsam ungestraft lassen?

Nein, sondern er zürnt schrecklich über die sündige Art des Menschen und seine sündigen Taten. Beides will er nach seinem gerechten Urteil schon jetzt und ewig strafen, wie er gesprochen hat:¹ »Verflucht sei jeder, der nicht bleibt bei alledem, was geschrieben steht in dem Buch des Gesetzes, dass er's tue!«²

¹Röm 5, 12; Hebr 9, 27 • ²5Mose 27,26; Gal 3,10

Lord's Day 4

9. But doesn't God do us an injustice by requiring in his law what we are unable to do?

No, God created human beings with the ability to keep the law.¹ They, however, provoked by the devil² in willful disobedience,³ robbed themselves and all their descendants of these gifts.⁴

¹Gen. 1:31; Eph. 4:24 • ²Gen. 3:13; John 8:44 • ³Gen. 3:6 • ⁴Rom. 5:12, 18, 19

10. Does God permit such disobedience and rebellion to go unpunished?

Certainly not. God is terribly angry with the sin we are born with as well as the sins we personally commit. As a just judge, God will punish them both now and in eternity,¹ having declared: "Cursed is everyone who does not observe and obey all the things written in the book of the law."²

¹Ex. 34:7; Ps. 5:4-6; Nah. 1:2; Rom. 1:18; Eph. 5:6; Heb. 9:27 • ²Gal. 3:10; Deut. 27:26

› AZ EMBER NYOMORÚSÁGÁRÓL

› O BIEDE ČLOVEKA

› DESPRE STAREA CEA REA A OMULUI

› VON DES MENSCHEN ELEND

› MISERY

11. Hát nem irgalmas-e az Isten?

De, Isten irgalmas szívé,¹ ám igazságos is.²

Igazsága pedig azt követeli, hogy a bűnt, amely Isten elleni felségsértésnek minősül, a legnagyobb, azaz testi-lelki örök büntetés sújtja.

¹2Móz 34,6–7 • ²2Móz 20,5; Zsolt 5,5; 2Kor 6,14

11. Ale či Boh nie je zároveň aj milostivý?

Áno, Boh je vskutku milostivý, (a) ale aj spravodlivý. (b) Preto Jeho spravodlivosť vyžaduje, aby hriech, ktorý človek spáchal proti najvyššiemu Božiemu majestátu, bol potrestaný tiež najvyšším, teda večne trvajúcim trestom na tele i na duši.

(a) 2Mojž 34,6–7; 2Mojž 20,6 (b) Žalm 7,9; 2Mojž 20,5; 2Mojž 23,7; Žalm 5,5–6; Nah 1,2–3

11. Dumnezeu nu este, oare, și milostiv?

Într-adevăr, Dumnezeu este milostiv, dar este și drept.

De aceea dreptatea Lui pretinde ca păcatul care a fost comis împotriva măreției Sale suverane să fie pedepsit până la capăt, cu pedeapsa veșnică a trupului și a sufletului.

Ex. 34:6–7; Ex. 20:5; Ps. 5:5; 2 Cor. 6:14–16

11. Ist denn Gott nicht auch barmherzig?

Gott ist wohl barmherzig,
er ist aber auch gerecht.
Deshalb fordert seine Gerechtigkeit,
dass die Sünde,
die Gottes Ehre und Hoheit antastet,
mit der höchsten,
nämlich der ewigen Strafe
an Leib und Seele gestraft wird.

2Mose 34,6-7; 2Mose 20,5; Ps 5,5.6; 2Kor 6,14-16

11. But isn't God also merciful?

God is certainly merciful,¹
but also just.²
God's justice demands
that sin, committed against his
supreme majesty,
be punished with the supreme
penalty—
eternal punishment of body and soul.³

¹Ex. 34:6-7; Ps. 103:8-9 • ²Ex. 34:7; Deut. 7:9-11;
Ps. 5:4-6; Heb. 10:30-31 • ³Matt. 25:35-46

- › AZ EMBER NYOMORÚSÁGÁRÓL
- › O BIEDE ČLOVEKA
- › DESPRE STAREA CEA REA A OMULUI
- › VON DES MENSCHEN ELEND
- › MISERY

MÁSODIK RÉSZ

AZ EMBER MEGVÁLTÁSÁRÓL

5. úrnapja

12. Bár Isten igazságos ítéletéből megérdemeltük az időleges és örök büntetést, hogyan szabadulhatunk meg attól és békülhetünk meg újból Istennel?

Isten igazságos követelésének maradéktalanul eleget kell tennünk,¹ s ezért vagy nekünk, vagy másnak meg kell fizetnie.²

¹2Móz 20,5; 23,7 • ²Róm 8,3-4

13. Mi magunk meg tudunk Istennek fizetni?

Mi magunk semmiképpen. Ellenkezőleg: napról napra növeljük bűnünket.

Jób 9,3; 15,15; Mt 6,12

14. Bárki más, aki hozzánk hasonlóan csupán teremtmény, megfizethet-e helyettünk?

Senki sem.

Először is, Isten nem akar más teremtményt büntetni amiatt, amit az ember követett el.¹

Másodszor, nincs olyan teremtmény, aki Isten bünt gyűlölő haragját el tudná hordozni, vagy másokat attól meg tudna szabadítani.²

¹Zsid 2,14-18 • ²Zsolt 130,3

DRUHÁ ČASŤ

O VYKÚPENÍ ČLOVEKA

5. deň Pánov

12. Keďže si teda podľa spravodlivého súdu Božieho zasluhujeme časný i večný trest, či neexistuje žiaden spôsob, ako by sme mohli byť tohto trestu zbavení a boli znovu prijatí do milosti?

Božia spravodlivosť vyžaduje zadosťučinenie. (a) Preto jej musíme urobiť dokonale zadosť buď my sami, alebo to musí vykonať za nás niekto iný. (b)

(a) 1Mojž 2,17; 2Mojž 20,5; 2Mojž 23,7; Ez 18,4; Mt 5,26; 2Tes 1,6; Lk 16,2 (b) Rím 8,3-4

13. Môžeme azda my sami urobiť zadosť Božej spravodlivosti?

Vôbec nie, naopak, náš dlh rozmnožujeme zo dňa na deň. (a)

(a) Job 9,2-3; Job 15,15-16; Job 4,18-19; Žalm 130,3; Mt 6,12; Mt 18,25; Mt 16,26

14. Možno vôbec nájsť niekoho medzi púhym stvorením, kto by bol schopný urobiť za nás zadosť?

Nie; lebo po prvé, žiadne iné stvorenie Boh nepotrestá za hriech, ktorý spáchal človek; (a) a ďalej, ani žiadne púhe stvorenie nemôže byť bremeno Božieho hnevu za hriech tak, aby iných od neho oslobodilo. (b)

(a) Ez 18,4; 1Mojž 3,17; Žid 2,14-17 (b) Nah 1,6; Žalm 130,3

PARTEA A DOUA

DESPRE IZBĂVIREA OMULUI

V. Duminica

12. Deoarece prin dreapta judecată a lui Dumnezeu merităm pedeapsa temporară și veșnică, cum putem scăpa de această pedeapsă și ajunge iarăși în har?

Dumnezeu vrea ca dreptatea Lui să fie satisfăcută:

din acest motiv noi trebuie să ne achităm

în mod desăvârșit, fie prin noi înșine, fie prin altcineva.

Vezi întrebarea 11. Ex. 20:5; Rom. 8:3-4; Ex. 23:7

13. Suntem oare capabili să ne achităm prin noi înșine?

Nicidecum, dimpotrivă, ne sporim zi de zi datoria.

Iov 9:1-3; Iov. 15:15-16; Mat. 6:12

14. Există undeva vreo simplă creatură capabilă să achite pentru noi?

Nu, nu există.

Mai întâi pentru că Dumnezeu nu vrea să pedepsească o altă creatură pentru păcatul omului; apoi nici o simplă creatură nu poate îndura povara mănii veșnice a lui Dumnezeu împotriva păcatului, ca să-i izbăvească pe ceilalți de el.

Evr. 2:14; Ps. 130:3

DER ZWEITE TEIL

VON DES MENSCHEN ERLÖSUNG

5. Sonntag

12. Wenn wir also nach dem gerechten Urteil Gottes schon jetzt und ewig Strafe verdient haben, wie können wir dieser Strafe entgehen und wieder Gottes Gnade erlangen?

Gott will zu seinem Recht kommen, darum müssen wir für unsere Schuld entweder selbst¹ oder durch einen anderen vollkommen bezahlen.²

¹2Mose 20,5; 23,7 • ²Röm 8, 3,4

13. Können wir aber selbst für unsere Schuld bezahlen?

Nein, sondern wir machen sogar die Schuld noch täglich größer.

Hiob 9,2,3; 15,15,16; Mt 6,12

14. Kann aber irgendein Geschöpf für uns bezahlen?

Nein, denn erstens will Gott an keinem anderen Geschöpf strafen, was der Mensch verschuldet hat.¹ Zweitens kann kein Geschöpf die Last des ewigen Zornes Gottes gegen die Sünde ertragen und andere davon erlösen.²

¹Hebr 2,14-18 • ²Ps 130,3

PART TWO

DELIVERANCE

Lord's Day 5

12. According to God's righteous judgment we deserve punishment both now and in eternity: how then can we escape this punishment and return to God's favor?

God requires that his justice be satisfied.¹

Therefore the claims of this justice must be paid in full, either by ourselves or by another.²

¹Ex. 23:7; Rom. 2:1-11 • ²Isa. 53:11; Rom. 8:3-4

13. Can we make this payment ourselves?

Certainly not.

Actually, we increase our debt every day.

Matt. 6:12; Rom. 2:4-5

14. Can another creature—any at all—pay this debt for us?

No.

To begin with, God will not punish any other creature for what a human is guilty of.¹ Furthermore, no mere creature can bear the weight of God's eternal wrath against sin and deliver others from it.²

¹Ezek. 18:4, 20; Heb. 2:14-18 • ²Ps. 49:7-9; 130:3

MÁSODIK RÉSZ

➤ AZ EMBER MEGVÁLTÁSÁRÓL

DRUHÁ ČASŤ

➤ O VYKÚPENÍ ČLOVEKA

PARTEA A DOUA

➤ DESPRE IZBĂVIREA OMULUI

DER ZWEITE TEIL

➤ VON DES MENSCHEN ERLÖSUNG

PART TWO

➤ DELIVERANCE

15. Milyen közbenjárót és szabadítót kell tehát keresnünk?

Olyat, aki valóságos ember,¹ de tökéletes és igaz,² mindazáltal minden teremtménynél hatalmasabb, azaz valóságos Isten is.³

¹1Kor 15,21 • ²Jer 33,16; Ézs 53,9; 2Kor 5,21; Zsid 7,16 • ³Ézs 7,14; Róm 9,5; Jer 23,5–6

15. Akého teda prostredníka a vykupiteľa máme hľadať?

Takého, ktorý je skutočný a dokonale spravodlivý človek; (a) a pritom mocnejší nad každé stvorenie, totiž Ten, ktorý je zároveň aj pravý Boh. (b)

(a) 1Kor 15,21; Jer 33,16; Iz 53,9; 2Kor 5,21; Žid 7,16.26 (b) Iz 7,14; Iz 9,6; Rím 9,5; Jer 23,5–6; Jer 23,6; Lk 11,22

15. Așadar, ce fel de mijlocitor și izbăvitor trebuie să căutăm?

Unul Care să fie om adevărat și întru totul drept și totuși mai puternic decât toate creaturile, adică Unul Care să fie și Dumnezeu adevărat.

1 Cor. 15:21; Ier. 23:6; Is. 53:11; 2 Cor. 5:21; Rom. 8:3; Evr. 7:15–17; Is. 7:14; Ier. 33:15

6. úrnapja

16. Miért kell valóságos és tökéletesen igaz embernek lennie?

Isten igazságossága azt követeli,¹ hogy ember fizessen az ember bűnéért. De legyen igaz ember, mert aki bűnös, másokért nem fizethet.²

¹Róm 5,12.15 • ²1Pt 3,18; Ézs 53,3–5.10–11

6. deň Pánov

16. Prečo musí byť skutočný a aj dokonale spravodlivý človek?

Preto, lebo Božia spravodlivosť vyžaduje, aby za hriech učinila zadosť tá istá ľudská prirodzenosť, ktorá hriech spáchala. (a) Avšak kto je hriešny, nemôže urobiť zadosť za iných. (b)

(a) Ez 18,4.20; Rím 5,12.15.18; 1Kor 15,21; Žid 2,14–16; 1Pt 3,18; Iz 53,3–5.10.11. (b) Žid 7,26–27; Žalm 49,7–8; 1Pt 3,18

VI. Duminica

16. De ce trebuie să fie om adevărat și întru totul drept?

Deoarece dreptatea lui Dumnezeu pretinde ca firea umană care a păcătuit să plătească pentru păcat; iar cineva care este păcătos nu poate plăti pentru alții.

Rom. 5:12–15; 1 Pet. 3:18; Is. 53:10

17. Miért legyen valóságos Isten is?

Azért, hogy isteni hatalmával¹ emberi mivoltában el tudja viselni Isten haragjának súlyát, s így visszaszerezze és helyreállítsa elveszített igazságunkat és életünket.²

¹Ézs 53,8; ApCsel 2,24; 1Pt 3,18 • ²Jn 3,16; ApCsel 20,28; Jn 1,4

17. Prečo musí byť zároveň aj pravý Boh?

Preto, aby mocou svojej Božskej podstaty (a) mohol na svojom tele (b) znášať ťarchu Božieho hnevu, (c) a tak nám získať a vrátiť spravodlivosť a život. (d)

(a) Iz 9,6; Iz 63,3 (b) Iz 53,4.11 (c) 5Mojž 4,24; Nah 1,6; Žalm 130,3 (d) Iz 53,5.11; Sk 2,24; 1Pt 3,18; Jn 3,16; Sk 20,28

17. De ce trebuie să fie și Dumnezeu adevărat?

Ca să poată suporta, prin puterea divinității Sale, greutatea mâniei lui Dumnezeu în firea Sa umană, câștigând pentru noi dreptatea și viața.

Is. 53:8; Fapte 2:24; 1 Pet 3:18; In. 3:16; Fapte 20:28; 1 In 1:2

15. Was für einen Mittler und Erlöser müssen wir denn suchen?

Einen solchen,¹
der ein wahrer und gerechter Mensch²
und doch stärker als alle Geschöpfe,³
also auch wahrer Gott ist.⁴

¹1Kor 15, 21-22.25-26 • ²Jer 33,16; Jes 53,11 •

³2Kor 5,21; Hebr 7,15-17 • ⁴Jer 23,6

15. What kind of mediator and deliverer should we look for then?

One who is a true¹ and righteous²
human,
yet more powerful than all creatures,
that is, one who is also true God.³

¹Rom. 1:3; 1 Cor. 15:21; Heb. 2:17 • ²Isa. 53:9; 2 Cor. 5:21; Heb. 7:26 • ³Isa. 7:14; 9:6; Jer. 23:6; John 1:1

- › AZ EMBER MEGVÁLTÁSÁRÓL
- › O VYKÚPENÍ ČLOVEKA
- › DESPRE IZBĂVIREA OMULUI
- › VON DES MENSCHEN ERLÖSUNG
- › DELIVERANCE

6. Sonntag

Lord's Day 6

16. Warum muss er ein wahrer und gerechter Mensch sein?

Die Sünde wird von den Menschen
begangen,¹
darum verlangt Gottes Gerechtigkeit,
dass ein Mensch für die Sünde
bezahlt;
wer aber selbst ein Sünder ist,²
kann nicht für andere bezahlen.³

¹Röm 5,12.15 • ²1Petr 3,18 • ³Jes 53,3-5

16. Why must the mediator be a true and righteous human?

God's justice demands
that human nature, which has sinned,
must pay for sin;¹
but a sinful human could never pay
for others.²

¹Rom. 5:12, 15; 1 Cor. 15:21; Heb. 2:14-16 • ²Heb. 7:26-27; 1 Pet. 3:18

17. Warum muss er zugleich wahrer Gott sein?

Nur wenn er zugleich wahrer Gott ist,¹
kann ein Mensch²
die Last des Zornes Gottes ertragen³
und uns die Gerechtigkeit und das
Leben
erwerben und wiedergeben.⁴

¹Jes 53,8 • ²Apg 2,24 • ³1Petr 3,18 • ⁴Joh 3,16; Apg 20,28; 1Joh 1,2

17. Why must the mediator also be true God?

So that the mediator,
by the power of his divinity,
might bear the weight of God's wrath
in his humanity
and earn for us
righteousness and life.

Isa. 53; John 3:16; 2 Cor. 5:21

18. Ki az a közbenjáró, aki egy személyben valóságos Isten, és valóságos, tökéletesen igaz ember is?

A mi Urunk, Jézus Krisztus,¹ akit az Atya teljes váltságul és igazságul adott nekünk.²

¹Mt 1,23; 1Tim 3,16; Lk 2,11 • ²1Kor 1,30

19. Honnan tudod ezt?

A szent evangéliumból, amelyet Isten már kezdetben, az Édenkertben kijelentett,¹ majd a pátriárák és próféták útján hirdetett,² az áldozatokkal és a törvény előírta más szertartásokkal kiábrázolt,³ végül pedig az ő egyszülött Fia által beteljesített.⁴

¹1Móz 3,15 • ²1Móz 22,18; 49,10; Róm 1,2; Zsid 1,1; ApCsel 3,22–24; 10,43 • ³Jn 5,46; Zsid 10,7 • ⁴Róm 10,4; Gal 4,4–5

18. Kto je ten Prostředník, který je skutečný Boh (a) a zároveň aj skutečný (b) a spravedlivý člověk? (c)

Náš Pán Ježíš Kristus, (d) „kterého nám Boh učinil múdrostou a spravedlivostí, a posvětením, a vykúpením“. (e)

(a) 1Jn 5,20; Rím 9,5; Rím 8,3; Gal 4,4; Iz 9,6; Jer 23,6; Mal 3,1 (b) Lk 1, 42; Lk 2,6–7; Rím 1,3; Rím 9,5; Fil 2,7; Žid 2,14.16–17; Žid 4,15 (c) Iz 53,9.11; Jer 23,5; Lk 1,35; Jn 8,46; Žid 4,15; Žid 7,26; 1Pt 1,19; 1Pt 2,22; 1Pt 3,18 (d) 1Tim 2,5; Žid 2,9; Mt 1,23; 1Tim 3,16; Lk 2,11 (e) 1Kor 1,30

19. Odkiaľ to vieš?

Zo svätého evanjelia, ktoré Boh najskôr zjavil v raji, (a) potom dal zvestovať patriarchami (b) a prorokmi, (c) znázornil v obetiach a iných obradoch zákona, (d) a nakoniec naplnil prostredníctvom svojho jednorodeného Syna. (e)

(a) 1Mojž 3,15 (b) 1Mojž 22,18; 1Mojž 22,3; 1Mojž 49,10–11 (c) Iz 53; Iz 42,1–4; Iz 43,25; Iz 49,5.6.22.23; Jer 23,5.6; Jer 31,32.33; Jer 32,39–41; Mich 7,18–20; Sk 10,43; Rím 1,2; Žid 1,1; Sk 3, 22–24; Sk 10,43; Jn 5,46 (d) Žid 10, 1.7; Kol 2,7; Jn 5,46; (e) Rím 10,4; Gal 4,4–5; Gal 3,24; Kol 2,17

18. Cine este acest mijlocitor Care este concomitent Dumnezeu adevărat și om adevărat și întru totul drept?

Domnul nostru Iisus Hristos, Care ne-a fost dat pentru deplina noastră

izbăvire și dreptate.

Mat. 1:23; 1 Tim. 3:16; Lc. 2:11; 1 Cor. 1:30

19. De unde știi aceasta?

Din Sfânta Evanghelie, pe care Dumnezeu Însuși a revelat-o, mai întâi, în Paradis, a vestit-o, apoi, prin sfinții patriarhi și prooroci și a reprezentat-o prin jertfele și prin celelalte ceremonii ale Legii, și pe care, în cele din urmă, a împlinit-o prin unicul și preaiubitul Său Fiu.

Gen. 3:15; Gen. 22:18; Rom. 1:1–2; Evr. 1:1; Fapte 3:22–24; Fapte 10:43; In. 5:46; Gen. 49:10–11; Evr. 10:7; Rom. 10:4; Gal. 4:4

18. Wer ist denn dieser Mittler, der zugleich wahrer Gott und ein wahrer, gerechter Mensch ist?

Unser Herr Jesus Christus, der uns¹ zur vollkommenen Erlösung und Gerechtigkeit geschenkt ist.²

¹Mt 1,23; Lk 2,11; 1Tim 3,16 • ²1Kor 1,30

18. Then who is this mediator—true God and at the same time a true and righteous human?

Our Lord Jesus Christ,¹ who was given to us to completely deliver us and make us right with God.²

¹Matt. 1:21-23; Luke 2:11; 1 Tim. 2:5 • ²1 Cor. 1:30

- › AZ EMBER MEGVÁLTÁSÁRÓL
- › O VYKÚPENÍ ČLOVEKA
- › DESPRE IZBĂVIREA OMULUI
- › VON DES MENSCHEN ERLÖSUNG
- › DELIVERANCE

19. Woher weißt du das?

Aus dem heiligen Evangelium. Gott selbst hat es zuerst im Paradies offenbart, dann durch die heiligen Erzväter und Propheten verkündigen lassen und durch die Opfer¹ und andere Bräuche des Gesetzes vorgebildet,² zuletzt aber durch seinen einzig geliebten Sohn erfüllt.³

¹1Mose 3,15; 1Mose 22,18; 49,10.11; Röm 1,2; Hebr 1,1; Apg 3,22-24; 10,43 • ²Joh 5,46; Hebr 10,7 •

³Röm 10,4; Gal 4,4.5

19. How do you come to know this?

The holy gospel tells me. God began to reveal the gospel already in Paradise;¹ later God proclaimed it by the holy patriarchs and prophets and foreshadowed it by the sacrifices and other ceremonies of the law; and finally God fulfilled it through his own beloved Son.

¹Gen. 3:15 • ²Gen. 22:18; 49:10 • ³Isa. 53; Jer. 23:5-6; Mic. 7:18-20; Acts 10:43; Heb. 1:1-2 • ⁴Lev. 1-7; John 5:46; Heb. 10:1-10 • ⁵Rom. 10:4; Gal. 4:4-5; Col. 2:17

7. úrnápja

20. Ugyanúgy üdvözül-e Krisztus által minden ember, ahogyan Ádám által elveszett?

Nem.

Csak azok üdvözülnek, akiket Isten igaz hit által Krisztusba oltott, s akik az ő jótéteményeit elfogadják.

Jn 1,12; Ézs 53,11; Zsolt 2,12; Róm 11,17.19; Zsid 4,2; 10,39

21. Mi az igaz hit?

Az igaz hit ismeret, amelynél fogva igaznak tartom mindazt, amit Isten az ő igéjében nekünk kijelentett.¹

Ám egyúttal szívbeli bizalom is,² amelyet a Szentlélek ébreszt bennem az evangélium által,³

mert Isten nemcsak másoknak, hanem nekem is bűnbocsánatot, örök igazságot és üdvösséget ajándékoz,⁴ ingyen kegyelméből, egyedül Krisztus érdeméért.⁵

¹Zsid 11,1.3; Jak 2,19 • ²Róm 4,16–22; Jak 1,6 • ³2Kor 4,13; Róm 10,17 • ⁴Zsid 10,38; Hab 2,4; Ef 2,7–9; Róm 5,1 • ⁵Róm 3,24–25; Gal 2,16

7. deň Pánov

20. Sú Kristom spasení všetci, ktorí zahynuli v Adamovi?

Nie, (a) iba tí, ktorí sú v Neho vstúpení a živou vierou prijímajú všetky Jeho dobrodenia. (b)

(a) Mt 7,14; Mt 22,14 (b) Mk 16,16; Jn 1,12; Jn 3,16.18.36; Iz 53,11; Žalm 2,12; Rím 11,17.19.20; Rím 3,22; Žid 4,2-3; Žid 5,9; Žid 10,39; Žid 11,6

21. Čo je to živá viera?

Živá viera nie je len určité poznanie, podľa ktorého uznávam za pravdu všetko, čo nám Boh zjavil vo svojom Slove, (a) ale tiež pevná dôvera, (b) ktorú Svätý Duch (c) vznecuje skrze evanjelium v mojom srdci (d); že nie len iným, ale i mne je odpustenie hriechov, večná spravodlivosť a spasenie (e) zadarmo darované Bohom, z púhej milosti, jedine pre Kristove zásluhy.(f)

(a) Jk 2,19 (b) 2Kor 4,13; Ef 2,7-9; Ef 3,12; Gal 2,16; Žid 11,1.7-10; Žid 4,16; Jk 1,6; Mt 16,17; Fil 1,19; Rím 4,16-21; Rím 5,1; Rím 1,16; Rím 10,10.17; Rím 3,24-25 (c) Gal 5,22; Mt 16,17; 2Kor 4,13; Jn 6,29; Ef 2,8; Fil 1,19; Sk 16,14 (d) Rím 1,16; Rím 10,17; 1Kor 1,21; Sk 10,44; Sk 16,14 (e) Rím 1,17; Gal 3,11; Žid 10,10.38; Gal 2,16 (f) Ef 2,8; Rím 3,24; Rím 5,19; Lk 1,77-78

VII. Duminica

20. Toți oamenii sunt salvați în Hristos, după cum erau pierduți în Adam?

Nu, numai aceia care sunt alțiți în El prin adevărata credință și primesc toate binefacerile Lui.

In. 1:12; In. 3:36; Is. 53:11; Evr. 4:2; Evr. 10:39; Ps. 2:12; Rom. 11:17-24

21. Ce este adevărata credință?

Adevărata credință nu este doar o cunoaștere sigură prin intermediul căreia consider a fi adevărat tot ceea ce Dumnezeu ne-a revelat prin Cuvântul Său, ci mai este și o încredere a inimii lucrată în mine de către Duhul Sfânt prin Evanghelie, care mă asigură că nu numai atunci, ci și mie Dumnezeu îmi oferă iertarea păcatelor, dreptatea și fericirea veșnică, prin harul Său gratuit, numai pentru meritul lui Hristos.

Evr. 11:1, 3; Efes. 2:8-9; Gal. 2:16; Iac. 1:6; Gal. 5:22; In. 3:13; Rom. 10:17; Hab.2:4; Mat. 9:2; Iac. 2:18, 19; Rom. 4:16; 2 Cor. 4:13; Mat. 16:17; Rom. 1:16; Evr. 10:38, 11:7 și urm.

7. Sonntag

20. Werden denn alle Menschen wieder durch Christus gerettet, so wie sie durch Adam verloren gegangen sind?

Nein,
sondern nur diejenigen,
die durch wahren Glauben
seinem Leib als Glieder eingefügt
werden
und alle seine Wohltaten annehmen.

Joh 1,12-13; Jes 53,11; Ps 2,12; Röm 11,20; Hebr 4,2-3;10,39

21. Was ist wahrer Glaube?

Wahrer Glaube ist nicht allein
eine zuverlässige Erkenntnis,
durch welche ich alles für wahr halte,
was uns Gott in seinem Wort
geoffenbart hat,¹
sondern auch ein herzliches
Vertrauen,²
welches der Heilige Geist³
durchs Evangelium in mir wirkt,
dass nicht allein anderen,
sondern auch mir
Vergebung der Sünden,
ewige Gerechtigkeit und Seligkeit
von Gott geschenkt ist,⁴
aus lauter Gnade,⁵
allein um des Verdienstes Christi
willen. Röm 3,24-25; Gal 2,16

¹Jak 1,6 • ²Röm 4,16-18; 5,1; 2Kor 4,13 • ³Eph 2,8; Mt 16,17; Phil 1,19-20; Röm 1,16; 10,17 • ⁴Hebr 11,1-2; Röm 1,17 • ⁵Eph 2,7-9

Lord's Day 7

20. Are all people then saved through Christ just as they were lost through Adam?

No.
Only those are saved
who through true faith
are grafted into Christ
and accept all his benefits.

Matt. 7:14; John 3:16, 18, 36; Rom. 11:16-21

21. What is true faith?

True faith is
not only a sure knowledge by which I
hold as true
all that God has revealed to us in
Scripture;¹
it is also a wholehearted trust,²
which the Holy Spirit creates in me³
by the gospel,⁴
that God has freely granted,
not only to others but to me also,⁵
forgiveness of sins,
eternal righteousness,
and salvation.⁶
These are gifts of sheer grace,
granted solely by Christ's merit.⁷

¹John 17:3, 17; Heb. 11:1-3; James 2:19 • ²Rom. 4:18-21; 5:1; 10:10; Heb. 4:14-16 • ³Matt. 16:15-17; John 3:5; Acts 16:14 • ⁴Rom. 1:16; 10:17; 1 Cor. 1:21 • ⁵Gal. 2:20 • ⁶Rom. 1:17; Heb. 10:10 • ⁷Rom. 3:21-26; Gal. 2:16; Eph. 2:8-10

› AZ EMBER MEGVÁLTÁSÁRÓL

› O VYKÚPENÍ ČLOVEKA

› DESPRE IZBĂVIREA OMULUI

› VON DES MENSCHEN ERLÖSUNG

› DELIVERANCE

22. Mit higgyen a keresztyén ember?

Mindazt, amit Isten az evangéliumban nekünk megígért, s amit az Apostoli Hitvallás keresztyén hitünk egyetemes és szilárd tételeiként összefoglalt.

Jn 20,31; Mt 28,20

23. Hogy szól ez a hitvallás?

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek terem-tőjében.

És Jézus Krisztusban, az ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban, aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától, szenvedett Poncius Pilátus alatt, megfeszítették, meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül, fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atya Isten jobb-ján, onnan jön el ítélni élőket és holtakat.

Hiszek Szentlélekben.

Hiszem az egyetemes keresztyén anyaszentegyházat, a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát, a test feltámadását és az örök életet. Ámen.

22. Čomu má teda nevyhnutne kresťan veriť?

Všetkému, čo nám evanjelium zasľu-buje, (a) čomu nás stručne učia články našej všeobecnej, nad každú pochyb-nosť stojacej kresťanskej viery.

(a) Jn 20,31; Mt 28,19; Mk 1,15

23. Ako znejú tieto články?

I. Verím v Boha Otca všemohúceho, Stvoriteľa neba i zeme

II. i v Ježiša Krista, Syna Jeho jediného, Pána nášho,

III. ktorý sa počal z Ducha Svätého, narodil sa z Márie panny.

IV. Trpel pod Pontským Pilátom, bol ukrižovaný, umrel a bol pochovaný, zostúpil do pekiel.

V. Na tretí deň vstal z mŕtvych.

VI. Vstúpil na nebesá, sedí po pravici Boha Otca všemohúceho.

VII. Odtiaľ príde súdiť živých i mŕtvych.

VIII. Verím v Ducha Svätého.

IX. Verím v svätú cirkev všeobecnú, spoločenstvo svätých,

X. hriechov odpustenie,

XI. tela z mŕtvych vzkriesenie

XII. a život večný. Amen.

22. Ce trebuie să creadă un creștin?

Tot ceea ce făgăduiește Evanghelia, adică ceea ce ne învață pe scurt și articolele

Credinței noastre creștine, comune și indubitabile.

ln. 20:31; Mat. 28:20

23. Cum sună aceste articole?

Cred în Dumnezeu Tatăl, Atotțiitorul,

Făcătorul cerului și al pământului.

Și în Iisus Hristos,

Fiul Său unic,

Domnul nostru,

Care a fost zămislit de la Duhul Sfânt, S-a născut din Fecioara Maria,

a pătimit sub Ponțiu Pilat,

a fost răstignit, a murit

și a fost îngropat,

a pogorât la iad,

a treia zi a înviat din morți,

S-a înălțat la cer,

șade de-a dreapta lui Dumnezeu Tatăl,

Atotțiitorul,

de unde va veni să judece viii și morții.

Cred în Duhul Sfânt.

(Cred) Sfânta Biserică universală,

comuniunea sfinților,

iertarea păcatelor,

învierea trupului și viața veșnică.

Amin.

22. Was ist für einen Christen notwendig zu glauben?

Alles, was uns im Evangelium zugesagt wird, wie es uns unser allgemeines, wahrhaftiges, christliches Glaubensbekenntnis zusammengefasst lehrt.

Joh 20,31; Mt 28,20

23. Wie lautet dieses Glaubensbekenntnis?

Ich glaube an Gott, den Vater, den Allmächtigen, den Schöpfer Himmels und der Erde, und an Jesus Christus, seinen eingeborenen Sohn, unseren Herrn, empfangen durch den Heiligen Geist, geboren von der Jungfrau Maria, gelitten unter Pontius Pilatus, gekreuzigt, gestorben und begraben, hinabgestiegen in das Reich des Todes, am dritten Tage auferstanden von den Toten, aufgefahren in den Himmel; er sitzt zur Rechten Gottes, des allmächtigen Vaters; von dort wird er kommen, zu richten die Lebenden und die Toten. Ich glaube an den Heiligen Geist, die heilige allgemeine christliche Kirche, Gemeinschaft der Heiligen, Vergebung der Sünden, Auferstehung der Toten und das ewige Leben.

22. What then must a Christian believe?

All that is promised us in the gospel, a summary of which is taught us in the articles of our universal and undisputed Christian faith.

Matt. 28:18-20; John 20:30-31

23. What are these articles?

I believe in God, the Father almighty, creator of heaven and earth.

I believe in Jesus Christ, his only begotten Son, our Lord, who was conceived by the Holy Spirit and born of the virgin Mary.

He suffered under Pontius Pilate, was crucified, died, and was buried; he descended to hell.

The third day he rose again from the dead.

He ascended to heaven and is seated at the right hand of God the Father almighty.

From there he will come to judge the living and the dead.

I believe in the Holy Spirit, the holy catholic church, the communion of saints, the forgiveness of sins, the resurrection of the body, and the life everlasting. Amen.

- › AZ EMBER MEGVÁLTÁSÁRÓL
- › O VYKÚPENÍ ČLOVEKA
- › DESPRE IZBĂVIREA OMULUI
- › VON DES MENSCHEN ERLÖSUNG
- › DELIVERANCE

8. úrnapja

24. Hány része van ennek a hitvallásnak?

Három.

Az első rész az Atya Istenről és a mi teremtetésünkről,
a második a Fiú Istenről és megváltásunkról,
a harmadik a Szentlélek Istenről és megszentelésünkről szól.

25. Isten lényege szerint egy Isten. Miért említettél akkor három nevet: az Atyát, a Fiút és a Szentlelket?

Azért, mert Isten az ő ígében úgy jelentette ki magát, hogy ez a három különböző személy: az egy, valóságos és örök Isten.

¹5Móz 6,4 • ²Ézs 61,1; Zsolt 110,1; Mt 3,16–17; 1Jn 5,7 (Károli)

8. deň Pánov

24. Na koľko častí sú tieto články rozdelené?

Na tri časti: prvá hovorí o Bohu Otcovi a našom stvorení; druhá o Bohu Synovi a našom vykúpení; tretia o Bohu Duchu Svätom a našom posvätení.

25. Keď je len jedna Božská podstata, (a) prečo hovoríš o Otcovi, Synovi a Duchu Svätom?

Lebo Boh sám seba zjavil vo svojom Slove (b) tak, že tieto tri rôzne osoby sú jeden pravý a večný Boh.

(a) 5Mojž 6,4; Ef 4,6; Iz 44,6; Iz 45,5; 1Kor 8,4.6 (b) Iz 61,1; Lk 4,18; 1Mojž 1,2.3; Žalm 33,6; Iz 48,16; Žalm 110,1; Mt 3,16.17; Mt 28,19; 1Jn 5,7; Iz 6,1.3; Jn 14,26; Jn 15,26; 2Kor 13,13; Gal 4,6; Ef 2,18; Tit 3,5.6

VIII. Duminica

24. Cum sunt împărțite aceste articole?

În trei părți.

Prima: Dumnezeu Tatăl și facerea noastră;
a doua: Dumnezeu Fiul și mântuirea noastră;
a treia: Dumnezeu Duhul Sfânt și sfințirea noastră.

25. Întrucât nu există decât o singură ființă divină, de ce vorbești despre trei: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt?

Deoarece Dumnezeu S-a revelat în Cuvântul Său astfel

încât aceste trei persoane distincte sunt unicul Dumnezeu adevărat și veșnic.

Deut. 6:4; Mat. 3:16-17; 1 In. 5:7; Is. 61:1; Ps. 110:1

8. Sonntag

24. Wie wird das Glaubensbekenntnis eingeteilt?

In drei Teile:

der erste handelt von Gott dem Vater
und unserer Erschaffung;
der zweite von Gott dem Sohn
und unserer Erlösung;
der dritte von Gott dem Heiligen Geist
und unserer Heiligung.

25. Warum nennst du denn drei: den Vater, den Sohn und den Heiligen Geist, wo doch Gott nur einer ist?¹

Weil Gott sich in seinem Wort so
offenbart hat,²
dass diese drei Personen
unterschieden³
und doch der eine, wahre und ewige
Gott sind.⁴

¹Mose 6,4 • ²Jes 61,1; Ps 110,1 • ³Mt 3,16-17;
28,19 • ⁴1Joh 5,7

Lord's Day 8

24. How are these articles divided?

Into three parts:

God the Father and our creation;
God the Son and our deliverance;
and God the Holy Spirit and our sanc-
tification.

25. Since there is only one divine being,¹ why do you speak of three: Father, Son, and Holy Spirit?

Because that is how
God has revealed himself in his Word:²
these three distinct persons
are one, true, eternal God.

¹Deut. 6:4; 1 Cor. 8:4, 6 • ²Matt. 3:16-17; 28:18-19;
Luke 4:18 (Isa. 61:1); John 14:26; 15:26; 2 Cor.
13:14; Gal. 4:6; Titus 3:5-6

- › AZ EMBER MEGVÁLTÁSÁRÓL
- › O VYKÚPENÍ ČLOVEKA
- › DESPRE IZBĂVIREA OMULUI
- › VON DES MENSCHEN ERLÖSUNG
- › DELIVERANCE

AZ ATYA ISTENRŐL

9. úrnappa

26. Mit hiszel, amikor ezt mondod: „HISZEK EGY ISTENBEN, MINDENHATÓ ATYÁBAN, MENNY-NEK ÉS FÖLDNEK TEREMTŐJÉBEN”?¹

Hiszem, hogy a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak örökkévaló Atyja, aki a mennyet és a földet minden benne lévővel együtt semmiből teremtette¹ és azokat örökkévaló tanácsával és gondviselésével fenntartja és igazgatja:² énnekem az ő Fiaért, Krisztusért Istennem és Atyám.³

Ezért annyira bízom benne, hogy nem kételkedem: minden testi-lelki szükségemre gondot visel,⁴ s még azt a rosszat is javamra fordítja, amit ebben a siralomvölgyben reám küld.⁵

Ezt ő megteheti mint mindenható Isten,⁶ és meg is akarja tenni mint hűséges Atya.⁷

¹1Móz 1; Zsolt 33,6 • ²Zsolt 104; Mt 10,29; Zsid 1,3; Zsolt 115,3 • ³Jn 1,12; Róm 8,15; Gal 4,5–6; Ef 1,5

• ⁴Zsolt 55,23; Mt 6,25–26; Lk 12,22 • ⁵Róm 8,28 •

⁶Róm 10,12 • ⁷Mt 6,25–30; 7,9–11

O BOHU OTCOVI

9. deň Pánov

26. Čomu veríš, keď hovoríš: „Verím v Boha Otca všemohúceho, Stvoriteľa neba i zeme“?

Verím, že večný Otec nášho Pána Ježiša Krista (ktorý z ničoho stvoril nebo a zem, a všetko čo je v nich; (a) ktorý rovnako všetko udržuje a spravuje podľa svojej večnej rady a prozreteľnosti) (b) je pre zásluhy Krista, Jeho Syna, mojím Bohom a Otcom, (c) na ktorého sa úplne spolieham a nepochybujem, že mi dá všetko potrebné pre dušu a telo. (d) On tiež spôsobí, že všetko zlé, čo na mňa dopustí v tomto slzavom údolí, premení mi na dobré, (e) lebo ako všemohúci Boh to môže (f) a ako verný Otec chce tak urobiť. (g)

a) 1Mojž 1–2; Job 33,4; Job 38–39; Žalm 33,6; Sk 4,24; Sk 14,15; Iz 45,7 (b) Mt 10,29; Žid 1,3; Žalm 104,27–30; Žalm 115,3; Mt 10,29; Ef 1,11 (c) Jn 1,12; Rím 8,15; Gal 4,5–7; Ef 1,5 (d) Žalm 55,23; Mt 6,25,26; Lk 12,22 (e) Rím 8,28 (f) Rím 10,12; Lk 12,22; Rím 8,23; Iz 46,4; Rím 10,12 (g) Mt 6,25–34; Mt 7,9–11

DESPRE DUMNEZEU TATĂL ȘI FACEREA NOASTRĂ

IX. Duminica

26. Ce crezi atunci când spui: „Cred în Dumnezeu Tatăl, Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului?”

Cred că Tatăl veșnic al Domnului nostru Iisus Hristos, Care din nimic a făcut cerul și pământul cu tot ceea ce ele conțin și pe care le întreține și le cârmuiește cu sfatul Său veșnic și cu providența Sa, este de asemenea și Tatăl meu și Dumnezeuul meu, de dragul Fiului Său Iisus Hristos; în El mă încred și nu am nici o îndoială că Se va îngriji de toate nevoile mele trupești și sufletești și că va întoarce spre binele meu orice rău pe care mi-l trimite în această vale a plângerii, întrucât El poate să facă aceasta ca un Dumnezeu atotputernic și vrea să o facă, fiind un Tată credincios.

Ps. 33:6; Mat. 10:29; Evr. 1:3; In. 1:12; Gal. 4:5–7; Efes. 1:5; Mat. 6:25–26; Rom. 8:28; Gen. 1; Ps. 115:1–3; Rom. 8:15; Ps. 55:23; Lc. 12:22; Mat. 7:9–11

VON GOTT DEM VATER

9. Sonntag

26. Was glaubst du, wenn du sprichst: »Ich glaube an Gott, den Vater, den Allmächtigen, den Schöpfer Himmels und der Erde«?

Ich glaube,
dass der ewige Vater
unsers Herrn Jesus Christus
um seines Sohnes willen¹
mein Gott und mein Vater ist.²
Er hat Himmel und Erde
mit allem, was darin ist,
aus nichts erschaffen³
und erhält und regiert sie noch immer
durch seinen ewigen Rat und seine
Vorsehung.⁴
Auf ihn vertraue ich und zweifle nicht,
dass er mich mit allem versorgt,⁵
was ich für Leib und Seele nötig habe,
und auch alle Lasten,
die er mir in diesem Leben auferlegt,
mir zum Besten wendet.⁶
Er kann es tun als ein allmächtiger
Gott⁷
und will es auch tun als ein getreuer
Vater.⁸

¹Gal 4,5-7; Eph 1,5 • ²Joh 1,12; Röm 8,15 • ³1Mose 1; Ps 33,6 • ⁴Ps 104,2-5; Mt 10,29-30; Hebr 1,3; Ps 115,3 • ⁵Ps 55,23; Mt 6,25-26; Lk 12,22-24 • ⁶Röm 8,28 • ⁷Röm 10,12 • ⁸Mt 6,26; 7,9-11

GOD THE FATHER

Lord's Day 9

26. What do you believe when you say, "I believe in God, the Father almighty, creator of heaven and earth"?

That the eternal Father of our Lord
Jesus Christ,
who out of nothing created heaven
and earth
and everything in them,
who still upholds and rules them¹
by his eternal counsel and providence,²
is my God and Father
because of Christ the Son.³
I trust God so much that I do not doubt
he will provide
whatever I need
for body and soul,⁴
and will turn to my good
whatever adversity he sends upon me
in this sad world.⁵
God is able to do this because he is
almighty God,⁶
and desires to do this because he is a
faithful Father.⁷

¹Gen. 1-2; Ex. 20:11; Ps. 33:6; Isa. 44:24; Acts 4:24; 14:15 • ²Ps. 104; Matt. 6:30; 10:29; Eph. 1:11 •

³John 1:12-13; Rom. 8:15-16; Gal. 4:4-7; Eph. 1:5 • ⁴Ps. 55:22; Matt. 6:25-26; Luke 12:22-31 • ⁵Rom. 8:28 • ⁶Gen. 18:14; Rom. 8:31-39 • ⁷Matt. 7:9-11

› AZ ATYA ISTENRŐL

› O BOHU OTCOVI

› DESPRE DUMNEZEU TATĂL
ȘI FACEREA NOASTRĂ

› VON GOTT DEM VATER

› GOD THE FATHER

10. úrnapija

27. Mi az isteni gondviselés?

A gondviselés Isten mindenható és mindenütt jelenlévő ereje,¹ amellyel a mennyet és a földet, minden teremtménnyel együtt szilárdan közben tartja,² és úgy igazgatja, hogy amit a föld terem, továbbá eső és aszály,³ termő és terméketlen idők, étel és ital,⁴ egészség és betegség,⁵ gazdagság és szegénység⁶ – szóval minden – nem véletlenségből, hanem az ő hűségesei atyái kezéből származik.

¹ApCsel 17,25–26 • ²Zsid 1,3 • ³Jer 5,24 • ⁴ApCsel 14,17 • ⁵Jn 9,3 • ⁶Péld 22,2

28. Mit használ nekünk Isten teremő munkájának és gondviselésének ismerete?

Azt, hogy ha baj ér, türelmesek,¹ ha jó dolgunk van, hálásak vagyunk,² a jövőre nézve pedig bízunk a mi hűségesei Istenünkben és Atyánkban.³ Tudjuk, hogy senki és semmi nem szakíthat el minket az ő szeretetétől,⁴ mert minden teremtmény annyira a kezében van, hogy akarata nélkül semmit sem tehet, sőt meg sem mozdulhat.⁵

¹Róm 5,3; Jak 1,3; Jób 1,21 • ²5Móz 8,10; 1Thessz 5,18 • ³Róm 5,5 • ⁴Róm 8,38–39 • ⁵Jób 1,12; ApCsel 17,28

10. deň Pánov

27. Ako rozumieš Božej prozreteľnosti?

Božia prozreteľnosť je všemohúca a všadeprítomná Božia moc, (a) ktorou Boh – akoby svojou rukou – udržuje a spravuje (b) nebo a zem a všetko stvorenie; takže byliny a zeleň, dážď a sucho (c), úrodné a neúrodné roky, pokrm a nápoj, zdravie a choroba (d), bohatstvo a chudoba, (e) teda všetky veci neprichádzajú náhodne, ale z Jeho Otcovskej ruky. (f)

(a) Sk 17,25-28; Jer 23,23.24; Iz 29,15.16; Ez 8,12
(b) Žid 1,3 (c) Jer 5,24; Sk 14,17 (d) Jn 9,3 (e) Pr 22,2
(f) Mt 10,20; Pr 16,33

28. Aký úžitok máme z poznania, že Boh všetko stvoril a svojou prozreteľnosťou spravuje všetky veci?

Z toho poznania máme ten úžitok, že trpezlivo znášame svoje trápenie, (a) za svoje radosti sme vďační, (b) a o svoju budúcnosť nemáme obavy. Dôverujeme nášmu vernému Bohu a Otcovi, (c) že nič nás nemôže oddeliť od Jeho lásky, (d) lebo všetko stvorenie má vo svojej ruke a bez Jeho vôle sa nič nemôže stať. (e)

(a) Rím 5,3; Jk 1,3; Žalm 39,9; Job 1,21.22 (b) 5Mojž 8,10; 1Tes 5,18 (c) Žalm 55,22; Rím 5,4 (d) Rím 8,38.39 (e) Job 1,12; Job 2,6; Sk 17,25.28; Pr 21,1

X. Duminica

27. Ce înțelegeți prin providența lui Dumnezeu?

Înțeleg forța atotputernică și pretutindeni prezentă a lui Dumnezeu, cu ajutorul căreia El menține și guvernează cerul, pământul și orice creatură, de parcă le-ar ține în mână, astfel încât iarba și plantele, ploaia și seceta, anii roditori și cei neroditori, mâncarea și băutura, sănătatea și boala, bogăția și sărăcia, pe scurt, toate ne vin din mâna Lui părintească și nu la întâmplare.

Fapte 17:25; Ier. 5:24; Fapte 14:17; Prov. 22:2; Evr. 1:2-4; In. 9:3

28. Ce folos avem din cunoașterea creației și a providenței divine?

Folosul de a ști că trebuie să fim răbdători în toate necazurile, recunoscători în momentele de fericire, și că trebuie să avem, orice-ar fi, toată nădejdea în credinciosul nostru Dumnezeu și Tată. Nimic nu ne poate despărți de dragostea Lui, deoarece El ține în așa măsură în mână toate creaturile, încât fără voia Lui ele nu pot face nimic, nici măcar să se miște.

Rom. 5:3; Iac. 1:3; Iov 1:21; Deut. 8:10; Rom. 8:38-39; Iov 1:12; Iov 2:6; Fapte 17:28; Prov. 21:1; Rom. 5:5-6; 1 Tes. 5:18

10. Sonntag

27. Was verstehst du unter der Vorsehung Gottes?¹

Die allmächtige und gegenwärtige Kraft Gottes,
 durch die er Himmel und Erde mit allen Geschöpfen²
 wie durch seine Hand noch erhält und so regiert,
 dass Laub und Gras, Regen und Dürre,³
 fruchtbare und unfruchtbare Jahre,⁴
 Essen und Trinken,⁵
 Gesundheit und Krankheit, Reichtum und Armut
 und alles andere uns nicht durch Zufall,
 sondern aus seiner väterlichen Hand zukommt.

¹Apg 17,25-28 • ²Hebr 1,2-3 • ³Jer 5,24; Apg 14,17
 • ⁴Joh 9,3 • ⁵Spr 22,2

28. Was nützt uns die Erkenntnis der Schöpfung und Vorsehung Gottes?

Gott will damit,
 dass wir in aller Widerwärtigkeit geduldig,
 in Glückseligkeit dankbar¹
 und auf die Zukunft hin voller Vertrauen
 zu unserem treuen Gott und Vater sind,
 dass uns nichts von seiner Liebe scheiden wird,²
 weil alle Geschöpfe so in seiner Hand sind,
 dass sie sich ohne seinen Willen weder regen noch bewegen können.³

¹Röm 5,3; Jak 1,3; Hiob 1,21; 5Mose 8,10; 1Thess 5,18 • ²Röm 8,38-39 • ³Hiob 1,12; Apg 17,25-28; Spr 21,1

Lord's Day 10

27. What do you understand by the providence of God?

The almighty and ever present power of God¹
 by which God upholds, as with his hand, heaven and earth and all creatures,²
 and so rules them that leaf and blade,
 rain and drought,
 fruitful and lean years,
 food and drink,
 health and sickness,
 prosperity and poverty³—
 all things, in fact, come to us
 not by chance⁴
 but by his fatherly hand.⁵

¹Jer. 23:23-24; Acts 17:24-28 • ²Heb. 1:3 • ³Jer. 5:24; Acts 14:15-17; John 9:3; Prov. 22:2 • ⁴Prov. 16:33 • ⁵Matt. 10:29

28. How does the knowledge of God's creation and providence help us?

We can be patient when things go against us,¹
 thankful when things go well,²
 and for the future we can have good confidence in our faithful God and Father
 that nothing in creation will separate us from his love.³
 For all creatures are so completely in God's hand
 that without his will they can neither move nor be moved.⁴

¹Job 1:21-22; James 1:3 • ²Deut. 8:10; 1 Thess. 5:18 • ³Ps. 55:22; Rom. 5:3-5; 8:38-39 • ⁴Job 1:12; 2:6; Prov. 21:1; Acts 17:24-28

› AZ ATYA ISTENRŐL

› O BOHU OTCOVI

› DESPRE DUMNEZEU TATĂL
 ȘI FACEREA NOASTRĂ

› VON GOTT DEM VATER

› GOD THE FATHER

A FIÚ ISTENRŐL

O BOHU SYNOVI

DESPRE DUMNEZEU FIUL
ȘI MÂNTUIREA NOASTRĂ

11. úrnappja

11. deň Pánov

XI. Duminica

**29. Miért nevezik Isten Fiát
Jézusnak, azaz Üdvözítőnek?**

Azért, mert ő szabadít meg bűneinktől,¹ és mert üdvösséget másnál sem keresni nem kell, sem találni nem lehet.²

¹Mt 1,21; Zsid 7,25 • ²ApCsel 4,12

**30. Hisznek-e tehát az egyedül
üdvözítő Jézusban azok, akik
boldogságukat és üdvösségüket
a szenteknél, önmaguknál, vagy
máshol keresik?**

Nem.

Bár dicsekednek az egyedül üdvözítő és megváltó Jézussal, valójában megtagadják őt.¹

Mert vagy nem tökéletes megváltó Jézus, vagy azoknak, akik őt igaz hittal elfogadják, mindent őbenne kell megtalálniuk, ami az üdvösségre szükséges.²

¹1Kor 1,13; Gal 5,4 • ²Ézs 9,6; Kol 1,19–20; 2,10; Jn 1,16

**29. Prečo sa Boží Syn volá Ježiš,
teda Spasiteľ?**

Lebo nás spasí a vyslobodí nás z našich hriechov (a) a tiež preto, aby sme ani nehľadali a ani nenachádzali spasenie v niekom inom. (b)

(a) Mt 1,21; Žid 7,24.25 (b) Sk 4,12; Jn 15,4.5; 1Tim 2,5; Iz 43,11; 1Jn 5,11

**30. Veria v Ježiša, jediného
Spasiteľa, aj tí, ktorí hľadajú
spasenie a šťastie cez svätých,
samých seba, alebo inakšie?**

Nie, lebo napriek tomu, že sa Ním chvália slovami, predsa skutkami popierajú Ježiša ako jediného Vysloboditeľa a Spasiteľa. (a) Iba jedno je pravda: buď Ježiš nie je dostatočný Spasiteľ, alebo tí, ktorí pravou vierou prijímajú ho za Spasiteľa, musia v ňom nájsť všetko nevyhnutné pre svoje spasenie. (b)

(a) 1Kor 1,13.30.31; Gal 5,4 (b) Žid 12,2; Iz 9,6; Kol 1,19.20; Kol 2,10; 1Jn 1,7.16

**29. De ce se numește Fiul
lui Dumnezeu Iisus, adică
Mântuitorul?**

Fiindcă ne mântuiește de păcatele noastre și fiindcă nu putem căuta, nici găsi mântuire în altă parte.

Mat. 1:21; Evr. 7:25; Fapte 4:12

**30. Prin urmare cred în singurul
Mântuitor Iisus și cei care își caută
fericirea și mântuirea la sfinți, în
ei înșiși sau în altă parte?**

Nu! În realitate ei Îl renegă pe unicul Mântuitor Iisus, chiar dacă se laudă că-I aparțin. Deoarece, ori Iisus nu este un Mântuitor desăvârșit, ori cei care Îl primesc pe acest Mântuitor cu o credință autentică trebuie să-și găsească în El tot ceea ce le este necesar pentru mântuire.

1 Kor. 1:21-25; Gal. 5:4; Evr. 12:2; Col. 2:10; In. 1:16; 1 Kor. 1:13-31; Ps. 9:6; Is. 9:6

VON GOTT DEM SOHN

GOD THE SON

11. Sonntag

Lord's Day 11

29. Warum wird der Sohn Gottes Jesus, dass heißt »Heiland«, genannt?

Weil er uns heilt von unseren Sünden,¹
und weil bei keinem anderen
ein solches Heil²
zu suchen noch zu finden ist.

¹Mt 1,21; Hebr 7,25 • ²Apg 4,12

30. Glauben denn auch die an den einzigen Heiland Jesus, die Heil und Seligkeit bei den Heiligen, bei sich selbst oder anderswo suchen?

Nein.

Sie rühmen sich zwar seiner mit
Worten,¹
verleugnen ihn aber mit der Tat.²
Denn entweder ist Jesus
kein vollkommener Heiland,
oder er ist denen,
die ihn mit wahrem Glauben
annehmen,
alles,
was zu ihrer Seligkeit nötig ist.³

¹1Kor 1,13.30-31 • ²Gal 5,4 • ³Jes 9, 5; Kol 1,19-20;
2,10; Joh 1,16

29. Why is the Son of God called “Jesus,” meaning “savior”?

Because he saves us from our sins,¹
and because salvation should not be
sought
and cannot be found in anyone else.²

¹Matt. 1:21; Heb. 7:25 • ²Isa. 43:11; John 15:5; Acts
4:11-12; 1 Tim. 2:5

30. Do those who look for their salvation in saints, in themselves, or elsewhere really believe in the only savior Jesus?

No.

Although they boast of being his,
by their actions they deny
the only savior, Jesus.¹
Either Jesus is not a perfect savior,
or those who in true faith accept this
savior
have in him all they need for their
salvation.²

¹1 Cor. 1:12-13; Gal. 5:4 • ²Col. 1:19-20; 2:10; 1
John 1:7

› A FIÚ ISTENRŐL

› O BOHU SYNOVI

› DESPRE DUMNEZEU FIUL
ȘI MÂNTUIREA NOASTRĂ

› VON GOTT DEM SOHN

› GOD THE SON

12. úrnapja

31. Miért nevezik őt Krisztusnak, azaz Felkentnek?

Azért, mert őt az Atya rendelte, és Szentlelkével felkente¹ a mi legfőbb prófétánkká és tanítónkká,² aki kijelentette Isten titkos végzését és akaratát a mi váltságunkról;³ egyetlen főpapunkká,⁴ aki testének egyetlen áldozatával minket megváltott, és az Atya színe előtt szüntelenül könyörög értünk;⁵ továbbá örökkévaló királyunkká, aki minket igéjével és Szentlelkével kormányoz, és a megszerzett üdvösségen oltalmaz és megtart.⁶

¹Zsid 1,9 • ²Móz 18,15; ApCsel 3,22 • ³Jn 1,18; 15,15 • ⁴Zsolt 110,4; Zsid 7,21 • ⁵Róm 8,34; 5,9–10 • ⁶Zsolt 2,6; Lk 1,33; Mt 28,18

12. deň Pánov

31. Prečo ho nazývame Kristom, totiž Pomazaným?

Preto, lebo ho Boh Otec ustanovil a Duchom Svätým pomazal (a) za nášho najväčšieho Proroka a Učiteľa, (b) ktorý nám plne zjavil skrytú radu a vôľu Boha o našom vykúpení; (c) ďalej za nášho Veľkňaza, (d) ktorý nás vykúpil jedinečnou obeťou svojho tela (e) a neustále sa za nás prihovára u Boha Otca svojou modlitbou; (f) a tiež za večného Kráľa, ktorý nás svojím slovom a Duchom spravuje, a ktorý nás ochraňuje a zachováva v spasení, ktoré pre nás získal. (g)

(a) Žid 1,9; Žalm 45,8; Iz 61,1; Lk 4,18 (b) 5Mojž 18,15; Sk 3,22; Sk 7,37; Iz 55,4 (c) Jn 1,18; Jn 15,15 (d) Žalm 110,4 (e) Žid 10,12.14; Žid 9,12.14.28 (f) Rím 8,34; Žid 9,24; 1Jn 2,1; Rím 5,9.10 (g) Žalm 2,6; Zach 9,9; Mt 21,5; Lk 1,33; Mt 28,18; Jn 10,28; Zjav 12,10.11

XII. Duminica

31. De ce El se numește Hristos, adică Unsul (lui Dumnezeu)?

Fiindcă a fost rânduit de Dumnezeu Tatăl și uns cu Duhul Sfânt ca să fie:
- Proorocul și învățătorul nostru suveran:
El ne-a revelat în mod deplin sfatul tainic și voia lui Dumnezeu privind mântuirea noastră;
- singurul nostru Mare Preot: El ne-a răscumpărat prin jertfa unică a trupului Său și mijlocește neconținut pentru noi pe lângă Tatăl;
- Împăratul nostru veșnic:
El împărățește asupra noastră cu al Său Cuvânt și cu al Său Duh și ne apără și ne păstrează în mântuirea pe care ne-a obținut-o.

Ps. 45:7; Deut. 18:15; In. 1:18; In. 15:15; Evr. 7:21; Evr. 10:12; Rom. 8:34; Ps. 2:6; Lc. 1:33; Mat. 28:18; In. 10:28; Evr. 1:9; Fapte 3:22; Ps. 110:4

12. Sonntag

31. Warum wird er Christus, das heißt »Gesalbter« genannt?

Er ist von Gott dem Vater eingesetzt
und mit dem Heiligen Geist gesalbt¹
zu unserem obersten Propheten und
Lehrer,²
der uns Gottes verborgenen Rat und
Willen
von unserer Erlösung
vollkommen offenbart;³
und zu unserem einzigen
Hohenpriester,
der uns mit dem einmaligen Opfer
seines Leibes
erlöst hat⁴
und uns alle Zeit mit seiner Fürbitte⁵
vor dem Vater vertritt;
und zu unserem ewigen König,
der uns mit seinem Wort und Geist
regiert
und bei der erworbenen Erlösung
schützt und erhält.⁶

¹Hebr 1,9 • ²5Mose 18,15; Apg 3,22 • ³Joh 1,18;
15,15 • ⁴Ps 110,4; Hebr 7,21 • ⁵Röm 8,34; 5,9-10 •
⁶Ps 2,6; Lk 1,33; Mt 28,18

Lord's Day 12

31. Why is he called "Christ," meaning "anointed"?

Because he has been ordained by God
the Father
and has been anointed with the Holy
Spirit¹
to be our chief prophet and teacher²
who fully reveals to us
the secret counsel and will of God
concerning our deliverance;³
our only high priest⁴
who has delivered us by the one
sacrifice of his body,⁵
and who continually pleads our cause
with the Father;⁶
and our eternal king⁷
who governs us by his Word and
Spirit,
and who guards us and keeps us
in the freedom he has won for us.⁸

¹Luke 3:21-22; 4:14-19 (Isa. 61:1); Heb. 1:9 (Ps.
45:7) • ²Acts 3:22 (Deut. 18:15) • ³John 1:18; 15:15
• ⁴Heb. 7:17 (Ps. 110:4) • ⁵Heb. 9:12; 10:11-14 •
⁶Rom. 8:34; Heb. 9:24 • ⁷Matt. 21:5 (Zech. 9:9) •
⁸Matt. 28:18-20; John 10:28; Rev. 12:10-11

› A FIÚ ISTENRŐL

› O BOHU SYNOVI

› DESPRE DUMNEZEU FIUL
ȘI MÂNTUIREA NOASTRĂ

› VON GOTT DEM SOHN

› GOD THE SON

32. Miért neveznek téged Krisztusról keresztyénnek?

Azért, mert hit által Krisztusnak tagja,¹ és így az ő felkenetésében is részes vagyok,² azért, hogy nevéről vallást tegyek,³ magamat élő hálaáldozatul neki átadjam,⁴ és hogy ebben az életben a bűn és az ördög ellen szabad lelkiismerettel harcoljak,⁵ ez élet után pedig vele együtt minden teremtmény fölött örökké uralkodjam.⁶

¹ApCsel 11,26 • ²1Jn 2,27; ApCsel 2,17; Jóel 2,28

• ³Mt 8,38 • ⁴Róm 12,1; Jel 5,8; 1Pt 2,9; Jel 1,6 •

⁵1Tim 1,18–19 • ⁶2Tim 2,12

32. Prečo ťa nazývajú kresťanom? (a)

Preto, lebo som skrze vieru údom Ježiša Krista, (b) a tak účastný Jeho pomazania; (c) aby som smel vyznávať Jeho meno (d) a vydávať sa Jemu v živú obeť vďaky, (e) aby som mohol slobodne a s dobrým svedomím bojovať proti hriechu a Satanovi v tomto živote, (f) a potom s Ním panoval vo večnosti nad všetkým stvorením. (g)

(a) Sk 11,26 (b) 1Kor 6,15 (c) 1Jn 2,27; Sk 2,17 (d) Mt10,32; Rím 10,10; Mk 8,38 (e) Rím 12,1; 1Pt 2,5.9; Zjav 5,8.10; Zjav 1,6 (f) 1Pt 2,11; Rím 6,12.13; Gal 5,16.17; Ef 6,11; 1Tim 1,18.19 (g) 2Tim 2,12; Mt 25,34

32. Dar tu de ce te numești creștin?

Fiindcă sunt prin credință un mădular al lui Hristos și astfel particip la ungerea Sa pentru a-I mărturisi Numele, pentru a mă înfățișa Lui ca o jertfă vie de mulțumire, pentru a lupta în această viață, cu o conștiință liberă, împotriva păcatului și a diavolului și pentru a domni, în cele din urmă, pentru veșnicie, împreună cu El peste toate creaturile.

1 Cor. 6:15; Fapte 11:25-26; Is. 59:21; Fapte 2:17; Mc. 8:38; Rom. 12:1; Rom. 6:12; 2 Tim. 2:12; 1 In. 2:27; Ioel 2:28; Apoc. 1:6; 1 Tim. 1:18-19

13. úrnepja

33. Miért nevezik Krisztust „ISTEN EGYSZÜLÖTT FIÁNAK”, ha mi is Isten gyermekei vagyunk?

Azért, mert egyedül Krisztus örökkévaló és természet szerinti Fia Istennek;¹ mi pedig – Krisztusért, kegyelem által – Isten fogadott gyermekei vagyunk.²

¹Jn 1,1–3.14.18; Zsid 1,2 • ²Róm 8,15–17; Ef 1,5–6

13. deň Pánov

33. Prečo je Kristus nazvaný „jednorodeným Synom“ Božím, keď aj my sme deťmi Božími?

Pretože jedine Kristus je podľa prirodzenosti večným Synom Božím, (a) no nás Boh prijal za svoje deti z milosti, (b) pre Jeho zásluhy.

(a) Jn 1,1–3.14.18; Žid 1,1.2; Jn 3,16; 1Jn 4,9; Rím 8,32 (b) Rím 8,15–17; Jn 1,12; Gal 4,6; Ef 1,5.6

XIII. Duminica

33. De ce se numește El Fiul unic al lui Dumnezeu, dacă și noi suntem copiii lui Dumnezeu?

Deoarece numai Hristos este din fire Fiul veșnic al lui Dumnezeu, în timp ce noi suntem datorită Lui copiii lui Dumnezeu, prin har și prin înfiere.

In. 1:14; Evr. 1:2; Rom. 8:15; Efes. 1:5-6

32. Warum wirst aber du ein Christ genannt?

Weil ich durch den Glauben¹
ein Glied Christi bin²
und dadurch an seiner Salbung Anteil
habe,³
damit auch ich seinen Namen
bekenne,⁴
mich ihm⁵
zu einem lebendigen Dankopfer
hingebe⁶
und mit freiem Gewissen
in diesem Leben
gegen die Sünde und den Teufel
streite⁷
und hernach in Ewigkeit
mit ihm über alle Geschöpfe
herrsche.⁸

¹Apg 2,17; 11,26 • ²1Joh 2,27 • ³Joel 3,1 • ⁴Mk 8,38
• ⁵Röm 12,1; Offb 5,8.10 • ⁶1Petr 2,9; Offb 1,6 •
⁷1Tim 1,18.19 • ⁸2Tim 2,12

32. But why are you called a Christian?

Because by faith I am a member of
Christ¹
and so I share in his anointing,²
I am anointed
to confess his name,³
to present myself to him as a living
sacrifice of thanks,⁴
to strive with a free conscience
against sin and the devil
in this life,⁵
and afterward to reign with Christ
over all creation
for eternity.⁶

¹1 Cor. 12:12-27 • ²Acts 2:17 (Joel 2:28); 1 John
2:27 • ³Matt. 10:32; Rom. 10:9-10; Heb. 13:15 •
⁴Rom. 12:1; 1 Pet. 2:5, 9 • ⁵Gal. 5:16-17; Eph. 6:11;
1 Tim. 1:18-19 • ⁶Matt. 25:34; 2 Tim. 2:12

- › A FIU ISTENRÖL
- › O BOHU SYNOVI
- › DESPRE DUMNEZEU FIUL
ȘI MÂNTUIREA NOASTRĂ
- › VON GOTT DEM SOHN
- › GOD THE SON

13. Sonntag

33. Warum heißt Jesus Christus »Gottes eingeborener Sohn«, da doch auch wir Kinder Gottes sind?

Christus allein ist von Ewigkeit her¹
seinem Wesen nach der Sohn Gottes.
Wir aber sind um seinetwillen
aus Gnade²
als Kinder Gottes angenommen.³

¹Joh 1,14.18; Hebr 1,2 • ²Röm 8,15-17 • ³Eph 1,5-6

Lord's Day 13

33. Why is he called God's "only begotten Son" when we also are God's children?

Because Christ alone is the eternal,
natural Son of God.¹
We, however, are adopted children of
God—
adopted by grace through Christ.²

¹John 1:1-3, 14, 18; Heb. 1 • ²John 1:12;
Rom. 8:14-17; Eph. 1:5-6

34. Miért nevezed őt „MI URUNKNAK”?

Azért, mert saját tulajdonává tett minket azáltal, hogy testünket-lelkünket a bűntől és az ördög hatalmából megváltotta, mégpedig nem holmi ezüstön vagy aranyon, hanem az ő drága vérében.

1Pt 1,18–19; 2,9; 1Kor 6,20; 7,23

34. Prečo ho nazývaš „naším Pánom“?

Lebo On nás vykúpil s naším telom i dušou z hriechu a z moci diabla, a to nie zlatom ani striebrom, ale svojou drahou krvou, a učinil nás svojím vlastníctvom. (a)

(a) 1Pt 1,18.19; 1Pt 2,9; 1Kor 6,20; 1Kor 7,23; 1Tim 2,6; Jn 20,28

34. De ce Îl numești Domnul nostru?

Fiindcă ne-a izbăvit și răscumpărat trupul și sufletul din păcat și de sub stăpânirea diavolului, nu cu aur și cu argint, ci cu sângele Lui scump, ca să-I aparținem.

1 Pet. 1:18-19; 1 Pet. 2:9; 1 Cor. 6:20; 1 Cor. 7:23

14. úrnapja

35. Mit jelent az, hogy „FOGANTATOTT SZENTLÉLEKTŐL, SZÜLETETT SZŰZ MÁRIÁTÓL”?

Azt, hogy Isten örök Fia, aki valóságos és örök Isten, és az is marad,¹ Szűz Mária testében és vérében, a Szentlélek munkája által valóságos emberi természetet vett magára,² mert így lehetett Dávid valóságos utódja,³ s embertársaihoz mindenben hasonló,⁴ kivéve a bűnt.⁵

¹Jn 1,1; Róm 1,4; 9,5 • ²Jn 1,14; Gal 4,4; Mt 1,18.20; Lk 1,27.35 • ³Zsolt 132,11; Róm 1,3 • ⁴Fil 2,4 • ⁵Zsid 4,15

14. deň Pánov

35. Čo znamená: „ktorý sa počal z Ducha Svätého, narodil sa z Márie panny“?

To znamená, že večný Syn Boží, ktorý je a zostáva (a) pravým a večným Bohom, (b) pôsobením Ducha Svätého (c) z tela a krvi panny Márie vzal na seba skutočnú ľudskú prirodzenosť, (d) aby sa stal skutočným potomkom Dávida, (e) vo všetkom podobným svojim bratom, (f) okrem hriechu. (g)

(a) Rím 1,4; Rím 9,5 (b) 1Jn 5,20; Jn 1,1; Jn 17,3; Rím 1,3; Kol 1,15 (c) Jn 1,14; Mt 1,18.20; Lk 1,32.35 (d) Gal 4,4; Lk 1,31.42.43 (e) Žalm 132,11; Rím 1,3; 2Sam 7,12; Sk 2,30 (f) Fil 2,7; Žid 2,14.17 (g) Žid 4,15

XIV. Duminica

35. Ce vrea să însemne zămislit de la Duhul Sfânt și născut din Fecioara Maria?

Acea că Fiul veșnic al lui Dumnezeu, Care este și rămâne Dumnezeu adevărat din întreaga eternitate, a luat prin lucrarea Duhului Sfânt o fire omenească adevărată din carnea și din sângele Fecioarei Maria pentru a fi adevărata descendență a lui David, asemănător fraților Săi în toate lucrurile, exceptând păcatul.

In. 1:1; In. 17:5; Rom. 9:5; In. 1:14; Mat. 1:18-20; Lc. 1:35; Evr. 4:15; Evr. 7:26; Rom. 1:2-4; Gal. 4:4-5; Ps. 132:11; Filip. 2:5-8

34. Warum nennst du ihn »unseren Herrn«?

Er hat uns mit Leib und Seele
von der Sünde und aus aller Gewalt
des Teufels
sich zum Eigentum erlöst und erkauft,
nicht mit Gold oder Silber,
sondern mit seinem teuren Blut,
indem er sein Leben für uns gab.

1Petr 1,18-19; 2,9; 1Kor 6,20; 7,23

34. Why do you call him “our Lord”?

Because—
not with gold or silver,
but with his precious blood¹—
he has set us free
from sin and from the tyranny of the
devil,²
and has bought us,
body and soul,
to be his very own.³

¹1 Pet. 1:18-19 • ²Col. 1:13-14; Heb. 2:14-15 • ³1 Cor. 6:20; 1 Tim. 2:5-6

- › A FIÚ ISTENRŐL
- › O BOHU SYNOVI
- › DESPRE DUMNEZEU FIUL
ȘI MÂNTUIREA NOASTRĂ
- › VON GOTT DEM SOHN
- › GOD THE SON

14. Sonntag

35. Was bedeutet: »Empfangen durch den Heiligen Geist, geboren von der Jungfrau Maria«?

Der ewige Sohn Gottes,
der wahrer und ewiger Gott ist und
bleibt,¹
hat durch Wirkung des Heiligen
Geistes²
wahre menschliche Natur
aus dem Fleisch und Blut der
Jungfrau Maria³
angenommen,
so dass er auch
der wahre Nachkomme Davids ist,⁴
seinen Schwestern und Brüdern in
allem gleich,
doch ohne Sünde.

¹Joh 1,1; Röm 1,3-4; 9,5 • ²Mt 1,18-20; Lk 1,35 •
³Gal 4,4; Joh 1,14 • ⁴Ps 132,11; Röm 1,3; Phil 2,7;
Hebr 4,15

Lord's Day 14

35. What does it mean that he “was conceived by the Holy Spirit and born of the virgin Mary”?

That the eternal Son of God,
who is and remains
true and eternal God,¹
took to himself, through the working
of the Holy Spirit,²
from the flesh and blood of the
virgin Mary,³
a truly human nature
so that he might also become David's
true descendant,⁴
like his brothers and sisters
in every way⁵
except for sin.⁶

¹John 1:1; 10:30-36; Acts 13:33 (Ps. 2:7); Col. 1:15-17; 1 John 5:20 • ²Luke 1:35 • ³Matt. 1:18-23; John 1:14; Gal. 4:4; Heb. 2:14 • ⁴2 Sam. 7:12-16; Ps. 132:11; Matt. 1:1; Rom. 1:3 • ⁵Phil. 2:7; Heb. 2:17 •
⁶Heb. 4:15; 7:26-27

36. Mit használ neked Krisztus szent fogantatása és születése?

Azt, hogy ő közbenjárónk, aki ártatlanságával és tökéletes szentségével Isten előtt elfedezi bűneimet, melyekben fogantattam.

¹Zsid 2,16–17 • ²Zsolt 32,1; 1Kor 1,30

36. Aký úžitok máš z Kristovho svätého počatia a narodenia?

On je náš Prostredník (a) a Jeho nevinnosťou a dokonalou svätosťou je v Božích očiach prikrytý môj hriech, v ktorom som bol počatý aj porodený. (b)

(a) Žid 7,26.27; Žid 2,17 (b) 1Pt 1,18.19; 1Pt 3,18; 1Kor 1,30.31; Rím 8,3.4; Iz 53,11; Žalm 32,1

36. Ce folos ai din sfânta zămislire și naștere a lui Hristos?

Acela că El este mijlocitorul nostru și că, prin nevinovăția și prin sfințenia Lui desăvârșită

El acoperă înaintea feței lui Dumnezeu păcatul meu în care m-am zămislit.

Evr. 2:16-18; Ps. 32:1; 1 Cor. 1:30

15. úrnapja

37. Mit értesz azon, hogy „SZENVEDETT”?

Azt, hogy földi életének egész idejében, különösen annak végén, testében-lelkében elhordozta Istennek az egész emberiség bűne elleni haragját,¹ hogy szenvedésével, mint egyetlen engesztelő áldozattal² testünket-lelkünket az örök kárhozattól megszabadítsa, és Isten kegyelmét, az igazságot és az örök életet elnyerje nekünk.

¹1Pt 2,24; Ézs 53,12 • ²1Jn 2,2; 4,10; Róm 3,25

15. deň Pánov

37. Ako rozumieš tomu, že „trpel“?

Tak, že On po celý čas svojho života na Zemi, obzvlášť na jeho konci, znášal na tele i na duši hnev Boží proti hriechom celého ľudského pokolenia: (a) aby svojím utrpením ako jedinou obeťou zmierenia (b) vyslobodil naše telo a dušu z večného zatratenia (c) a získal pre nás Božiu priazeň, spravodlivosť a večný život. (d)

(a) Iz 53,4; 1Pt 2,24; 1Pt 3,18; 1Tim 2,6 (b) Iz 53,10.12; Ef 5,2; 1Kor 5,7; 1Jn 2,2; 1Jn 4,10; Rím 3,25; Žid 9,28; Žid 10,14 (c) Gal 3,13; Kol 1,13; Žid 9,12; 1Pt 1,18.19 (d) Rím 3,25; 2Kor 5,21; Jn 3,16; Jn 6,51; Žid 9,15; Žid 10,19

XV. Duminica

37. Ce înțelegeți prin acest cuvânt: a pățimit?

Că pe întreaga durată a vieții Sale pământești, dar mai ales la sfârșitul ei, El a purtat în trup și în suflet greutatea mâniaei lui Dumnezeu împotriva păcatului întregii umanități, pentru ca prin suferințele Lui și prin unica Sa jertfă ispășitoare să izbăvească trupul și sufletul nostru de condamnarea veșnică și să obțină pentru noi harul lui Dumnezeu, dreptatea și viața veșnică.

1 Pet. 3:18; Is. 53:12; 1 In. 2:2; 1 In. 4:10; Rom. 3:25-26; 1 Pet. 2:21-25

36. Was nützt es dir, dass er durch den Heiligen Geist empfangen und von der Jungfrau Maria geboren ist?

Er ist unser Mittler,¹
und er bedeckt vor Gottes Angesicht²
mit seiner Unschuld
und vollkommenen Heiligkeit
meine Sünde, in der ich immer
schon lebe.

¹Hebr 2,16-17 • ²Ps 32,1-2; 1Kor 1,30

36. How does the holy conception and birth of Christ benefit you?

He is our mediator¹
and, in God's sight,
he covers with his innocence and
perfect holiness
my sinfulness in which I was
conceived.²

¹1 Tim. 2:5-6; Heb. 9:13-15 • ²Rom. 8:3-4; 2 Cor. 5:21; Gal. 4:4-5; 1 Pet. 1:18-19

- › A FIU ISTENRŐL
- › O BOHU SYNOVI
- › DESPRE DUMNEZEU FIUL
ȘI MÂNTUIREA NOASTRĂ
- › VON GOTT DEM SOHN
- › GOD THE SON

15. Sonntag

37. Was verstehst du unter dem Wort »gelitten«?

Jesus Christus hat an Leib und Seele
die ganze Zeit seines Lebens auf Erden,
besonders aber an dessen Ende,
den Zorn Gottes
über die Sünde des ganzen
Menschengeschlechts getragen.¹
Mit seinem Leiden²
als dem einmaligen Sühnopfer
hat er unseren Leib und unsere Seele
von der ewigen Verdammnis erlöst
und uns Gottes Gnade,
Gerechtigkeit und ewiges Leben
erworben.

¹1Petr 2,24 • ²Jes 53,12; 1Joh 2,2; 4,10; Röm 3,25-26

Lord's Day 15

37. What do you understand by the word "suffered"?

That during his whole life on earth,
but especially at the end,
Christ sustained
in body and soul
the wrath of God against the sin of
the whole human race.¹
This he did in order that,
by his suffering as the only atoning
sacrifice,²
he might deliver us, body and soul,
from eternal condemnation,³
and gain for us
God's grace,
righteousness,
and eternal life.⁴

¹Isa. 53; 1 Pet. 2:24; 3:18 • ²Rom. 3:25; Heb. 10:14;
1 John 2:2; 4:10 • ³Rom. 8:1-4; Gal. 3:13 • ⁴John
3:16; Rom. 3:24-26

38. Miért SZENVEDETT PONCIUS PILÁTUS bírósága ALATT?

Azért, hogy ártatlan létére világi bíró ítélje el,¹

és ezáltal megmentsen minket Isten szigorú ítéletétől, amely mindnyájunkra várt volna.²

¹ApCsel 4,27–28; Lk 23,14; Jn 19,4 • ²Zsolt 69,5; Ézs 53,4–5; 2Kor 5,21; Gal 3,13

39. Nagyobb dolog-e az, hogy MEGFESZÍTETTÉK, mintha más halálennel halt volna meg?

Nagyobb, mert ez tesz bizonyossá afelől, hogy ő magára vette azt az átkot, amelynek súlya rajtam volt.¹ A kereszthalált ugyanis Isten megátkozta.²

¹Gal 3,13 • ²5Móz 21,23

38. Prečo trpel pod Pontským Pilátom ako svojím sudcom?

Preto, aby nás On – nevinný a predsa svetským sudcom odsúdený – (a) oslobodil od prísneho súdu Božieho, pred ktorý sme mali byť my postavení. (b)

(a) Jn 18,38; Mt 27,24; Sk 4,27.28; Lk 23,14.15; Jn 19,4 (b) Žalm 69,4; Iz 53,4.5; 2Kor 5,21; Gal 3,13

39. Má význam to, že zomrel na kríži a nie inou smrťou?

Áno, má, lebo tým som uistený, že vzal na seba ťarchu kľatby (zllorečenia), ktorá ma ťažila. (a) Boh totiž zllorečil smrti na kríži. (b)

(a) Gal 3,13 (b) 5Mojž 21,23

38. De ce a pățimit sub Ponțiu Pilat, judecătorul?

Pentru ca El, nevinovat fiind, să fie condamnat de un judecător pământesc și să ne scape astfel

de judecata aspră a lui Dumnezeu care trebuia să se abată asupra noastră.

Lc. 23:14; In. 19:4; Is. 53:4-7; 2 Cor. 5:21; Fapte 4:27, 28; Ps. 69:5; Gal. 3:13

39. Este ceva în plus în faptul că a fost răstignit și nu a murit altfel?

Da, deoarece astfel eu sunt sigur că El a luat asupra Lui blestemul care stătea asupra mea, întrucât moartea pe cruce era blestată de Dumnezeu.

Deut. 21:23; Gal. 3:13

16. úrnapja

40. Miért kellett Krisztusnak a halált is elszenvednie?

Azért, mert Isten igazságossága és igazsága miatt¹ mással nem lehetett eleget tenni az ember bűnéért, csak Isten Fiának halálával.²

¹1Móz 2,17 • ²Zsid 2,9.14–15

41. Miért TEMETTÉK EL?

Azért, mert ez bizonyítja, hogy valóban meghalt.

Mt 27,59–60; Lk 23,52–53; Jn 19,38–42; ApCsel 13,29

16. deň Pánov

40. Prečo sa musel Kristus ponížiť až na smrť?

Pretože vzhľadom na spravodlivosť a pravdu Božiu (a) nemohlo byť učinené zadosť za naše hriechy inak, než smrťou Božieho Syna. (b)

(a) 1Mojž 2,17 (b) Rím 8,3.4; Žid 2,9.14.15

41. Prečo bol pochovaný?

Preto, aby sa dokázalo, že skutočne zomrel. (a)

(a) Mt 27,59–60; Lk 23,52–53; Jn 19,38–42; Sk 13,29

XVI. Duminica

40. De ce a trebuit ca Hristos să îndure moartea ?

Fiindcă dreptatea și adevărul lui Dumnezeu sunt așa de înalte, încât păcatele noastre nu puteau fi plătite altfel

decât prin moartea Fiului lui Dumnezeu.

Gen. 2:17; Evr. 2:9–15

41. De ce a fost îngropat?

Ca să se arate că era într-adevăr mort.

Fapte 13:29; Mat. 27:59–60; Lc. 23:50–53

38. Warum hat er unter dem Richter Pontius Pilatus gelitten?

Er wurde unschuldig¹
vom weltlichen Richter verurteilt²
und hat uns dadurch
von Gottes strengem Urteil,
das über uns ergehen sollte,³
befreit.

¹Apg 4,27-28 • ²Lk 23,13-15; Joh 19,4 • ³Ps 69,5;
Jes 53,4-5 • ⁴2Kor 5,1; Gal 3,13

39. Bedeutet sein Tod am Kreuz mehr, als wenn er eines anderen Todes gestorben wäre?

Ja,
denn dadurch bin ich gewiss,
dass er den Fluch, der auf mir lag,
auf sich genommen hat,¹
weil der Tod am Kreuz von Gott
verflucht war.²

¹Gal 3,13-14 • ²5Mose 21,23

38. Why did he suffer “under Pontius Pilate” as judge?

So that he,
though innocent,
might be condemned by an earthly
judge,¹
and so free us from the severe
judgment of God
that was to fall on us.²

¹Luke 23:13-24; John 19:4, 12-16 • ²Isa. 53:4-5; 2
Cor. 5:21; Gal. 3:13

39. Is it significant that he was “crucified” instead of dying some other way?

Yes.
By this I am convinced
that he shouldered the curse
which lay on me,
since death by crucifixion was cursed
by God.

Gal. 3:10-13 (Deut. 21:23)

- › A FIÚ ISTENRŐL
- › O BOHU SYNOVI
- › DESPRE DUMNEZEU FIUL
ȘI MÂNTUIREA NOASTRĂ
- › VON GOTT DEM SOHN
- › GOD THE SON

16. Sonntag

40. Warum hat Christus den Tod erleiden müssen?

Um der Gerechtigkeit¹
und Wahrheit Gottes willen
konnte für unsere Sünde
nicht anders bezahlt werden
als durch den Tod des Sohnes Gottes.²

¹1Mose 2,17 • ²Hebr 2,9.14-15

40. Why did Christ have to suffer death?

Because God’s justice and truth
require it:¹
nothing else could pay for our sins
except the death of the Son of God.²

¹Gen. 2:17 • ²Rom. 8:3-4; Phil. 2:8; Heb. 2:9

41. Warum ist er begraben worden?

Damit wird bezeugt,
dass er wirklich gestorben ist.

Mt 27,59-60; Lk 23,52-53; Joh 19,38-42; Apg 13,29

41. Why was he “buried”?

His burial testifies
that he really died.

Isa. 53:9; John 19:38-42; Acts 13:29; 1 Cor. 15:3-4

42. Ha Krisztus meghalt értünk, miért kell nekünk is meghalnunk?

Azért, mert a mi halálunk nem bűneinkért való megfizetés, hanem csak meghalás a bűnnek és átmenetel az örök életre.

Jn 5,24; Fil 1,23; Róm 7,24

43. Mi hasznunk van még Krisztus áldozatából és kereszthalálából?

Halálának erejével őemberünk övele együtt megfeszítettetik, megöletik és eltemettetik,¹

hogy a test gonosz indulatai ne uralkodjanak többé rajtunk,² hanem hálaáldozatul neki szenteljük magunkat.³

¹Róm 6,6–7.11; Kol 2,12 • ²Róm 6,12 • ³Róm 12,1

44. Miért teszed hozzá: „ALÁSZÁLLT A POKLOKRA”?

Azért, hogy nagy fájdalmaim és súlyos kísértéseim között is biztos legyenek abban, hogy Krisztus, az én Uram ki-mondhatatlan félelmével, fájdalmaival és rettegéseivel, amelyeket lelkében is elszenvedett a keresztfán és annak előtte, megszabadított a pokol félel-métől és gyötrelmeitől.

Ézs 53,10; Mt 27,46

42. Keď Kristus zomrel za nás, prečo máme zomrieť aj my?

Naša smrť nie je zadostučinením za naše hriechy, (a) ale je iba odstránením hriechu a prechodom do večného života. (b)

(a) Mk 8,37; Žalm 49,7 (b) Jn 5,24; Fil 1,23; Rím 7,24

43. Aký ďalší úžitok máme z obete a smrti Ježiša Krista na kríži?

Ten, že mocou Kristovej smrti je náš starý človek spolu s Ním ukrižovaný, usmrcovaný a pochovávaný, (a) aby v nás viacej nepanovali porušené náklonnosti tela, (b) ale aby sme samých seba vydávali Jemu v obeť vďaky. (c)

(a) Rím 6,6 (b) Rím 6,6-8.11.12; Kol 2,12 (c) Rím 12,1

44. Prečo dodávaš k tomu, že „zostúpil do pekiel“?

Preto, aby som mohol byť aj v najväčších pokušeniach uistený a úplne potešený tým, že On ma svojou nepredstaviteľnou úzkosťou, bolesťou, hrôzou a pekelnou agóniou, ktoré znášal počas celého svojho utrpenia, (a) ale obzvlášť na kríži, vyslobodil z pekelného súženia a trápenia. (b)

(a) Žalm 18,5.6; Žalm 116,3; Mt 26,38; Žid 5,7; Iz 53,10; Mt 27,46 (b) Iz 53,5

42. Dacă Hristos a murit pentru noi, de ce mai trebuie să murim și noi?

Moartea noastră nu este o plată pentru păcatele noastre, ci numai o suprimare a păcatului și o trecere la viața veșnică.

ln. 5:24; Filip. 1:23; Rom. 7:24

43. Ce folos mai avem din jertfa lui Hristos și din moartea Lui pe cruce?

Acela că prin puterea Sa omul nostru vechi este răstignit, omorât și îngropat împreună cu El, astfel încât poftele rele ale cărnii să nu ne mai stăpânească, ci să ne oferim Lui ca jertfă de mulțumire.

Rom. 6:6-8, 11-12; Rom. 12:1; Col. 2:12

44. De ce s-a mai spus: a pogorât la iad?

Pentru ca în cele mai mari ispite să fiu încredințat că Domnul meu Iisus Hristos, prin temerile, durerile și chinurile Sale de nedescris pe care le-a îndurat în suflet pe cruce și mai înainte, m-a izbăvit pe mine de temerile și de chinurile iadului.

Is. 53:10; Mat. 27:46

42. Warum müssen wir noch sterben, obwohl Christus für uns gestorben ist?

Unser Tod
ist nicht eine Bezahlung für unsere Sünde,
sondern nur ein Absterben der Sünden
und Eingang zum ewigen Leben.
Joh 5,24; Phil 1,23; Röm 7,24-25

43. Welchen weiteren Nutzen haben wir aus Opfer und Tod Christi am Kreuz?

Durch die Kraft Christi wird unser alter Mensch
mit ihm gekreuzigt, getötet und begraben,
damit die Sünde uns nicht mehr beherrscht,¹
sondern wir uns ihm
zu einem lebendigen Dankopfer hingeben.²

¹Kol 2,12; Röm 6,6-8.11.12; Röm 6,12 • ²Röm 12,1

44. Warum folgt »abgestiegen zu der Hölle«?

Damit wird mir zugesagt,
dass ich selbst
in meinen schwersten Anfechtungen gewiss sein darf,
dass mein Herr Christus
mich von der höllischen Angst und Pein erlöst hat,
weil er auch an seiner Seele unaussprechliche Angst,
Schmerzen und Schrecken
am Kreuz und schon zuvor erlitten hat.
Jes 53,10; Mt 27,46

42. Since Christ has died for us, why do we still have to die?

Our death does not pay the debt of our sins.¹
Rather, it puts an end to our sinning
and is our entrance into eternal life.²

¹Ps. 49:7 • ²John 5:24; Phil. 1:21-23; 1 Thess. 5:9-10

43. What further benefit do we receive from Christ's sacrifice and death on the cross?

By Christ's power
our old selves are crucified, put to death, and buried with him,¹
so that the evil desires of the flesh may no longer rule us,²
but that instead we may offer ourselves
as a sacrifice of gratitude to him.³

¹Rom. 6:5-11; Col. 2:11-12 • ²Rom. 6:12-14 • ³Rom. 12:1; Eph. 5:1-2

44. Why does the creed add, "He descended to hell"?

To assure me during attacks of deepest dread and temptation
that Christ my Lord,
by suffering unspeakable anguish,
pain, and terror of soul,
on the cross but also earlier,
has delivered me from hellish anguish
and torment.

Isa. 53; Matt. 26:36-46; 27:45-46; Luke 22:44; Heb. 5:7-10

- › A FIÚ ISTENRŐL
- › O BOHU SYNOVI
- › DESPRE DUMNEZEU FIUL ȘI MÂNTUIREA NOASTRĂ
- › VON GOTT DEM SOHN
- › GOD THE SON

17. úrnapja

45. Mit használ nekünk Krisztus feltámadása?

Először azt, hogy feltámadásával legyőzte a halált, hogy minket is részesítsen abban az igazságosságban, amelyet halálával szerzett.¹

Másodszor: hatalmával már most új életre támaszt minket is.²

Harmadszor: Krisztus feltámadása a mi boldog feltámadásunk záloga.³

¹1Kor 15,17.54–55; Róm 4,25; 1Pt 1,3.21 • ²Róm 6,4; Kol 3,1.5; Ef 2,5 • ³1Kor 15,12; Róm 8,11

17. deň Pánov

45. Aký úžitok máme zo zmŕtvychvstania Ježiša Krista?

Po prvé: svojím zmŕtvychvstaním premohol smrť, aby sme sa mohli stať účastníkmi spravodlivosti, ktorú pre nás získal svojou smrťou. (a) Potom: Jeho sila prebúdza aj nás k novému životu. (b) Napokon: zmŕtvychvstanie Ježiša Krista je istou zárukou nášho slávneho zmŕtvychvstania. (c)

(a) 1Kor 15,16; Rím 4,25; 1Pt 1,3 (b) Rím 6,4; Kol 3,1.3; Ef 2,5.6 (c) 1Kor 15,12.20.21; Rím 8,11

XVII. Duminica

45. Ce folos avem din învierea lui Hristos?

În primul rând, El a biruit moartea prin învierea Sa ca să ne poată face părtași la dreptatea obținută pentru noi prin moartea Sa;

în al doilea rând, prin puterea Lui suntem, din acest moment, treziți la o viață nouă;

în al treilea rând, în învierea lui Hristos avem o garanție sigură a învierii noastre glorioase.

1 Cor. 15:17, 54; 1 Pet. 1:3, 21; Col. 3:1-5; Rom. 8:11; Rom. 4:24; 6:4; Efes. 2:5

18. úrnapja

46. Hogyan érted azt, hogy „FELMENT A MENNYBE”?

Úgy, hogy Krisztus tanítványai szemé láttára emeltetett föl a földről a mennybe,¹

és a mi javunkra van ott,² míg ismét eljön ítélni élőket és holtakat.³

¹ApCsel 1,9; Mt 26,64; Mk 16,19; Lk 24,51 • ²Zsid 4,14; 7,25; 9,24–25; Róm 8,34; Ef 4,10; Kol 3,1 • ³ApCsel 1,11; Mt 24,30

18. deň Pánov

46. Ako rozumieš tomu, že „vstúpil na nebesá“?

Tak, že Kristus sa pred očami svojich učeníkov pozdvihol zo zeme do neba (a) a je tam k nášmu dobru, (b) dokiaľ znova nepríde súdiť živých i mŕtvych. (c)

(a) Sk 1,9; Mt 26,64; Mk 16,19; Lk 24,51 (b) Žid 7,25; Žid 4,14; Žid 9,24; Rím 8,34; Ef 4,10; Kol 3,1 (c) Sk 1,11; Mt 24,30

46. Ce înțelegeți prin: S-a înălțat la cer?

Înțeleg că Hristos S-a ridicat de pe pământ la cer în văzul ucenicilor Săi. El este acolo pentru binele nostru până va veni din nou să judece viii și morții.

Fapte 1:9; Mc. 16:19; Evr. 4:14; Rom. 8:34; Efes. 4:10; Fapte 1:11; Mat. 24:30; Mat. 26:64; Lc. 24:50-51; Evr. 7:25 și 9:11, 24, 25; Col. 3:1-3

17. Sonntag

45. Was nützt uns die Auferstehung Christi?

Erstens:

Christus hat durch seine Auferstehung den Tod überwunden, um uns an der Gerechtigkeit Anteil zu geben, die er uns durch seinen Tod erworben hat.¹

Zweitens:

Durch seine Kraft werden auch wir schon jetzt erweckt zu einem neuen Leben.²

Drittens:

Die Auferstehung Christi ist uns ein verlässliches Pfand unserer seligen Auferstehung.³

¹1Petr 1,3-5.21; 1Kor 15,17.54-55; Röm 4,25 • ²Röm 6,4; Kol 3,1-4; Eph 2,5 • ³1Kor 15,12; Röm 8,11

Lord's Day 17

45. How does Christ's resurrection benefit us?

First, by his resurrection he has overcome death, so that he might make us share in the righteousness he obtained for us by his death.¹ Second, by his power we too are already raised to a new life.² Third, Christ's resurrection is a sure pledge to us of our blessed resurrection.³

¹Rom. 4:25; 1 Cor. 15:16-20; 1 Pet. 1:3-5 • ²Rom. 6:5-11; Eph. 2:4-6; Col. 3:1-4 • ³Rom. 8:11; 1 Cor. 15:12-23; Phil. 3:20-21

- › A FIÚ ISTENRŐL
- › O BOHU SYNOVI
- › DESPRE DUMNEZEU FIUL ȘI MÂNTUIREA NOASTRĂ
- › VON GOTT DEM SOHN
- › GOD THE SON

Lord's Day 18

46. Wie verstehst du, dass es heißt »aufgefahren in den Himmel«?

Jesus Christus wurde vor den Augen seiner Jünger von der Erde zum Vater in den Himmel erhöht¹ und ist dort uns zugut, bis er kommen wird,² zu richten die Lebenden und die Toten.³

¹Mk 16,19; Lk 24,51; Hebr 4,14; 7,24-25; Röm 8,34; Eph 4,10; Kol 3,1 • ²Apk 1,11 • ³Mt 24,30

46. What do you mean by saying, "He ascended to heaven"?

That Christ while his disciples watched, was taken up from the earth into heaven¹ and remains there on our behalf² until he comes again to judge the living and the dead.³

¹Luke 24:50-51; Acts 1:9-11 • ²Rom. 8:34; Eph. 4:8-10; Heb. 7:23-25; 9:24 • ³Acts 1:11

47. Eszerint nincs velünk Krisztus a világ végezetéig, amint ezt nekünk megígérte?¹

Krisztus valóságos ember és valóságos Isten.

Emberi természete szerint nincs többé a földön,²

de istenségével, felségével, kegyelmével és Szentlelkével soha nincs távol tőlünk.³

¹Mt 28,20 • ²Mt 26,11; Jn 16,28; 17,11; ApCsel 3,21
• ³Jn 14,17–19; 16,13; Mt 28,20; Ef 4,8.12

48. Nem válik-e el ily módon egymástól Krisztus két természete, ha az emberi természet nincs mindenütt ott, ahol az isteni ott van?

Semmiképpen nem.

Mert az isteni természet felfoghatatlan, és mindenütt jelen van.¹

Ebből szükségszerűen következik, hogy a magára vett emberi természetén kívül is, de abban magában is benne van, és azzal személy szerint egyesülve marad.²

¹ApCsel 7,49; Jer 23,24 • ²Kol 2,9; Jn 3,13; 11,15; Mt 28,6

47. Či nie je Kristus s nami až do skonania sveta tak, ako nám zasľúbil? (a)

Kristus je pravý človek a pravý Boh. Podľa svojej ľudskej prirodzenosti nie je viacej na Zemi, (b) ale podľa svojho božstva, velebnosti, milosti a Ducha sa nikdy nevzďaľuje od nás. (c)

(a) Mt 28,20 (b) Žid 8,4; Mt 26,11; Jn 16,28; Jn 17,11; Sk 3,21 (c) Jn 14,17–19; Jn 16,13; Mt 28,20; Ef 4,8.12

48. Ak Kristus nie je prítomný podľa svojej ľudskej prirodzenosti všade tam, kde je prítomný podľa svojho božstva, nie sú potom tieto dve prirodzenosti v Ňom navzájom oddelené?

Vôbec nie. Hoci Jeho božská prirodzenosť je neobmedzená a všadeprítomná, (a) z čoho nevyhnutne vyplýva, že rovnako existuje aj za hranicami ľudskej prirodzenosti, ktorú vzal na seba, (b) aj napriek tomu však Jeho božská prirodzenosť ostáva v Jeho ľudskej prirodzenosti a je s ňou osobne zjednotená.

(a) Sk 7,49; Jer 23,24 (b) Kol 2,9; Jn 3,13; Jn 11,15; Mt 28,6

47. Prin urmare Hristos nu este cu noi până la sfârșitul lumii, precum a făgăduit?

Hristos este om adevărat și Dumnezeu adevărat.

În natura Sa umană El nu mai este

acum pe pământ;

dar cu dumnezeirea, cu maiestatea, cu mila și cu Duhul Lui El nu Se îndepărtează niciodată de noi.

Mat. 28:20; Mat. 26:11; In. 16:28; In. 17:11; In. 14:17; In. 16:13; Efes. 4:8

48. Nu se despart, oare, astfel una de alta, cele două firi din Hristos, dacă firea Lui umană nu se află pretutindeni unde este prezentă firea dumnezeiască?

Nicidecum,

deoarece firea dumnezeiască, fiind nemărginită

și prezentă în tot locul,

urmează în mod necesar

că ea depășește hotarele naturii umane

pe care a asumat-o,

fără a înceta totuși să fie în ea

și să rămână personal unită cu aceasta.

Fapte 7:49; Col 2:9; In. 3:12–15; Mat. 28:6; Ier. 23:24

47. Ist denn Christus nicht bei uns bis ans Ende der Welt, wie er uns verheißen hat?¹

Christus ist wahrer Mensch und wahrer Gott.

Nach seiner menschlichen Natur ist er jetzt nicht mehr auf der Erde,² aber nach seiner Gottheit, Majestät, Gnade und Geist³ weicht er niemals von uns.

¹Mt 28,20 • ²Joh 16,28; 17,11; Mt 26,11; Apg 3,21 • ³Joh 14,17-20; 16,13; Mt 28,20; Eph 4,8

48. Werden aber auf diese Weise nicht Gottheit und Menschheit in Christus voneinander getrennt, wenn er nach seiner menschlichen Natur nicht überall ist, wo er nach seiner Gottheit ist?

Nein, weil die Gottheit unbegreiflich und überall gegenwärtig ist,¹ folgt daraus, dass sie wohl außerhalb ihrer angenommenen menschlichen Natur und dennoch auch in derselben ist² und in einer Person³ mit ihr vereinigt bleibt.*

¹Apg 7,49; Jer 23,24 • ²Kol 2,9; Mt 28,6 • ³Joh 3,13; 11,15

47. But isn't Christ with us until the end of the world as he promised us?¹

Christ is true human and true God. In his human nature Christ is not now on earth;² but in his divinity, majesty, grace, and Spirit he is never absent from us.³

¹Matt. 28:20 • ²Acts 1:9-11; 3:19-21 • ³Matt. 28:18-20; John 14:16-19

48. If his humanity is not present wherever his divinity is, then aren't the two natures of Christ separated from each other?

Certainly not. Since divinity is not limited and is present everywhere,¹ it is evident that Christ's divinity is surely beyond the bounds of the humanity that has been taken on, but at the same time his divinity is in and remains personally united to his humanity.²

¹Jer. 23:23-24; Acts 7:48-49 (Isa. 66:1) • ²John 1:14; 3:13; Col. 2:9

› A FIU ISTENRŐL

› O BOHU SYNOVI

› DESPRE DUMNEZEU FIUL
ȘI MÂNTUIREA NOASTRĂ

› VON GOTT DEM SOHN

› GOD THE SON

*Mit dem Wort »unbegreiflich« will der Katechismus nicht sagen, dass man Gott nicht verstehen könne, sondern dass er von keinem Raum umschlossen werden kann. Die Aussage des Katechismus kann auch so formuliert werden:

Weil Gott nach seinem Wesen von keinem Raum oder Körper umgrenzt wird, sondern überall gegenwärtig ist, so ergibt sich, dass auch Christus nach seiner Gottheit zugleich in seiner menschlichen Natur und dennoch auch außerhalb ihrer ist und deshalb in seiner Person zugleich ein wahrer und gerechter Mensch und wahrer Gott ist.

49. Mit használ nekünk Krisztus mennybemenetele?

Először, hogy ő a mennyben Atyja színe előtt értünk könyörög.¹

Másodszor, hogy a mi testünk övele már a mennyben van, s ez biztos záloga annak, hogy ő, mint a mi fejünk, minket, tagjait is fölemel magához.²

Harmadszor, hogy ő viszontzálogul az ő Lelkét küldi le nekünk,³ akinek ereje által nem a földieket keressük, hanem az odafenn valókat, ahol Krisztus ül Istennek jobbján.⁴

¹1Jn 2,1; Róm 8,34 • 2Jn 14,2; 20,17; Ef 2,6 • ³Jn 14,16; ApCsel 2,1–4.33; 2Kor 1,22; 5,5 • ⁴Kol 3,1; Fil 3,14.20

49. Aký úžitok máme z toho, že Ježiš Kristus vstúpil na nebesá?

Po prvé: je naším Obhajcom v nebi u svojho Otca. (a) Potom: to, že máme telo v nebi, je istou zárukou, že On, naša hlava, vezme k sebe aj nás, svoje údy. (b) A napokon: posiela nám svojho Ducha ako závdavok, (c) ktorého mocou „hľadáme to, čo je hore, kde Kristus sedí na pravici Božej, a nie to, čo je na zemi“. (d)

(a) 1Jn 2,1; Rím 8,34 (b) Jn 14,2; Jn 17,24; Jn 20,17; Ef 2,6 (c) Jn 14,16.7; Sk 2,1–4.33; 2Kor 1,22; 2Kor 5,5 (d) Kol 3,1; Fil 3,14

XVIII. Duminica

49. Ce folos avem din înălțarea la cer a lui Hristos?

În primul rând, că în cer, în fața Tatălui Său, El este mijlocitorul nostru; în al doilea rând, că avem în cer carnea noastră ca o garanție sigură că, fiindu-ne Cap, ne va lua la El și pe noi, mădularele Lui.

În al treilea rând, că ne trimite Duhul Său

ca o arvună prin a cărei putere noi căutăm cele de sus, unde este Hristos, stând la dreapta lui Dumnezeu, și nu cele de pe pământ.

1 In. 2:1-2; Rom. 8:34; In. 20:17; In. 14:2; In. 14:16; In. 16:7; Fapte 2:33; 2 Cor. 1:22; Col. 3:1; Filip. 3:20; Efes. 2:6; 2 Cor. 5:5; Filip. 3:14

18. Sonntag

49. Was nützt uns die Himmelfahrt Christi?

Erstens:

Er ist im Himmel
vor dem Angesicht seines Vaters
unser Fürsprecher.¹

Zweitens:

Wir haben durch unseren Bruder
Jesus Christus
im Himmel die Gewissheit,
dass er als das Haupt uns,
seine Glieder,
auch zu sich nehmen wird.²

Drittens:

Er, sitzend zur Rechten Gottes,
sendet seinen Geist zu uns,
der uns die Kraft gibt,³
zu suchen, was droben ist,
und nicht das, was auf Erden gilt.⁴

¹1Joh 2,1; Röm 8,34 • ²Joh 14,2; 20,17, Eph 2,6 •

³Joh 14,16; Apg 2,33; 2Kor 1,21-22; 5,5 • ⁴Kol 3,1;
Phil 3,14

49. How does Christ's ascension to heaven benefit us?

First, he is our advocate
in heaven

in the presence of his Father.¹

Second, we have our own flesh in
heaven

as a sure pledge that Christ our head
will also take us, his members,
up to himself.²

Third, he sends his Spirit to us on earth
as a corresponding pledge.³

By the Spirit's power
we seek not earthly things
but the things above, where Christ is,
sitting at God's right hand.⁴

¹Rom. 8:34; 1 John 2:1 • ²John 14:2; 17:24; Eph.
2:4-6 • ³John 14:16; 2 Cor. 1:21-22; 5:5 • ⁴Col. 3:1-4

› A FIÚ ISTENRŐL

› O BOHU SYNOVI

› DESPRE DUMNEZEU FIUL
ȘI MÂNTUIREA NOASTRĂ

› VON GOTT DEM SOHN

› GOD THE SON

19. úrnapja

**50. Miért teszed hozzá:
„ÜL A MINDENHATÓ ATYA
ISTENNEK JOBBJÁN”?**

Krisztus azért ment fel a mennybe, hogy nyilvánvalóvá legyen: ő az anyaszentegyház feje,¹ aki által az Atya mindeneket kormányoz.²

¹Ef 1,20–23; Kol 1,18 • ²Mt 28,18; Jn 5,22

**51. Mit használ nekünk
Krisztusnak, a mi Fejünknek
ez a dicsősége?**

Először azt, hogy Szentlelke által mi-belénk, tagjaiba mennyei ajándékokat áraszt.¹

Másodszor, hogy hatalmával minden ellenség ellen oltalmaz és megtart minket.²

¹Ef 4,10 • ²Zsolt 2,9; Jn 10,28; Ef 4,8

19. deň Pánov

**50. Prečo vyznávaš: „Sedí na
pravici Boha Otca všemohúceho“?**

Lebo Ježiš Kristus preto vstúpil na nebesá, aby i tam ukázal, že je hlavou svojej cirkvi (a) a že skrze Neho Otec riadi všetky veci. (b)

(a) Ef 1,20.21.23; Kol 1,18 (b) Mt 28,18; Jn 5,22

**51. Aký úžitok máme z tejto slávy
Krista, našej hlavy?**

Predovšetkým, že skrze svojho Svätého Ducha vylieva na nás ako na svoje údy nebeské dary; (a) ďalej, že svojou mocou nás chráni a zachováva pred všetkými nepriateľmi. (b)

(a) Sk 2,33; Ef 4,8 (b) Žalm 2,9; Žalm 110,1.2; Jn 10,28; Ef 4,8

**50. De ce adăugăm că El șade la
dreapta lui Dumnezeu?**

Pentru că Hristos S-a înălțat la ceruri ca să Se arate acolo în calitate de Cap al Bisericii Lui prin Care Tatăl le cârmuiește pe toate.

Efes. 1:20-23; Col 1:18; Mat. 28:18; In. 5:22

XIX. Duminica

**51. Ce folos avem din această
domnie a lui Hristos, Capul
nostru?**

În primul rând, că prin Duhul Său Sfânt El revarsă asupra noastră, mădularele Lui, darurile cerești. În al doilea rând, că prin puterea Sa ne protejează și ne apară de orice dușman.

Efes. 4:10; Ps. 2:9; In. 10:28-29; Efes. 4:8; Ps. 110:1-2

*Lord's Day 19***50. Warum wird hinzugefügt »er sitzt zur Rechten Gottes«?**

Christus ist dazu in den Himmel erhöht worden,
dass er sich dort erweise
als das Haupt seiner Kirche,¹
durch das der Vater alles regiert.²

¹Eph 1,20-23; Kol 1,18 • ²Mt 28,18; Joh 5,22

50. Why the next words: "and is seated at the right hand of God"?

Because Christ ascended to heaven
to show there that he is head of his
church,¹
the one through whom the Father
rules all things.²

¹Eph. 1:20-23; Col. 1:18 • ²Matt. 28:18; John 5:22-23

- › A FIÚ ISTENRŐL
- › O BOHU SYNOVI
- › DESPRE DUMNEZEU FIUL
ȘI MÂNTUIREA NOASTRĂ
- › VON GOTT DEM SOHN
- › GOD THE SON

*19. Sonntag***51. Was nützt uns diese Herrlichkeit unseres Hauptes Christus?**

Christus teilt uns, seinen Gliedern,
durch seinen Heiligen Geist
die himmlischen Gaben aus.¹
Er schützt und erhält uns mit seiner
Macht
gegen alle Feinde.²

¹Eph 4,10-12 • ²Joh 10,28-30; Ps 2,9; Eph 4,8

51. How does this glory of Christ our head benefit us?

First, through his Holy Spirit
he pours out gifts from heaven
upon us his members.¹
Second, by his power
he defends us and keeps us safe
from all enemies.²

¹Acts 2:33; Eph. 4:7-12 • ²Ps. 110:1-2; John 10:27-30; Rev. 19:11-16

52. Miféle vigasztalásod van abból, hogy Krisztus ELJÖN ÍTÉLNI ÉLŐKET ÉS HOLTAKAT?

Az, hogy minden háborúságom és üldöztetésem közepette fölemelt fővel várom a mennyből azt a bírót, aki azelőtt értem Isten ítélőszéke előtt állt, és rólam minden kárhoztatást elvett;¹ hogy ő minden ellenségét, akik nekem is ellenségeim, örök kárhozatra veti,² engem pedig az ő többi választottaival együtt a mennyei örömbe és dicsőségbe önmagához átvisz.³

¹Lk 21,28; Róm 8,23; Fil 3,20; Tit 2,13 • ²2Thessz 1,6–10; Mt 25,41–43 • ³Mt 25,34

52. Aké potešenie máš z toho, že Kristus opäť príde „súdiť živých i mŕtvych“?

Také, že v každom súžení a v prenasledovaní so vzpriamenou hlavou očakávam z neba Toho, ktorý sa už prv postavil za mňa pred Boží súd a sňal zo mňa všetko prekliatie, a ktorý príde ako Sudca z neba, (a) aby odsúdil všetkých svojich i mojich nepriateľov do večného zatratenia, (b) mňa však so svojimi vyvolenými vezme k sebe do nebeskej radosti a slávy. (c)

(a) Lk 21,28; Rím 8,23; Fil 3,20; Tit 2,13; 1Tes 4,16 (b) 2Tes 1,6.8–10; Mt 25,41–43 (c) Mt 25,34; 2Tes 1,7

52. Ce fel de mângâiere ai din faptul că Hristos va reveni să judece viii și morții?

Aceea că în orice suferință și în orice prigoană eu aștept din cer, cu capul sus, ca judecător pe Cel care mai înainte S-a înfățișat pentru mine în fața judecății lui Dumnezeu și a îndepărtat de mine tot blestemul; aceea că El va arunca în osânda veșnică pe toți dușmanii Lui și ai mei, iar pe mine mă va lua împreună cu toți aleșii în bucuria și în slava cerească.

Lc. 21:28; Rom. 8:23; Tit 2:13; 2 Tes. 1:6–10; Mat. 25:34; Filip. 3:20; 1 Tes. 4:16

**52. Was tröstet dich die
Wiederkunft Christi, »zu richten
die Lebenden und die Toten«?**

In aller Trübsal und Verfolgung
darf ich mit erhobenem Haupt
aus dem Himmel eben den Richter
erwarten,¹
der sich zuvor für mich
dem Gericht Gottes gestellt
und alle Verurteilung von mir
genommen hat.
Er wird alle seine Feinde,
die darum auch meine Feinde sind,²
in die ewige Verdammnis werfen,
mich aber mit allen Auserwählten
zu sich in die himmlische Freude
und Herrlichkeit nehmen.³

¹Lk 21,28; Röm 8,23-24; Phil 3,20-21; Tit 2,13 •

²1Thess 4,16-17; 2Thess 1,6-10; Mt 25,41

• ³Mt 25,34

**52. How does Christ's return "to
judge the living and the dead"
comfort you?**

In all distress and persecution,
with uplifted head
I confidently await the very judge
who has already offered himself to the
judgment of God
in my place and removed the whole
curse from me.¹
Christ will cast all his enemies
and mine
into everlasting condemnation,
but will take me and all his
chosen ones
to himself
into the joy and glory of heaven.²

¹Luke 21:28; Rom. 8:22-25; Phil. 3:20-21; Titus 2:13-14 • ²Matt. 25:31-46; 2 Thess. 1:6-10

- › A FIÚ ISTENRŐL
- › O BOHU SYNOVI
- › DESPRE DUMNEZEU FIUL
ȘI MÂNTUIREA NOASTRĂ
- › VON GOTT DEM SOHN
- › GOD THE SON

A SZENTLÉLEK ISTENRŐL

O BOHU DUCHU SVÄTOM

DESPRE DUMNEZEU
DUHUL SFÂNT ȘI SFINȚIREA
NOASTRA

20. úrnapja

53. Mit hiszel a SZENTLÉLEKRŐL?

Hiszem először, hogy ő valóságos és örök Isten az Atyával és a Fiúval.¹ Másodsor, hogy ő nekem is adatott,² engem igaz hit által Krisztusnak és Krisztus minden jótéteményeinek részesévé tesz,³ vigasztal,⁴ és velem marad örökké.⁵

¹1Móz 1,2; Ézs 48,16; 1Kor 3,16; 6,19; ApCsel 5,3–4
• ²Mt 28,19; 2Kor 1,21–22 • ³Gal 3,14; 1Pt 1,2; 1Kor 6,17 • ⁴ApCsel 9,31 • ⁵Jn 14,16; 1Pt 4,14

20. deň Pánov

53. Čo veríš o Duchu Svätom?

Verím, že Duch Svätý je predovšetkým s Otcom i Synom pravý a rovnako večný Boh. (a) Je mi daný tiež preto, (b) aby ma skrze pravú vieru činil účastníkom Krista a všetkých jeho dobrodení, (c) a aby ma mohol potešovať a zostávať so mnou naveky. (d)

(a) 1Jn 5,7; 1Mojž 1,2; Iz 48,16; 1Kor 3,16; 1Kor 6,19; Sk 5,3.4 (b) Gal 4,6; Mt 28,19.20; 2Kor 1,21.22; Ef 1,13 (c) Gal 3,14; 1Pt 1,2; 1Kor 6,17 (d) Sk 9,31; Jn 15,26 (e) Jn 14,16; 1Pt 4,14

XX. Duminica

53. Ce crezi despre Duhul Sfânt?

În primul rând, cred că este Dumnezeu veșnic împreună cu Tatăl și cu Fiul. În al doilea rând, cred că El mi-a fost dat și mie ca să mă facă prin adevărata credință părtaș la Hristos și la toate binefacerile Lui, ca să mă consoleze și să rămână pentru totdeauna cu mine.

Gen. 1:2; 1 Cor. 6:19; Fapte 5:3; Mat. 28:19; 2 Cor. 1:21–22; 1 Cor. 6:17; Fapte 9:31; In. 14:16; 1 Pet. 4:14; Is. 48:16; 1 Cor. 3:16; Gal. 3:14; 1 Pet. 1:1–2

VON GOTT DEM HEILIGEN GEIST

20. Sonntag

53. Was glaubst du vom Heiligen Geist?

Erstens:

Der Heilige Geist ist gleich ewiger Gott

mit dem Vater und dem Sohn.¹

Zweitens:

Er ist auch mir gegeben²

und gibt mir durch wahren Glauben

Anteil an Christus³

und allen seinen Wohltaten.⁴

Er tröstet mich

und wird bei mir bleiben in Ewigkeit.⁵

¹1Mose 1,2; Jes 48,16; 1Kor 3,16; 6,19; Apg 5,3-4 •
²Mt 28,19-20; 2Kor 1,21-22 • ³1Kor 6,17 • ⁴Gal 3,14;
1Petr 1,2 • ⁵Apg 9,31; Joh 14,16; 1Petr 4,14

GOD THE HOLY SPIRIT

Lord's Day 20

53. What do you believe concerning "the Holy Spirit"?

First, that the Spirit, with the Father and the Son,

is eternal God.¹

Second, that the Spirit is given

also to me,²

so that, through true faith,

he makes me share in Christ and all

his benefits³

through true faith,

comforts me,⁴

and will remain with me forever.⁵

¹Gen. 1:1-2; Matt. 28:19; Acts 5:3-4 • ²1 Cor. 6:19;
2 Cor. 1:21-22; Gal. 4:6 • ³Gal. 3:14 • ⁴John 15:26;
Acts 9:31 • ⁵John 14:16-17; 1 Pet. 4:14

› A SZENTLÉLEK ISTENRŐL

› O BOHU DUCHU SVÄTOM

› DESPRE DUMNEZEU DUHUL
SFÂNT ȘI SFINȚIREA NOASTRĂ

› VON GOTT DEM HEILIGEN GEIST

› GOD THE HOLY SPIRIT

21. úrnapja

54. Mit hiszel az EGYETEMES KERESZTYÉN**ANYASZENTEGYHÁZRÓL?**

Hiszem, hogy Isten Fia¹ a világ kezdetétől a világ végezetéig² az egész emberi nemzetségből³ Szentlelke és igéje által⁴ az igaz hitben megegyező,⁵ örök életre kiválasztott gyülekezetet⁶ gyűjt magának,

ezt oltalmazza és megtartja.⁷

Hiszem, hogy ennek a gyülekezetnek én is élő tagja vagyok,⁸ és örökké az is maradok.⁹

¹Jn 10,11 • ²Zsolt 71,18; 1Kor 11,26 • ³1Móz 26,4 • ⁴Ézs 59,21; Róm 1,16; 10,14–17; Ef 5,26 • ⁵ApCsel 2,46; Ef 4,3–6 • ⁶Róm 8,29–30; Ef 1,10–13 • ⁷Mt 16,18; Jn 10,28–30; 1Kor 1,8–9 • ⁸1Jn 3,21 • ⁹1Jn 2,19,27

55. Mit értesz a „SZENTEK KÖZÖSSÉGÉN”?

Először azt, hogy a hívők együtt és egyenként is tagjai az Úr Krisztusnak, és részesei minden javának és ajándékának.¹

Másodszor: mindenki tekintse kötelességének, hogy ajándékaival a többi tag javára és üdvösségére készséggel és örömmel szolgáljon.²

¹1Jn 1,3; 1Kor 1,9; Róm 8,32 • ²1Kor 12,12–13,21; 13,5; Fil 2,4–6

21. deň Pánov

54. Čo veríš o svätej všeobecnej cirkvi Kristovej?

Verím, že Syn Boží (a) od počiatku sveta až do jeho konca (b) si svojím Svätým Duchom a Slovom (c) zhromažďuje, ochraňuje a zachováva (d) z celého ľudského pokolenia (e) cirkev, vyvolenú k večnému životu, (f) zjednotenú v pravej viere. (g) A verím, že aj ja som jej živým členom (h) a naveky ním aj zostanem. (i)

(a) Ef 5,26; Jn 10,11; Sk 20,28; Ef 4,11–13 (b) Žalm 71,17,18; Iz 59,21; 1Kor 11,26 (c) Iz 59,21; Rím 1,16; Rím 10,14–17; Ef 5,26 (d) Mt 16,18; Jn 10,28–30; Žalm 129,1–5 (e) 1Mojž 26,4; Zjav 5,9 (f) Rím 8,29,30; Ef 1,10–13 (g) Sk 2,46; Ef 4,3–6 (h) Žalm 23,6; 1Kor 1,8,9; Jn 10,28; 1Jn 2,19; 1Pt 1,5 (i) 1Jn 3,14,19–21; 2Kor 13,5; Rím 8,10

55. Čo znamená „spoločenstvo svätých“?

Predovšetkým to znamená, že všetci veriaci sú spoločne účastníkmi Krista a Jeho bohatstiev i darov. (a) Ďalej to znamená, že každý si musí uvedomovať svoju povinnosť slúžiť ochotne a láskavo svojimi darmi v prospech a ku spaseniu druhých veriacich. (b)

(a) 1Jn 1,3; 1Kor 1,9; Rím 8,32; 1Kor 12,12,13; 1Kor 6,17 (b) 1Kor 12,21; 1Kor 13,1,5; Fil 2,4–8

XXI. Duminica

54. Ce crezi despre Sfânta Biserică universală a lui Hristos?

Cred

că din tot neamul omenesc, de la

începutul lumii

și până la sfârșitul ei,

Fiul lui Dumnezeu strânge în jurul

Lui,

apără și păstrează prin al Său Duh

și al Său Cuvânt, în unitatea adevăra-

tei credințe,

o comunitate aleasă pentru viața

veșnică.

Cred, de asemenea,

că eu sunt și voi rămâne, în veci,

un membru viu al acestei comunități.

Rom. 8:29–30; Efes. 1:10–13; Gen. 26:4; In 10:28–30; 1 Cor. 1:8; Is. 59:21; Rom. 10:14–17; Fapte 2:46; Efes. 4:3–6; 1 In. 2:24–27; Rom. 1:16; Ps. 71:17–19; Mat. 16:18; 1 Cor. 11:26

55. Ce înțelegi prin comuniunea sfinților?

În primul rând, că toți credincioșii în general

și fiecare dintre ei în particular, ca mădulare ale Domnului Hristos, au parte de toate bogățiile și darurile Lui.

În al doilea rând, că fiecare trebuie să știe că este de datoria lui să utilizeze din toată inima și cu bucurie darurile primite spre folosul și spre mântuirea celorlalte mădulare.

1 In. 1:3; 1 Cor. 1:9; 1 Cor. 12:7; 1 Cor. 12:12–13; Filip. 2:4–7; Rom. 8:32; 1 Cor. 12, 13

21. Sonntag

54. Was glaubst du von der »heiligen allgemeinen christlichen Kirche«?

Ich glaube,
dass der Sohn Gottes¹
aus dem ganzen Menschengeschlecht²
sich eine auserwählte Gemeinde³
zum ewigen Leben
durch seinen Geist und Wort⁴
in Einigkeit des wahren Glaubens⁵
von Anbeginn der Welt bis ans Ende⁶
versammelt, schützt und erhält⁷
und dass auch ich
ein lebendiges Glied dieser
Gemeinde bin⁸
und ewig bleiben werde.⁹

¹Joh 10,11 • ²1Mose 26,4 • ³Röm 8,29-30; Eph 1,10-13 • ⁴Jes 59,21; Röm 1,16; Röm 10,14-17; Eph 5,26 • ⁵Apg 2,46; Eph 4,3-6 • ⁶Ps 71,18; 1Kor 11,26 • ⁷Mt 16,18; Joh 10,28-30; 1Kor 1,8-9 • ⁸1Joh 3,21 • ⁹1Joh 2,19

55. Was verstehst du unter der »Gemeinschaft der Heiligen«?

Erstens:
Alle Glaubenden haben als Glieder
Gemeinschaft an dem Herrn Christus¹
und an allen seinen Schätzen und
Gaben.²
Zweitens:
Darum soll auch jeder seine Gaben
willig und mit Freuden
zum Wohl und Heil der anderen
gebrauchen.³

¹1Joh 1,3; 1Kor 1,9 • ²Röm 8,32 • ³1Kor 12,12-13.21; 13,5-6; Phil 2,4-6

Lord's Day 21

54. What do you believe concerning "the holy catholic church"?

I believe that the Son of God
through his Spirit and Word,¹
out of the entire human race,²
from the beginning of the world to
its end,³
gathers, protects, and preserves for
himself
a community chosen for eternal life⁴
and united in true faith.⁵
And of this community I am and
always will be⁷
a living member.

¹John 10:14-16; Acts 20:28; Rom. 10:14-17; Col. 1:18 • ²Gen. 26:3b-4; Rev. 5:9 • ³Isa. 59:21; 1 Cor. 11:26 • ⁴Matt. 16:18; John 10:28-30; Rom. 8:28-30; Eph. 1:3-14 • ⁵Acts 2:42-47; Eph. 4:1-6 • ⁶1 John 3:14, 19-21 • ⁷John 10:27-28; 1 Cor. 1:4-9; 1 Pet. 1:3-5

55. What do you understand by "the communion of saints"?

First, that believers one and all,
as members of this community,
share in Christ
and in all his treasures and gifts.¹
Second, that each member
should consider it a duty
to use these gifts
readily and joyfully
for the service and enrichment
of the other members.²

¹Rom. 8:32; 1 Cor. 6:17; 12:4-7, 12-13; 1 John 1:3 • ²Rom. 12:4-8; 1 Cor. 12:20-27; 13:1-7; Phil. 2:4-8

› A SZENTLÉLEK ISTENRŐL

› O BOHU DUCHU SVĀTOM

› DESPRE DUMNEZEU DUHUL
SFÂNT ȘI SFINȚIREA NOASTRĂ

› VON GOTT DEM HEILIGEN GEIST

› GOD THE HOLY SPIRIT

56. Mit hiszel a BŰNÖK BOCSÁNATÁRÓL?

Hiszem, hogy Isten Krisztus elégtételért¹ soha többé meg nem emlékezik sem bűneimről, sem bűnös természetéről, amelyek ellen egész életemben harcolnom kell,²

hanem kegyelméből Krisztus igazságával megajándékoz engem, hogy soha többé ítéletre ne jussak.³

¹1Jn 2,2; 2Kor 5,19,21 • ²Jer 31,34; Zsolt 103,3–4.10.12; Róm 7,24–25; 8,1–4 • ³Jn 3,18

56. Čo veríš o „odpustení hriechov“?

Verím, že Boh pre Kristovo zadosťučinenie nebude viacej spomínať moje hriechy, ani moju porušenú prirodzenosť, proti ktorej musím bojovať po celý život, (a) ale naopak, milostivo mi pripočíta Kristovu spravodlivosť, (b) aby som nikdy nebol odsúdený Božím súdom. (c)

(a) 1Jn 2,2; 1Jn 1,7; 2Kor 5,19,21 (b) Jer 31,34; Žalm 103,3,4; Žalm 103,10.12; Mich 7,19.23–25 (c) Rím 8,1–4; Jn 3,18; Jn 5,24

56. Ce crezi despre iertarea păcatelor?

Deoarece Hristos a plătit pe deplin pentru ele, Dumnezeu nu vrea să-Și mai amintească de păcatele mele și nici de natura mea coruptă împotriva căreia trebuie să lupt toată viața; dimpotrivă, El îmi dă prin har dreptatea lui Hristos ca să nu ajung niciodată în fața tribunalului divin.

1 In. 2:2; 2 Cor. 5:19-21; Ps. 103:10-1; Rom. 7:24-25; Rom. 8:1-4; In. 3:18; Ier. 31:34; Ps. 103:3-4; Rom. 7:24-25

22. úrnapija

57. Miféle vigasztalásod van a TEST FELTÁMADÁSÁBÓL?

Az, hogy nemcsak lelkem vétetik fel Krisztushoz azonnal ez élet után,¹ hanem testem is egyesül majd lelkemmel, amikor Krisztus hatalma feltámasztja, és az ő dicsőséges testéhez lesz hasonlónak.²

¹Lk 23,43; Fil 1,23 • ²1Kor 15,53–54; Jób 19,25–26; 1Jn 3,2; Fil 3,21

22. deň Pánov

57. Aké potešenie máš zo vzkriesenia tela z mŕtvych?

Také, že po smrti sa nielen moja duša navráti ihneď ku Kristovi, k svojej hlave, (a) ale i moje telo bude vzkriesené mocou Kristovou a opäť sa zjednotí s dušou, a bude podobné slávnemu telu Kristovmu. (b)

(a) Lk 16,22; Lk 23,43; Fil 1,21,23 (b) 1Kor 15,53–54; Job 19,25–26; 1Jn 3,2; Fil 3,21

XXII. Duminica

57. Ce fel de mângâiere ai din învierea trupului?

Nu numai sufletul meu va fi luat, îndată după această viață, la Hristos, Capul lui, ci și acest trup al meu, înviat prin puterea lui Hristos, va fi reunit cu sufletul meu și făcut asemenea trupului glorificat al lui Hristos.

Lc. 23:42; Filip. 1:21-24; 1 Cor. 15:53; 19:25-26; 1 In. 3:2; Filip. 3:21; 1 Cor. 15

56. Was glaubst du von der »Vergebung der Sünden«?

Gott will um Christi willen
aller meiner Sünden, auch der
sündigen Art,¹
mit der ich mein Leben lang zu
kämpfen habe,
nicht mehr gedenken.²
Aus Gnade schenkt er mir die
Gerechtigkeit Christi,
so dass ich nicht mehr ins Gericht
kommen werde.³

¹1Joh 2,2; 2Kor 5,19.21 • ²Ps 103,3.10.12; Jer 31,34; Röm 7,24-25; 8,1-4 • ³Joh 3,18

56. What do you believe concerning “the forgiveness of sins”?

I believe that God,
because of Christ’s satisfaction,
will no longer remember
any of my sins¹
or my sinful nature
which I need to struggle against all
my life.²
Rather, by grace
God grants me the righteousness of
Christ
to free me forever from judgment.³

¹Ps. 103:3-4, 10, 12; Mic. 7:18-19; 2 Cor. 5:18-21;
1 John 1:7; 2:2 • ²Rom. 7:21-25 • ³John 3:17-18;
Rom. 8:1-2

- › A SZENTLÉLEK ISTENRŐL
- › O BOHU DUCHU SVÄTOM
- › DESPRE DUMNEZEU DUHUL
SFÂNT ȘI SFINȚIREA NOASTRĂ
- › VON GOTT DEM HEILIGEN GEIST
- › GOD THE HOLY SPIRIT

22. Sonntag

57. Was tröstet dich die »Auferstehung der Toten«?

Nach diesem Leben
werde ich durch die Kraft Christi
auferweckt werden
und zu Christus, meinem Herrn,
kommen.
Er wird mir Anteil geben
an seiner Herrlichkeit.

Lk 23,43; Phil 1,21-23; 1Kor 15,53-54; Hiob 19,23-27; 1Joh 3,2; Phil 3,21

Lord’s Day 22

57. How does “the resurrection of the body” comfort you?

Not only will my soul
be taken immediately after this life
to Christ its head,¹
but also my very flesh will be
raised by the power of Christ,
reunited with my soul
and made like Christ’s glorious body.²

¹Luke 23:43; Phil. 1:21-23 • ²1 Cor. 15:20, 42-46, 54;
Phil. 3:21; 1 John 3:2

58. Miféle vigasztalásod van az ÖRÖK ÉLETRŐL szóló hitvallásból?

Mivel már most előre érzem szívemben az örök élet örömét,¹ hiszem, hogy életem elmúltával olyan teljes boldogságom lesz, amilyet „szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem gondolt”,² amelyben Istent örökké dicsérni fogom.³

¹2Kor 5,2-3 • ²1Kor 2,9 • ³Jn 17,3

58. Aké potešenie máš z článku viery o večnom živote?

Také, že už aj teraz cítim vo svojom srdci počiatok večnej radosti (a) a po tomto smrteľnom živote dostane sa mi tak dokonalej spásy, ktorú „ani oko nevidalo, ani ucho neslýchalo a ktorá ani do srdca človeka nevstúpila“, aby som chválil Boha naveky. (b)

(a) 2Kor 5,2-3 (b) 1Kor 2,9; Jn 17,3

58. Ce fel de mângâiere ai din articolul privitor la viața veșnică?

Deoarece acum simt în inima mea începutul bucuriei veșnice, după această viață voi avea parte de fericirea desăvârșită – adică de ceea ce ochiul n-a văzut, urechea n-a auzit și n-a ajuns nicidecum la inima vreunui om – și aceasta pentru a-L proslăvi etern pe Dumnezeu.

2 Cor. 5:2-3; 1 Cor. 2:9; In. 17:3

23. úrnepja

59. Mi hasznát veszed, ha mindezeket hiszed?

Azt, hogy Krisztusban Isten előtt igaz vagyok és az örök életnek örököse.

Hab 2,4; Róm 1,17; Jn 3,36

23. deň Pánov

59. Aký máš úžitok z toho, že takto veríš?

Ten, že som spravodlivý v Kristovi pred Bohom a že som dedič večného života. (a)

(a) Ab 2,4; Rím 1,17; Jn 3,36

XXIII. Duminica

59. Crezând toate acestea, ce folos ai?

Acela că în Hristos sunt (în)drept(ăți) în fața lui Dumnezeu și sunt moștenitor al vieții veșnice.

Hab. 2:4; Rom. 1:17; In. 3:36

58. Was tröstet dich die Verheißung des ewigen Lebens?

Schon jetzt empfinde ich
den Anfang der ewigen Freude
in meinem Herzen.¹
Nach diesem Leben aber werde ich
vollkommene Seligkeit besitzen,
die kein Auge gesehen
und kein Ohr gehört hat
und in keines Menschen Herz
je gekommen ist,²
Gott ewiglich darin zu preisen.³
¹2Kor 5,2-3 • ²Joh 17,3 • ³Joh 17,3

58. How does the article concerning “life everlasting” comfort you?

Even as I already now
experience in my heart
the beginning of eternal joy,¹
so after this life I will have
perfect blessedness such as
no eye has seen,
no ear has heard,
no human heart has ever imagined:
a blessedness in which to praise God
forever.²

¹Rom. 14:17 • ²John 17:3; 1 Cor. 2:9

- › A SZENTLÉLEK ISTENRŐL
- › O BOHU DUCHU SVÄTOM
- › DESPRE DUMNEZEU DUHUL
SFÂNT ȘI SFINȚIREA NOASTRĂ
- › VON GOTT DEM HEILIGEN GEIST
- › GOD THE HOLY SPIRIT

23. Sonntag

59. Was hilft es dir aber nun, wenn du das alles glaubst?

Ich bin dadurch
in Christus vor Gott gerecht¹
und ein Erbe des ewigen Lebens.²
¹Hab 2,4 • ²Röm 1,17; Joh 3,36

Lord's Day 23

59. What good does it do you, however, to believe all this?

In Christ I am righteous before God
and heir to life everlasting.
¹ John 3:36; Rom. 1:17 (Hab. 2:4); Rom. 5:1-2

60. Mi módon vagy igaz Isten előtt?

Egyedül a Jézus Krisztusban való igaz hit által.¹

Bár lelkiismeretem vádol, hogy Isten parancsolatai ellen súlyosan vétkeztem, azokból soha egyet sem tartottam meg,² és még mindig hajlamos vagyok minden rosszra,³ Isten az ő ingyen kegyelméből,⁴ minden érdemem nélkül,⁵ nekem ajándékozta és tulajdonítja⁶ Krisztus tökéletes elégtételét,⁷ igazságosságát és szentségét.⁸

Ezért én úgy állhatok Isten elé, mint-ha soha semmi bűnt nem követtem volna el, és semmi bűnöm nem lett volna, és mintha én tanúsítottam volna azt az engedelmességet is, amelyet Krisztus érettem tanúsított⁹ – de csak akkor, ha Krisztus jótéteményeit hívő szívvel elfogadom.¹⁰

¹Róm 3,21–22.24–25.28; Gal 2,16; Ef 2,8–9; Fil 3,9 •

²Róm 3,9 • ³Róm 7,23 • ⁴Róm 3,24; Ef 2,8

• ⁵Tit 3,5 • ⁶Róm 4,4–5; 2Kor 5,19 • ⁷1Jn 2,2

• ⁸1Jn 2,1 • ⁹2Kor 5,21 • ¹⁰Róm 3,22; Jn 3,18

60. Ako si spravodlivý pred Bohom?

Jedine pravou vierou v Ježiša Krista.

(a) Hoci ma svedomie obviňuje, že som hrubo prestúpil všetky Božie prikázania, nedodržel žiadne z nich, (b) a stále som naklonený k všetkému zlému; (c) bez ohľadu na to mi Boh bez akejkolvek mojej zásluhy (d) púhou milostou (e) daruje a pripočítava (f) dokonalé zadostučinenie, (g) spravodlivosť a svätosť Kristovu, (h) a to tak, ako keby som nikdy ani nebol spáchal žiadny hriech, áno, ako keby som naplnil všetko, čo Kristova poslušnosť naplnila za mňa. (i) A to do tej miery, do akej prijímam toto obdarovanie veriacim srdcom. (j)

(a) Rím 3,21–25.28; Rím 5,1.2; Gal 2,16; Ef 2,8.9; Fil 3,9 (b) Rím 3,9 (c) Rím 7,23 (d) Tit 3,5; 5Mojž 9,6; Ez 36,22 (e) Rím 3,24; Ef 2,8 (f) Rím 4,4.5; 2Kor 5,19 (g) 1Jn 2,2 (h) 1Jn 2,1 (i) 2Kor 5,21 (j) Rím 3,22; Jn 3,18

60. În ce fel ești (în)drept(ățit) în fața lui Dumnezeu?

Doar prin adevărata credință în Iisus Hristos, așa încât deși conștiința mă acuză că am păcătuit grav împotriva tuturor poruncilor lui Dumnezeu, că nu am respectat niciuna niciodată și că sunt înclinat permanent către tot răul, Dumnezeu totuși, fără nici un merit din partea mea, ci doar prin har, îmi oferă și trece în contul meu lucrarea perfectă de restaurare, dreptatea și sfințenia lui Hristos, de parcă n-aș fi avut și nici comis vreodată vreun păcat, de parcă eu însumi aș fi dat dovadă de toată ascultarea pe care Hristos a dovedit-o pentru mine; singura condiție este ca eu să primesc această binefacere cu o inimă credincioasă.

Rom. 3:21–24; Gal. 2:16; Efes. 2:8; Tit 3:5; Rom. 4:4–5; 1 In. 2:2; 2 Cor. 5:21; In. 3:18; Filip. 3:9; Rom. 3:9; 7:23; 1 In. 2:1; 2 Cor. 5:19

60. Wie bist du gerecht vor Gott?

Allein durch wahren Glauben
an Jesus Christus.¹
Zwar klagt mich mein Gewissen an,
dass ich gegen alle Gebote Gottes
schwer gesündigt
und keines je gehalten habe²
und noch immer zu allem Bösen
geneigt bin.³
Gott aber schenkt mir
ganz ohne mein Verdienst⁴
aus lauter Gnade⁵
die vollkommene Genugtuung,⁶
Gerechtigkeit und Heiligkeit Christi.⁷
Er rechnet sie mir an,⁸
als hätte ich nie eine Sünde
begangen noch gehabt
und selbst den ganzen Gehorsam
vollbracht,
den Christus für mich geleistet hat,⁹
wenn ich allein diese Wohltat
mit gläubigem Herzen annehme.¹⁰

¹Röm 3,21-25.28; Gal 2,16; Eph 2,8-9; Phil 3,9 •

²Röm 3,9-20 • ³Röm 7,23 • ⁴Tit 3,5 • ⁵Röm 3,24;
Eph 2,8 • ⁶1Joh 2,2 • ⁷1Joh 2,1 • ⁸Röm 4,4-5; 2Kor
5,19 • ⁹2Kor 5,21 • ¹⁰Röm 3,22; Joh 3,18

60. How are you righteous before God?

Only by true faith in Jesus Christ.¹
Even though my conscience accuses me
of having grievously sinned against all
God's commandments,
of never having kept any of them,²
and of still being inclined toward
all evil,³
nevertheless,
without any merit of my own,⁴
out of sheer grace,⁵
God grants and credits to me
the perfect satisfaction,
righteousness, and holiness of
Christ,⁶
as if I had never sinned nor been a
sinner,
and as if I had been as perfectly
obedient
as Christ was obedient for me.⁷
All I need to do
is accept this gift with a believing
heart.⁸

¹Rom. 3:21-28; Gal. 2:16; Eph. 2:8-9; Phil 3:8-11 •

²Rom. 3:9-10 • ³Rom. 7:23 • ⁴Titus 3:4-5 • ⁵Rom.

3:24; Eph. 2:8 • ⁶Rom. 4:3-5 (Gen. 15:6); 2 Cor.
5:17-19; 1 John 2:1-2 • ⁷Rom. 4:24-25; 2 Cor. 5:21

• ⁸John 3:18; Acts 16:30-31

› A SZENTLÉLEK ISTENRŐL

› O BOHU DUCHU SVÄTOM

› DESPRE DUMNEZEU DUHUL
SFÂNT ȘI SFINȚIREA NOASTRĂ

› VON GOTT DEM HEILIGEN GEIST

› GOD THE HOLY SPIRIT

61. Miért állítod, hogy egyedül csak a hit által lettél igazság?

Nem azért, mintha a hitem érdeme-sítene arra, hogy Istennek kedves legyek, hanem mert Isten előtt az én igazságom egyedül Krisztus elégtétele, igazságossága és szentsége,¹ és ezeket én csak hit által tudom elfogadni és sajátommá tenni.²

¹1Kor 1,30; 2,2 • ²1Jn 5,10

61. Prečo hovoríš, že si spravodlivý iba skrze vieru?

Nie preto, že by ma Boh prijímal na základe hodnoty mojej viery, ale preto, že mojím ospravedlnením pred Bohom je iba zadostučinenie, spravodlivosť a svätosť Kristova, (a) čo nemôžem prijať a privlastniť si žiadnym iným spôsobom, len samotnou vierou. (b)

(a) 1Kor 1,30; 1Kor 2,2 (b) 1Jn 5,10

61. De ce spui că ești (în) drept(ă) numai prin credință?

Nu pentru că I-aș fi pe plac lui Dumnezeu pentru valoarea credinței mele, ci pentru că lucrarea împlinită de Hristos, dreptatea și sfințenia Lui sunt dreptatea mea în fața lui Dumnezeu, iar eu nu pot să le primesc și să le însușesc decât numai prin credință.

1 Cor. 1:29-30; 1 Cor. 2:2; 1 In. 5:10-11

*24. úrnapja***62. Jó cselekedetünk miért nem lehet igazsággá vagy annak valamely részévé Isten előtt?**

Azért, mert annak az igazságnak, amely Isten előtt megállhat, teljesen tökéletesnek és Isten törvényével minden tekintetben egyezőnek kell lennie.¹

Vizszont ebben az életben legkiválóbb cselekedeteink is tökéletlenek és bűnnel szennyezettek.²

¹Gal 3,10; 5Móz 27,26 • ²Ézs 64,6

*24. deň Pánov***62. Prečo však nemôžu byť naše dobré skutky celým alebo čiastočným ospravedlnením pred Bohom?**

Lebo ospravedlnenie, ktoré môže obstáť pred Božím súdom, musí byť úplne dokonalé vo všetkých svojich častiach, zodpovedajúce Božiemu zákonu (a) a tiež preto, že všetky naše najlepšie skutky v živote sú nedokonalé a poškvrnené hriechom. (b)

(a) Gal 3,10; 5Mojž 27,26 (b) Iz 64,6

*XXIV. Duminica***62. De ce faptele noastre bune în fața lui Dumnezeu nu pot fi dreptate sau măcar o parte a ei?**

Deoarece, pentru a rezista înaintea instanței de judecată a lui Dumnezeu, dreptatea trebuie să fie desăvârșită și în concordanță perfectă cu Legea Lui. Însă și cele mai bune fapte ale noastre din această viață sunt imperfecte și mânjite de păcat.

Gal. 3:10; Deut. 27:26; Is. 64:5

63. Hogyan nem érdemlünk jó cselekedeteinkért semmit, pedig azokért Isten jutalmat ígért már itt a földön s a jövő életben is?

A jutalmat nem érdem szerint osztja Isten, hanem kegyelemből.

Lk 17,10

63. Nie sú azda naše dobré skutky zásluhou, keď predsa Boh dáva odmenu v tomto i v budúcom živote?

Táto odmena nie je za zásluhy, ale z milosti. (a)

(a) Lk 17,10

63. Deci faptele noastre bune nu merită nimic, chiar dacă Dumnezeu vrea să le răsplătească în viața de acum și în cea viitoare?

Această răsplată nu este prin merit, ci prin har.

Lc. 17:10

61. Warum sagst du, dass du allein durch den Glauben gerecht bist?

Ich gefalle Gott nicht deswegen,
weil mein Glaube
ein verdienstvolles Werk wäre.
Allein die Genugtuung,
Gerechtigkeit und Heiligkeit Christi
ist meine Gerechtigkeit vor Gott.¹
Ich kann sie nicht anders
als durch den Glauben
annehmen und mir zueignen.²

¹1Kor 1,30; 2,2 • ²1Joh 5,10

61. Why do you say that through faith alone you are righteous?

Not because I please God
by the worthiness of my faith.
It is because only Christ's satisfaction,
righteousness, and holiness
make me righteous before God,¹
and because I can accept this
righteousness and make it mine
in no other way
than through faith.²

1 Cor. 1:30-31; Rom. 10:10; 1 John 5:10-12

- › A SZENTLÉLEK ISTENRŐL
- › O BOHU DUCHU SVÄTOM
- › DESPRE DUMNEZEU DUHUL
SFÂNT ȘI SFINȚIREA NOASTRĂ
- › VON GOTT DEM HEILIGEN GEIST
- › GOD THE HOLY SPIRIT

*24. Sonntag***62. Warum können denn unsere guten Werke uns nicht ganz oder teilweise vor Gott gerecht machen?**

Die Gerechtigkeit,
die vor Gottes Gericht bestehen soll,
muss vollkommen sein
und dem göttlichen Gesetz
ganz und gar entsprechen.¹
Aber auch unsere besten Werke
sind in diesem Leben
alle unvollkommen und mit Sünde
befleckt.²

¹Gal 3,10; 5Mose 27,26 • ²Jes 64,5

62. Why can't our good works be our righteousness before God, or at least a part of our righteousness?

Because the righteousness
which can pass God's judgment
must be entirely perfect
and must in every way measure up to
the divine law.¹
But even our best works in this life
are imperfect
and stained with sin.²

Rom. 3:20; Gal. 3:10 (Deut. 27:26); Isa. 64:6

63. Verdienen aber unsere guten Werke nichts, obwohl Gott sie doch in diesem und dem zukünftigen Leben belohnen will?

Diese Belohnung geschieht nicht aus
Verdienst,
sondern aus Gnade.

Lk 17,10

63. How can our good works be said to merit nothing when God promises to reward them in this life and the next?¹

This reward is not earned;
it is a gift of grace.²

¹Matt. 5:12; Heb. 11:6 • ²Luke 17:10; 2 Tim. 4:7-8

64. Nem tesz ez a tanítás könnyelmű és gonosz emberekké?

Nem.

Mert lehetetlen, hogy azok, akik igaz hit által Krisztusba vannak oltva, ne teremjék a hálaadás gyümölcseit.

Mt 7,18

64. Nevedie toto učenie k ľahostajnosti a svetskosti?

V žiadnom prípade, lebo nie je možné, aby tí, ktorí sú vstúpení v Krista pravou vierou, neprinášali ovocie vďaka.
(a)

(a) Mt 7,18; Jn 15,5

64. Însă această învățătură nu-i face oare pe oameni ușuratici și lipsiți de scrupule?

Nu, fiindcă este imposibil să nu producă roadele recunoștinței cei care sunt altoiți în Hristos prin adevărata credință.

Mat. 7:18

64. Macht aber diese Lehre die Menschen nicht leichtfertig und gewissenlos?

Nein;
denn es ist unmöglich, dass Menschen, die Christus durch wahren Glauben eingepflanzt sind, nicht Frucht der Dankbarkeit bringen.
Mt 7,18

64. But doesn't this teaching make people indifferent and wicked?

No.
It is impossible for those grafted into Christ through true faith not to produce fruits of gratitude.
Luke 6:43-45; John 15:5

- › A SZENTLÉLEK ISTENRŐL
- › O BOHU DUCHU SVÄTOM
- › DESPRE DUMNEZEU DUHUL SFÂNT ȘI SFINȚIREA NOASTRĂ
- › VON GOTT DEM HEILIGEN GEIST
- › GOD THE HOLY SPIRIT

A SÁKRAMENTUMOKRÓL

O SVIATOSTIACH

DESPRE SFINTELE TAINÉ

25. úrnapja

65. Honnan származik a hit, amely által Krisztusnak és minden jótéteményének részeseivé leszünk?

A Szentlélektől,
aki a hitet a szent evangélium hirdeté-
sével szívünkben felébreszti¹
és a sákramentumokkal megerősíti.²

¹Ef 2,8–9; Jn 3,5 • ²Mt 28,19–20; 1Pt 1,22–23

25. deň Pánov

65. Keďže sme účastníkmi Krista a Jeho dobrodení púhou vierou, odkiaľ pochádza viera?

Viera pochádza od Ducha Svätého, (a)
ktorý ju v našom srdci vznecuje zvestou
evanjelia a utvrdzuje sviatosťami. (b)

(a) Ef 2,8,9; Ef 6,23; Jn 3,5; Fil 1,29 (b) Mt 28,19,20;
1Pt 1,22,23

XXV. Duminica

65. Întrucât doar credința ne face părtași la Hristos și la toate binefacerile Lui, de unde vine ea?

Duhul Sfânt
o produce în inima noastră
prin propovăduirea Sfintei Evanghelii
și o confirmă
prin intermediul sfințelor taine.

Efes. 2:8-9; In. 3:5; Mat. 28:19-20; 1 Pet. 1:22-23

66. Mik a sákramentumok?

A sákramentumok látható szent je-
gyek és pecsétek.
Isten ezeket azért rendelte, hogy álta-
luk az evangélium ígéretét még jobban
megértesse és megpecsételje.
Ő ugyanis megígérte, hogy Krisztus
egyszeri keresztáldozatáért kegye-
lemből bűnbocsánatot és örök életet
ajándékoz nekünk.

1Móz 17,11; Róm 4,11; 5Móz 30,6; 3Móz 6,25; Zsid
9,8–9,24; Ez 20,12

66. Čo sú to sviatosti?

Sú to sväté viditeľné znamenia a
pečate, ktoré Boh ustanovil k tomu,
aby ich používaním plnšie vyhlásil a
spečatil zaslúbenie evanjelia, totiž,
že nám daroval slobodne odpustenie
hriechov a večný život na základe
jedinečnej obeti Krista dokonanej na
kríži. (a)

(a) 1Mojž 17,11; Rím 4,11; 5Mojž 30,6; 3Mojž 6,25;
Žid 9,7-9,24; Ez 20,12; Iz 6,6,7; Iz 54,9

66. Ce sunt tainele?

Sunt semne sfinte vizibile și peceti
institute
de către Dumnezeu
pentru a ne face să înțelegem mai bine
și a pecetlui în noi făgăduința
Evangheliei,
anume că ne oferă prin har iertarea
păcatelor
și viața veșnică
datorită jertfei unice
a lui Hristos de pe cruce.

Gen. 17:11-12; Rom. 4:11; Deut. 30:6; Evr. 9:8-9,
24; Ez. 20-12

VON DEN HEILIGEN SAKRAMENTEN

25. Sonntag

65. Wenn nun allein der Glaube uns Anteil an Christus und allen seinen Wohltaten gibt, woher kommt solcher Glaube?

Der Heilige Geist wirkt den Glauben
in unseren Herzen¹
durch die Predigt des heiligen
Evangeliums
und bestätigt ihn
durch den Gebrauch der heiligen
Sakramente.²

¹Eph 2,8-9; Joh 3,5 • ²Mt 28,19-20; 1Petr 1,22-23

66. Was sind Sakramente?

Es sind sichtbare heilige Wahrzeichen
und Siegel.
Gott hat sie eingesetzt,
um uns durch ihren Gebrauch
den Zuspruch des Evangeliums
besser verständlich zu machen
und zu versiegeln:
dass er uns auf Grund
des einmaligen Opfers Christi,
am Kreuz vollbracht,
Vergebung der Sünden und ewiges
Leben
aus Gnade schenkt.

5Mose 30,6; 3Mose 6,18; 1Mose 17,11; Röm 4,11;
Hebr 9,8-9.24; Hes 20,12

THE HOLY SACRAMENTS

Lord's Day 25

65. It is through faith alone that we share in Christ and all his benefits: where then does that faith come from?

The Holy Spirit produces it in our
hearts¹
by the preaching of the holy gospel,²
and confirms it
by the use of the holy sacraments.³
¹John 3:5; 1 Cor. 2:10-14; Eph. 2:8 • ²Rom.
10:17; 1 Pet. 1:23-25 • ³Matt. 28:19-20; 1
Cor. 10:16

66. What are sacraments?

Sacraments are visible, holy signs
and seals.
They were instituted by God so that
by our use of them
he might make us understand
more clearly
the promise of the gospel,
and seal that promise.¹
And this is God's gospel promise:
to grant us forgiveness of sins and
eternal life
by grace
because of Christ's one sacrifice
accomplished on the cross.²

Gen. 17:11; Deut. 30:6; Rom. 4:11; Matt. 26:27-28;
Acts 2:38; Heb. 10:10

› A SÁKRAMENTUMOKRÓL

› O SVIATOSTIACH

› DESPRE SFINTELE TAINE

› VON DEN HEILIGEN SAKRAMENTEN

› THE HOLY SACRAMENTS

67. Mi a célja az igének és a sákramentumoknak? Vajon az, hogy hitünket Krisztus keresztáldozatára mint üdvösségünk egyedüli alapjára irányítsák?

Igen, ez a céljuk.
Mert a Szentlélek az evangéliumban tanítja, amit a sákramentumokkal meg is erősít,
hogy teljes üdvösségünk Krisztus egy-szeri keresztáldozatában rejlik.

Róm 6,3; Gal 3,27

67. Je tak Slovo ako aj sviatosti ustanovené a určené na to, aby upriamovalo našu vieru k obeti Krista na kríži ako jedinému základu nášho spasenia?

Áno, naozaj, lebo Duch Svätý nás v evangéliu učí a sviatosťami ubezpečuje, že celé naše spasenie je závislé od obeti Krista, ktorú za nás priniesol na kríži. (a)

(a) Rím 6,3; Gal 3,27

67. Cuvântul și tainele au ca scop comun să ne îndrume credința la jertfa lui Hristos de pe cruce, ca la unica temelie a mântuirii noastre?

Da, cu siguranță;
fiindcă Duhul Sfânt ne învață în Evanghelie
și ne confirmă prin sfintele taine că întreaga noastră mântuire depinde de jertfa unică a lui Hristos, care a avut loc pentru noi pe cruce.

Rom. 6:3; Gal. 3:26-27

68. Hány sákramentumot rendelt Krisztus az Újszövetségben?

Kettőt:
a szent keresztséget
és az Úr szent vacsoráját.

68. Koľko sviatostí ustanovil Kristus v Novej zmluve, či v zákone?

Dve, (a) a to svätý krst (b) a svätú Večeru Pánovu. (c)

(a) 1Kor 10,1-4; (b) Mt 28,19; (c) 1Kor 11,23-29

68. Câte taine a instituit Hristos în Noul Testament?

Două, sfântul Botez
și sfânta Cină.

67. Sollen denn beide, Wort und Sakrament, unseren Glauben auf das Opfer Jesu Christi am Kreuz als den einzigen Grund unserer Seligkeit hinweisen?

Ja;
denn der Heilige Geist lehrt im Evangelium
und bestätigt durch die heiligen Sakramente,
dass unsere ganze Seligkeit
gegründet ist auf das einmalige Opfer Christi,
das für uns am Kreuz geschah.

Röm 6,3; Gal 3,27

68. Wieviel Sakramente hat Christus im Neuen Testament eingesetzt?

Zwei,
die heilige Taufe
und das heilige Abendmahl.

67. Are both the word and the sacraments then intended to focus our faith on the sacrifice of Jesus Christ on the cross as the only ground of our salvation?

Yes!
In the gospel the Holy Spirit teaches us
and by the holy sacraments confirms
that our entire salvation
rests on Christ's one sacrifice for us
on the cross.

Rom. 6:3; 1 Cor. 11:26; Gal. 3:27

68. How many sacraments did Christ institute in the New Testament?

Two: holy baptism and the holy supper.

Matt. 28:19-20; 1 Cor. 11:23-26

› A SÁKRAMENTUMOKRÓL

› O SVIATOSTIACH

› DESPRE SFINTELE TAINE

› VON DEN HEILIGEN SAKRAMENTEN

› THE HOLY SACRAMENTS

A SZENT KERESZTSÉGRŐL

O SVĚTOM KRSTE

DESPRE SFÂNTUL BOTEZ

26. úrnapija

26. deň Pánov

XXVI. Duminica

69. Miképpen emlékeztet és biztosít téged Isten a szent keresztségben arról, hogy Krisztus egyszeri keresztdozata javadra szolgál?

Krisztus, aki a vízzel való leöntést rendelte,¹ azt ígerte,² hogy az ő vére és Lelke olyan bizonyosan megtisztít engem lelkem tisztátlanságaitól, azaz minden bűnömtől, amilyen bizonyos az, hogy a víz a test szennyét lemossa.³

¹Mt 28,19–20; ApCsel 2,38 • ²Mt 3,11; Mk 16,16; Róm 6,3–4 • ³Mk 1,4; Lk 3,3

69. Ako ti svätý krst pripomína a uistúje ťa, že jediná obeť Kristova na križi je pre teba skutočne užitočná?

Tak, že Kristus toto vonkajšie obmytie vodou ustanovil (a) a pridal zaslúbenie, (b) že som tak isto obmytý Jeho krvou a Duchom od všetkej nečistoty mojej duše, t. j. zo všetkých mojich hriechov, (c) ako som aj obmytý zvonku vodou, ktorou sa všeobecne zmýva špina tela.

(a) Mt 28,19 (b) Mt 28,19; Sk 2,38; Mt 3,11; Mk 16,16; Jn 1,33; Rím 6,3.4 (c) 1Pt 3,21; Mk 1,4; Lk 3,3

69. În ce fel îți amintește și te asigură Botezul că jertfa unică a lui Hristos de pe cruce servește pentru binele tău?

Hristos a instituit această spălare exterioară cu apă făgăduind în același timp că, prin sângele și prin Duhul Lui, sunt spălat de necurăția sufletului meu, adică de toate păcatele mele, la fel de sigur cum sunt spălat în exterior de către apă de murdăria trupului.

Mat. 28:19-20; Fapte 2:38; Mat. 3:11; Rom. 6:3-4; Mc. 1:4; 16:16; Lc. 3:3

VON DER HEILIGEN TAUFE

26. Sonntag

69. Wie wirst du in der heiligen Taufe erinnert und gewiss gemacht, dass das einmalige Opfer Christi am Kreuz dir zugut kommt?

Christus hat dies äußerliche Wasserbad eingesetzt und dabei verheißen, dass ich so gewiss mit seinem Blut und Geist von der Unreinigkeit meiner Seele,¹ das ist, von allen meinen Sünden, reingewaschen bin, wie ich äußerlich durch das Wasser gereinigt werde, das die Unsauberkeit des Leibes hinweg nimmt.²

¹Mt 28,19-20; Apg 2,38; Mt 3,11; Mk 16,16; Röm 6,3-4 • ²Mk 1,4; Lk 3,3

HOLY BAPTISM

Lord's Day 26

69. How does holy baptism remind and assure you that Christ's one sacrifice on the cross benefits you personally?

In this way:

Christ instituted this outward washing¹ and with it promised that, as surely as water washes away the dirt from the body, so certainly his blood and his Spirit wash away my soul's impurity, that is, all my sins.²

¹Acts 2:38 • ²Matt. 3:11; Rom. 6:3-10; 1 Pet. 3:21

- › A SZENT KERESZTSÉGRŐL
- › O SVÄTOM KRSTE
- › DESPRE SFÂNTUL BOTEZ
- › VON DER HEILIGEN TAUFE
- › HOLY BAPTISM

70. Mit jelent az, hogy Krisztus vére és Lelke által megtisztított minket?

Egyrészt azt jelenti, hogy kegyelemből, Krisztusnak az ő keresztdozatában értünk kiontott véreért Istentől bűnbocsánatot kaptunk.¹

Másrészt: a Szentlélek megújított és Krisztus tagjává szentelt minket, hogy a bűnnek napról napra meghaljunk, és istenfélő és feddhetetlen életet éljünk.²

¹Zsid 12,24; 1Pt 1,2; Jel 1,5; Zak 13,1; Ez 36,25 •

²Jn 1,33; 3,5; 1Kor 6,11; 12,13; Róm 6,4; Kol 2,12

70. Čo znamená byť obmytý krvou a Duchom Kristovým?

Znamená to prijať od Boha odpustenie hriechov zadarmo, pre zásluhu Kristovej krvi, ktorú preliť za nás svojou obeťou na križi; (a) a tiež byť Svätým Duchom obnovenými a posvätenými za Kristove údy, aby sme mohli stále viac zomierať hriechu a viesť svätý a bezúhonný život. (b)

(a) Žid 12,24; 1Pt 1,2; Zjav 1,5; Zjav 7,14; Zach 13,1; Ez 36,25 (b) Jn 1,33; Jn 3,5; 1Kor 6,11; 1Kor 12,13; Rím 6,4; Kol 2,12

70. Ce înseamnă să fii spălat cu sângele și cu Duhul lui Hristos?

Înseamnă să primești de la Dumnezeu iertarea păcatelor, prin har, de dragul sângelui lui Hristos vărsat pentru noi la jertfa Sa de pe cruce; mai înseamnă să fii înnoit și sfințit de către Duhul Sfânt pentru a fi un mădular al lui Hristos și, murind tot mai mult față de păcat, să duci o viață sfântă și ireproșabilă.

Apoc. 1:5-6; Apoc. 22:14; Ez. 36:25-27; In. 1:33; In. 3:5; 1 Cor. 6:11; Evr. 12:24; 1 Pet. 1:2; Zah. 13:1; 1 Cor. 12:13; Rom. 6:4; Col. 2:12

71. Hol ígérte Krisztus, hogy az ő vére és Lelke ugyanolyan bizonyosan megtisztít minket, mint ahogyan a keresztvíz megmos?

A keresztség elrendelésekor, amikor így szólt:

„Menjetek el, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevébe.”¹ – „Aki hisz, és megkereszteltetik, üdvözülni, aki pedig nem hisz, elkárhozik.”²

Ezt az ígéretet ismétli meg a Szentírás akkor is, amikor a keresztséget az újjászületés fürdőjének³ és bűneink lemosásának nevezi.⁴

¹Mt 28,19 • ²Mk 16,16 • ³Tit 3,5 • ⁴ApCsel 22,16

71. Kde nám Kristus zaslúbil, že nás istotne obmyje svojou krvou a Duchom tak, ako sme obmytí vodou pri krste?

V ustanovení krstu, v ktorom čítame: „Choďte teda, čiňte mi učeníkmi všetky národy, krstiac ich v meno Otca, i Syna, i Ducha Svätého.“ (Mt 28,19). A na ďalšom mieste: „Kto uverí a bude pokrstený, bude spasený, ale kto neuverí, bude odsúdený.“ (Mk 16,16).

Toto zaslúbenie sa opakuje na miestach, kde Písmo nazýva krst „kúpeľom znovuzrodenia a obmytím hriechov“ (Tit 3,5). A ešte v Sk 22,16. (a)

(a) Tit 3,5; Sk 22,16

71. Unde a făgăduit Hristos că suntem spălați de sângele și de Duhul Lui la fel de sigur cum suntem spălați de apa botezului?

În cuvintele de instituire a botezului: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh”.

„Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit”. Această făgăduință este repetată de asemenea în pasajele Scripturii care numesc botezul baia nașterii din nou și spălare de păcate.

Mc. 16:16; Tit 3:5; Fapte 22:16

70. Was heißt, mit dem Blut und Geist Christi gewaschen sein?

Es heißt,
Vergebung der Sünde
von Gott aus Gnade haben
um des Blutes Christi willen,
das er in seinem Opfer am Kreuz
für uns vergossen hat.¹
Es heißt ferner,
durch den Heiligen Geist erneuert
und zu einem Glied Christi
geheiligt sein,
so dass wir je länger je mehr
der Sünde absterben
und ein Leben führen,
das Gott gefällt.²

¹Hebr 12,24; 1Petr 1,2; Offb 1,5; Sach 13,1; Hes 36,25-27 • ²Joh 1,33; 3,5; 1Kor 6,11; 12,13; Röm 6,4; Kol 2,11-12

71. Wo hat Christus verheißen, dass wir so gewiss mit seinem Blut und Geist wie mit dem Taufwasser gewaschen sind?

Bei der Einsetzung der Taufe sagt er:
»Gehet hin und machet zu Jüngern
alle Völker:
Taufet sie auf den Namen des Vaters
und des Sohnes
und des Heiligen Geistes.«¹
»Wer da glaubt und getauft wird,
der wird selig werden;
wer aber nicht glaubt,
der wird verdammt werden.«²
Diese Verheißung wird dort wiederholt,
wo die Heilige Schrift die Taufe
das »Bad der Wiedergeburt« und
die »Abwaschung der Sünden« nennt.³

¹Mt 28,19 • ²Mk 16,16 • ³Tit 3,5; Apg 22,16

70. What does it mean to be washed with Christ's blood and Spirit?

To be washed with Christ's blood means
that God, by grace, has forgiven
our sins
because of Christ's blood
poured out for us in his sacrifice on
the cross.¹
To be washed with Christ's Spirit means
that the Holy Spirit has renewed
and sanctified us to be members
of Christ,
so that more and more
we become dead to sin
and live holy and blameless lives.²

¹Zech. 13:1; Eph. 1:7-8; Heb. 12:24; 1 Pet. 1:2; Rev. 1:5 • ²Ezek. 36:25-27; John 3:5-8; Rom. 6:4; 1 Cor. 6:11; Col. 2:11-12

71. Where does Christ promise that we are washed with his blood and Spirit as surely as we are washed with the water of baptism?

In the institution of baptism, where
he says:
"Go therefore and make disciples of all
nations,
baptizing them in the name of the
Father
and of the Son
and of the Holy Spirit."¹
"The one who believes and is baptized
will be saved;
but the one who does not believe will
be condemned."²
This promise is repeated when
Scripture calls baptism
"the water of rebirth"³ and
the washing away of sins.⁴

¹Matt. 28:19 • ²Mark 16:16 • ³Titus 3:5 • ⁴Acts 22:16

- › A SZENT KERESZTSÉGRŐL
- › O SVÄTOM KRSTE
- › DESPRE SFÂNTUL BOTEZ
- › VON DER HEILIGEN TAUF
- › HOLY BAPTISM

27. úrnapja

72. A keresztvízzel való külső leöntés egyúttal a bűnök lemosása is?Nem.¹

A bűntől csak Jézus Krisztus vére és a Szentlélek tisztít meg minket.²

¹Mt 3,11; 1Pt 3,21; Ef 5,26–27 • ²1Jn 1,7; 1Kor 6,11

73. Akkor miért nevezi a Szentlélek a keresztséget az újjászületés fürdőjének és a bűnök lemosásának?

Alapos oka van annak, hogy Isten így beszél.

Nemcsak tanítani akarja ezzel, hogy Krisztus vére és Lelke által a bűnöktől való megtisztulás olyan, mint amikor vízzel lemossuk a test szennyét,¹ hanem ezzel az isteni záloggal és jeggyel egészen bizonyossá akar tenni minket afelől, hogy ő olyan valóságosan megtisztít bűneinktől, amilyen valóságos a vízzel való lemosás.²

¹Jel 1,5; 7,14; 1Kor 6,11 • ²Mk 16,16; Gal 3,17

27. deň Pánov

72. Je teda samotný vonkajší krst vodou zároveň obmytím od hriechu?

Vôbec nie, (a) lebo iba krv Ježiša Krista a Duch Svätý nás očisťuje od každého hriechu. (b)

(a) Mt 3,11; 1Pt 3,21; Ef 5,26.27 (b) 1Jn 1,7; 1Kor 6,11

73. Prečo potom Duch Svätý nazýva krst „kúpeľom znovuzrodenia a obmytím hriechov“?

Boh tak hovorí nielen z toho vážneho dôvodu, totiž nie iba preto, aby nás učil, že tak, ako sa zmýva vodou nečistota tela, tak aj našich hriechov nás zbavuje krv a Duch Ježiša Krista, (a) ale najmä preto, aby nás týmto Božím prisľubom a znamením uistil o tom, že sme duchovne čistí od našich hriechov tak skutočne, ako sme boli zvonka obmytí vodou. (b)

(a) Zjav 1,5; Zjav 7,14; 1Kor 6,11 (b) Mk 16,16; Gal 3,27

XXVII. Duminica

72. Prin ea însăși apa botezului este spălare de păcate?

Nu, ci numai sângele lui Hristos și Duhul Sfânt ne curăță de toate păcatele.

Mat. 3:11; Efes. 5:25-27; 1 In. 1:7; 1 Cor. 6:11; 1 Pet. 3:21

73. Atunci de ce Duhul Sfânt numește botezul baia nașterii din nou și spălare de păcate?

Dumnezeu nu ne vorbește astfel fără motiv.

El vrea mai întâi să ne învețe că după cum murdăria trupului este înlăturată de apă, tot la fel și păcatele noastre sunt înlăturate de sângele și de Duhul lui Hristos; și, în plus, El vrea să ne asigure prin această garanție divină și prin acest semn divin că noi suntem spălați spiritual de păcatele noastre la fel de evident cum suntem spălați trupește de apă.

Apoc. 7:14; 1 Cor. 6:11; Mc. 16:16; Gal. 3:27

27. Sonntag

72. Ist denn das äußerliche Wasserbad selbst die Abwaschung der Sünden?

Nein;
denn allein das Blut Jesu Christi¹
und der Heilige Geist
reinigt uns von allen Sünden.

¹Eph 5,26; Mt 3,11; 1Petr 3,21 • ²1Joh 1,7; 1Kor 6,11

73. Warum nennt denn der Heilige Geist die Taufe das »Bad der Wiedergeburt« und die »Abwaschung der Sünden«?

Gott redet so nicht ohne große Ursache.

Er will uns damit lehren:
Wie die Unsauberkeit des Leibes
durch Wasser,
so werden unsere Sünden
durch Blut und Geist Christi hinweg
genommen.¹

Ja vielmehr:
Er will uns durch dies göttliche Pfand
und Wahrzeichen
gewiss machen,
dass wir so wahrhaftig
von unseren Sünden
geistlich gewaschen sind,
wie wir mit dem leiblichen Wasser²
gewaschen werden.

¹Offb 1,5; 7,14; 1Kor 6,11 • ²Mk 16,16; Gal 3,17

Lord's Day 27

72. Does this outward washing with water itself wash away sins?

No, only Jesus Christ's blood and the Holy Spirit

cleanse us from all sins^{002E}

Matt. 3:11; 1 Pet. 3:21; 1 John 1:7

73. Why then does the Holy Spirit call baptism the washing of rebirth and the washing away of sins?

God has good reason for these words.
To begin with, God wants to teach
us that

the blood and Spirit of Christ take
away our sins
just as water removes dirt from
the body.¹

But more important,
God wants to assure us, by this divine
pledge and sign,
that we are as truly washed of our sins
spiritually
as our bodies are washed with water
physically.²

¹1 Cor. 6:11; Rev. 1:5; 7:14 • ²Acts 2:38; Rom. 6:3-4;
Gal. 3:27

› A SZENT KERESZTSÉGRŐL

› O SVÄTOM KRSTE

› DESPRE SFÂNTUL BOTEZ

› VON DER HEILIGEN TAUF

› HOLY BAPTISM

74. Meg kell-e keresztelni a csecsemőket is?

Meg, mert ők is Isten szövetségéhez és az anyaszentegyházhoz tartoznak, akár a felnőttek.¹

Isten nekik is megígérte a Krisztus vére által nyert bűnbocsánatot² és a hitet ébresztő Szentleket.³

Ezért a keresztség által, mint a szövetség jegye által őket is be kell fogadni a keresztyén anyaszentegyházba, és így megkülönböztetni őket a hitetlenek gyermekeitől.⁴

Ez az Ószövetségben a körülmetélés által történt.⁵ Ehelyett rendelte Krisztus az Újszövetségben a keresztséget.⁶

¹1Móz 17,7 • ²Mt 19,14 • ³Lk 1,14–15; Ézs 44,1–3; Zsolt 22,11; ApCsel 2,39 • ⁴ApCsel 10,47 • ⁵1Móz 17,14 • ⁶Kol 2,11–13

74. Či je treba krstiť aj nemluvniatka?

Áno, lebo aj tie, rovnako ako dospelí, prislúchajú do zmluvy a cirkvi Božej, (a) a tiež vykúpenie z hriechu (b) krvou Kristovou a Duchom Svätým, pôvodcom viery, sa im nezasľubuje menej ako dospelým, (c) preto ich musíme prijímať krstom, ako znamením zmluvy, do kresťanskej cirkvi a odlíšiť od detí neveriacich (d) tak, ako sa to robilo v Starom zákone obriezku, (e) namiesto ktorej je v Novom zákone ustanovený krst. (f)

(a) 1Mojž 17,7 (b) Mt 19,14 (c) Lk 1,15; Žalm 22,10; Iz 44,1-3; Sk 2,39 (d) Sk 10,47 (e) 1Mojž 17,14 (f) Kol 2,11-13

74. Trebuie botezați oare și copiii mici?

Da, deoarece ei sunt incluși ca și adulții în legământul lui Dumnezeu și în Biserica Lui, iar iertarea păcatelor prin sângele lui Hristos și prin Duhul Sfânt, autorul credinței, nu le este făgăduită în mai mică măsură decât adulților:

de aceea ei trebuie încorporați în Biserică prin botez

– semnul legământului –

și deosebiți astfel de copiii necredincioșilor,

precum se făcea în Vechiul Testament prin circumcizia în locul căreia a fost instituit Botezul, în Noul Testament.

Gen. 17:7; Mat. 19:14; Lc. 1:15; Ps. 22:10; Fapte 2:39; Col. 2:11-13; Is. 44:1-3; Fapte 10:47; Gen. 17:13-14

74. Soll man auch die kleinen Kinder taufen?

Ja;
denn sie gehören ebenso wie die Erwachsenen
in den Bund Gottes und seine Gemeinde.¹
Auch ihnen wird,
nicht weniger als den Erwachsenen,
in dem Blut Christi
die Erlösung von den Sünden²
und der Heilige Geist,
der den Glauben wirkt,
zugesagt.³
Darum sollen auch die Kinder
durch die Taufe, das Zeichen des Bundes,
in die christliche Kirche
als Glieder eingefügt
und von den Kindern der Ungläubigen
unterschieden werden,⁴
wie es im Alten Testament
durch die Beschneidung
geschehen ist,⁵
an deren Stelle im Neuen Testament
die Taufe eingesetzt wurde.⁶

¹1Mose 17,7 • ²Mt 19,14 • ³Lk 1,14-15; Ps 22,11;
Jes 44,1-3; Apg 2,39 • ⁴Apg 10,47 • ⁵1Mose 17,14
• ⁶Kol 2,11-13

74. Should infants also be baptized?

Yes,
Infants as well as adults
are included in God's covenant and
people,¹
and they, no less than adults, are
promised
deliverance from sin through Christ's
blood
and the Holy Spirit who produces
faith.²
Therefore, by baptism, the sign of the
covenant,
they too should be incorporated into
the Christian church
and distinguished from the children
of unbelievers.³
This was done in the Old Testament
by circumcision,⁴
which was replaced in the New
Testament by baptism.⁵

¹Gen. 17:7; Matt. 19:14 • ²Isa. 44:1-3; Acts 2:38-39;
16:31 • ³Acts 10:47; 1 Cor. 7:14 • ⁴Gen. 17:9-14 •
⁵Col. 2:11-13

- › A SZENT KERESZTSÉGRŐL
- › O SVÄTOM KRSTE
- › DESPRE SFÂNTUL BOTEZ
- › VON DER HEILIGEN TAUF
- › HOLY BAPTISM

AZ ÚR SZENT VACSORÁJÁRÓL

O SVĚTEJ VEČERI PÁNOVEJ

DESPRE SFÂNTA CINĂ

28. úrnappja

28. deň Pánov

XXVIII. Duminica

75. Miképpen emlékeztet és biztosít téged Isten az Úr szent vacsorájában arról, hogy Krisztus egyszeri keresztáldozatában és minden ajándékában részes vagy?

Krisztus nekem és minden hívőnek meghagyta, hogy egyek a megtört kenyérből s igyak a nekem nyújtott pohárból az ő emlékezetére. Ezzel együtt megígérte, hogy az ő testének feláldozása és megtöretése, vérének kiontása a kereszten értem is éppúgy megtörtént, mint ahogy két szememmel látom, amikor az Úr kenyerét nekem megtörik és a kelyhet nekem odanyújtják.

És azt is megígérte, hogy az ő megfeszített teste és kiontott vére olyan bizonyosan táplálja lelkemet az örök életre, mint amilyen valóságosan eszem a kenyérből és iszom a kehelyből, amelyet Krisztus testének és vérének jegyeként az Úr szolgálja nekem átad.

Mt 26,26–28; Mk 14,22–24; Lk 22,19–20; 1Kor 10,16–17; 11,23–25; 12,13

75. Ako ti Večera Pánova pripomína a uistuje ťa, že si účastník jedinej Kristovej obeti, dokonanej na kríži, a všetkých Jeho dobrodení?

Tak, že Kristus prikázať mne a všetkým veriacim jeť z rozlomeného chleba a piť z kalicha na Jeho pamiatku. Pridal tieto zaslúbenia: (a) najprv, že Jeho telo bolo tak skutočne za mňa obetované a lámané na kríži a Jeho krv vyliata, ako svojimi očami vidím chlieb Pánov pre mňa lámaný a kalich mne podávaný. Ďalej, že On tak iste sýti moju dušu pre večný život ukrižovaným telom a vyliatou krvou, ako prijímam z ruky kazateľa a okúšam svojimi ústami chlieb a kalich Pánov ako isté znamenia tela a krvi Krista.

(a) Mt 26,26–28; Mk 14,22–24; Lk 22,19–20; 1Kor 10,16–17; 1Kor 11,23–25; 1Kor 12,13

75. Cum îți amintește și te asigură Sfânta Cină că ai parte de jertfa unică de pe cruce a lui Hristos și de toate binefacerile ei?

Hristos mi-a poruncit mie, ca și tuturor credincioșilor, să mănânc din această pâine frântă și să beau din acest pahar în amintirea Lui, și a făgăduit: mai întâi, că trupul Lui a fost dat și frânt pe cruce pentru mine iar sângele Său a fost vărsat la fel de sigur precum văd cu ochii mei că pentru mine pâinea Domnului este frântă și paharul oferit; mai apoi că El vrea să hrănească și să adape sufletul meu pentru viața eternă cu trupul Său răstignit și cu sângele Său vărsat, la fel de neîn-doielnic precum primesc din mâna slujitorului bisericesc și gust trupește pâinea și paharul Domnului, care îmi sunt date ca semne sigure ale corpului și sângelui lui Hristos.

Mat. 26:26–28; 1 Cor. 10:16; 1 Cor. 11:23–25; Mc. 14:22–24; Lc. 22:19–20; 1 Cor. 10:16 și urm.

VOM HEILIGEN ABENDMAHL JESU CHRISTI

28. Sonntag

75. Wie wirst du im Heiligen Abendmahl erinnert und gewiss gemacht, dass du an dem einzigen Opfer Christi am Kreuz und allen seinen Gaben Anteil hast?

Christus hat mir und allen Gläubigen
befohlen,
zu seinem Gedächtnis
von dem gebrochenen Brot zu essen
und von dem Kelch zu trinken.
Dabei hat er verheißen:
Erstens,
dass sein Leib so gewiss
für mich am Kreuz geopfert und
gebrochen
und sein Blut für mich vergossen ist,
wie ich mit Augen sehe,
dass das Brot des Herrn mir
gebrochen
und der Kelch mir gegeben wird.
Zweitens,
dass er selbst meine Seele
mit seinem gekreuzigten Leib
und vergossenen Blut
so gewiss zum ewigen Leben
speist und tränkt,
wie ich aus der Hand des Dieners
empfange
und leiblich genieße
das Brot und den Kelch des Herrn,
welche mir als gewisse Wahrzeichen
des Leibes und Blutes Christi gegeben
werden.

Mt 26,26-28; Mk 14,22-24; Lk 22,19-20; 1Kor 10,16-17; 11,23-25; 12,13

THE HOLY SUPPER OF JESUS CHRIST

Lord's Day 28

75. How does the holy supper remind and assure you that you share in Christ's one sacrifice on the cross and in all his benefits?

In this way:
Christ has commanded me and all
believers
to eat this broken bread and to drink
this cup
in remembrance of him.
With this command come these
promises:
First,
as surely as I see with my eyes
the bread of the Lord broken for me
and the cup shared with me,
so surely
his body was offered and broken for me
and his blood poured out for me on
the cross.
Second,
as surely as I receive
from the hand of the one who serves,
and taste with my mouth
the bread and cup of the Lord,
given me as sure signs of Christ's
body and blood,
so surely
he nourishes and refreshes my soul
for eternal life
with his crucified body and
poured-out blood.

Matt. 26:26-28; Mark 14:22-24; Luke 22:19-20; 1
Cor. 11:23-25

- › AZ ÚR SZENT VACSORÁJÁRÓL
- › O SVĚTEJ VEČERI PÁNOVEJ
- › DESPRE SFÂNTA CINĂ
- › VOM HEILIGEN ABENDMAHL
JESU CHRISTI
- › THE HOLY SUPPER OF JESUS
CHRIST

76. Mit jelent Krisztus megfeszített testét enni és kiontott vérét inni?

Nem csak azt jelenti, hogy Krisztus szenvedését és halálát hívő szívvel elfogadjuk, és ezáltal bűnbocsánatot és örök életet nyerünk.¹

Hanem azt is jelenti, hogy a Szentlélek által, aki Krisztusban és bennünk is lakozik, mi egyre inkább eggyé válunk az ő szent testével² – bár ő a mennyben, mi pedig a földön vagyunk³ –, testéből való testté és csontjából való csonttá leszünk⁴ azért, hogy miként a test tagjait egy lélek, minket is a Szentlélek éltesse és kormányozzon.⁵

¹Jn 6,35.40.47–48.50–51.53–54 • ²Jn 6,55–56 •

³ApCsel 3,21; 1Kor 11,26 • ⁴Ef 3,16–17; 5,29–30.32; 1Kor 6,15.17.19; 1Jn 3,24; 4,13 • ⁵Jn 14,23; 6,56–58; 15,1–6; Ef 4,15–16

76. Čo to teda znamená jesť ukrižované telo a piť preliatu krv Krista?

Znamená to nielen si privlastniť ve-riacim srdcom všetky utrpenia a smrť Kristovu a tým získať odpustenie hriechov a večný život, (a) ale okrem toho, stále viac sa stotožňovať s Jeho svätým telom (b) cez Ducha Svätého, ktorý prebýva tak v Kristovi, ako aj v nás; takže hoci Kristus je v nebi (c) a my na zemi, predsa sme „telom z Jeho tela a kosťou z Jeho kostí“, (d) a tak žijeme a sme spravovaní navedeným Duchom, (e) ako keď údy toho istého tela sú spravované jednou dušou.

(a) Jn 6,35.40.47–54 (b) Jn 6,55.56 (c) Kol 3,1; Sk 3,21; 1Kor 11,26 (d) Ef 3,16; Ef 5,29.30.32; 1Kor 6,15.17.19; 1Jn 3,24; 1Jn 4,13; Jn 14,23 (e) Jn 6,56–58; Jn 15,1–6; Ef 4,15.16

76. Ce înseamnă să mănânci trupul răstignit al lui Hristos și să bei sângele Lui vărsat?

Înseamnă nu numai să accepți cu o inimă credincioasă suferința întreagă și moartea lui Hristos și astfel, să primești iertarea păcatelor și viața veșnică, ci să și fim din ce în ce mai uniți cu trupul binecuvântat al lui Iisus, prin Duhul Sfânt Care locuiește în El și în noi, astfel încât, deși El este în cer și noi pe pământ, să fim totuși carne din carnea Lui și os din oasele Lui, să fim conduși și să trăim veșnic prin același Duh, așa după cum mădularele trupului nostru sunt conduse de același suflet.

In. 6:35, 40, 47, 50, 53, 55; 1 Cor. 11:26; Efes. 5:29–32; 1 Cor. 6:15–19; 1 In. 3:24; 1 In. 4:13; In. 6:56–58; In. 15:1–6; Efes. 3:14–19; 4:14–16

76. Was heißt, den gekreuzigten Leib Christi essen und sein vergossenes Blut trinken?

Es heißt nicht allein,
mit gläubigem Herzen
das ganze Leiden und Sterben Christi
annehmen
und dadurch Vergebung der Sünde
und ewiges Leben empfangen,¹
sondern auch,
durch den Heiligen Geist,
der zugleich in Christus und in uns
wohnt,
mit seinem verherrlichten Leib²
mehr und mehr vereinigt werden,
so dass,
obgleich er im Himmel ist³
und wir auf Erden sind,
wir doch ein Leib mit ihm sind
und von einem Geist⁴
ewig leben und regiert werden.⁵

¹Joh 6,35.40.47-48.50-54 • ²Joh 6,55-56 • ³Apg 3,21; 1Kor 11,26 • ⁴Eph 3,16-17; 5,29-32; 1Kor 6,15-19; 1Joh 3,24; 4,13 • ⁵Joh 6,56-58; 14,23; 15,1-6; Eph 4,15-16

76. What does it mean to eat the crucified body of Christ and to drink his poured-out blood?

First, it means
to accept with a believing heart
the entire suffering and death of
Christ
and thereby to receive forgiveness of
sins and eternal life.¹
But it means more.
Through the Holy Spirit, who lives
both in Christ and in us,
we are united more and more to
Christ's blessed body.²
And so, although he is in heaven³ and
we are on earth,
we are flesh of his flesh and bone of
his bone.⁴
And we forever live on and are
governed by one Spirit,
as the members of our body are by
one soul.⁵

¹John 6:35, 40, 50-54 • ²John 6:55-56; 1 Cor. 12:13 • ³Acts 1:9-11; 1 Cor. 11:26; Col. 3:1 • ⁴1 Cor. 6:15-17; Eph. 5:29-30; 1 John 4:13 • ⁵John 6:56-58; 15:1-6; Eph. 4:15-16; 1 John 3:24

- › AZ ÚR SZENT VACSORÁJÁRÓL
- › O SVĚTEJ VEČERI PÁNOVEJ
- › DESPRE SFÂNTA CINĂ
- › VOM HEILIGEN ABENDMAHL JESU CHRISTI
- › THE HOLY SUPPER OF JESUS CHRIST

77. Hol ígérte Krisztus, hogy ő a hívőket ugyanúgy táplálja testével és vérével, mint ahogy ők ebből a megtörtetett kenyérből esznek és ebből a kehelyből isznak?

Az úrvacsora elrendelésekor, amikor így szólt:¹

„Az Úr Jézus azon az éjszakán, amelyen elárultatott, vette a kenyeret, és hálát adva megtörte, és ezt mondotta: Vegyétek, egyétek, ez az én testem, amely tiérettetek megtöretik, ezt cselekedjétek az én emlékezetemre. Hasonlóképpen vette a poharat is, miután vacsoráltak, és ezt mondta: E pohár amaz új szövetség az én vérem által, ezt cselekedjétek, valamenyiszer isszátok az én emlékezetemre. Mert valamenyiszer eszitek e kenyeret és isszátok e poharat, az Úrnak halálát hirdessétek, amíg eljön.”

Ezt az ígéretet Pál apostol is megismétli, amikor ezt mondja:²

„A hálaadás pohara, amelyet megáldunk, nem a Krisztus vérével való közösségünk-e? A kenyér, amelyet megtörünk, nem a Krisztus testével való közösségünk-e? Mert egy a kenyér, egy test vagyunk sokan, akik az egy kenyérből részesedünk.”

¹1Kor 11,23–25; Mt 26,26–28; Mk 14,22–24; Lk 22,19–20 • ²1Kor 10,16–17

77. Kde Kristus zaslúbil, že bude tak iste sýtiť veriacich svojím telom a krvou, ako keď oni jedia z tohto lámaného chleba a pijú z tohto kalicha?

V ustanovení Večere Pánovej, ako je napísané: (a) „Pán Ježiš v tú noc, keď bol zradený, vzal chlieb, dobrorečil, lámal a riekol: Vezmite, jedzte, toto je telo moje, ktoré sa za vás vydáva; to čiňte na moju pamiatku! Podobne po večeri vzal aj kalich a riekol: Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi: to čiňte, kedykoľvek budete piť, na moju pamiatku! Lebo kedykoľvek by ste jedli tento chlieb a pili tento kalich, zvestujete smrť Pánovu, dokiaľ nepríde!“ 1Kor 11,23–26

Toto zaslúbenie opakuje svätý apoštol Pavol slovami: „Či kalich dobrorečenia, ktorému dobrorečíme, nie je spoločnosťou krvi Kristovej? A chlieb, ktorý lámeme, či nie je spoločnosťou tela Kristovho? Keďže je jeden chlieb, my mnohí sme jedno telo, lebo všetci máme podiel na jednom chlebe.“ 1Kor 10,16–17

(a) 1Kor 11,23–26; Mt 26,26–28; Mk 14,22–24; Lk 22,19–20; 1Kor 10,16–17

77. Unde a făgăduit Hristos că-i va hrăni pe credincioși cu trupul și cu sângele Său, la fel de sigur cum ei mănâncă din această pâine frântă și beau din acest pahar?

În instituirea Sfintei Cine prin următoarele cuvinte:

„Domnul Iisus, în noaptea în care a fost vândut, a luat o pâine. Și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o și a zis: «Luați, mâncați; acesta este trupul Meu, care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.»

Tot astfel, după cină, a luat paharul, și a zis:

«Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, ori de câte ori veți bea din el.»

Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El”.

Această făgăduință este de asemenea amintită de Sfântul Pavel atunci când spune:

„Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos?

Pâinea pe care o frângem nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos?

Având în vedere că este o pâine, noi care suntem mulți, suntem un trup; căci luăm o parte din aceeași pâine”.

Mat. 26:26–28; Mc. 14:22–24; 1 Cor. 11:23–26; Lc. 22:19–20; 1 Cor. 10:16–17

77. Wo hat Christus verheißen, dass er die Gläubigen so gewiss mit seinem Leib und Blut speist und tränkt, wie sie von diesem gebrochenen Brot essen und von diesem Kelch trinken?

In der Einsetzung des Abendmahls:¹

»Der Herr Jesus,
in der Nacht, da er verraten ward,
nahm er das Brot,
dankte und brach's und sprach:
(Nehmet, esset,) das ist mein Leib,
der für euch gegeben wird;
das tut zu meinem Gedächtnis.

Desgleichen nahm er auch den Kelch
nach dem Mahl und sprach:

Dieser Kelch ist der neue Bund in
meinem Blut;

das tut, sooft ihr daraus trinket,
zu meinem Gedächtnis.

Denn sooft ihr von diesem Brot esst
und aus dem Kelch trinkt,
verkündigt ihr den Tod des Herrn,
bis er kommt.«

Diese Verheißung wiederholt der
Apostel Paulus,²

wenn er sagt:

»Der gesegnete Kelch, den wir segnen,
ist der nicht die Gemeinschaft des
Blutes Christi?

Das Brot, das wir brechen,
ist das nicht die Gemeinschaft des
Leibes Christi?

Denn ein Brot ist's: so sind wir viele
ein Leib,

weil wir alle an einem Brot teilhaben.«

¹Mt 26,26-28; Mk 14,22-24; Lk 22,19-20; 1Kor 11,23-25 • ²1Kor 10,16-17

77. Where does Christ promise to nourish and refresh believers with his body and blood as surely as they eat this broken bread and drink this cup?

In the institution of the Lord's Supper:

"The Lord Jesus, on the night when he was betrayed,
took a loaf of bread, and when he had given thanks,
he broke it and said,
"This is my body that is [broken]*
for you.

Do this in remembrance of me.'

In the same way he took the cup also,
after supper, saying,

"This cup is the new covenant in my blood;

do this, as often as you drink it,
in remembrance of me.'

For as often as you eat this bread and drink the cup,

you proclaim the Lord's death
until he comes."¹

This promise is repeated by Paul in these words:

"The cup of blessing that we bless,
is it not a sharing in the blood of Christ?

The bread that we break,
is it not a sharing in the body of Christ?

Because there is one bread, we who are many are one body,
for we all partake of the one bread."²

¹1 Cor. 11:23-26 • ²1 Cor. 10:16-17

› AZ ÚR SZENT VACSORÁJÁRÓL

› O SVĚTEJ VEČERI PÁNOVEJ

› DESPRE SFÂNTA CINĂ

› VOM HEILIGEN ABENDMAHL
JESU CHRISTI

› THE HOLY SUPPER OF JESUS
CHRIST

*The word "broken" does not appear in the NRSV text, but it was present in the original German of the Heidelberg Catechism

29. úrnapja

78. Átváltozik-e a kenyér és a bor Krisztus valóságos testévé és vérévé?

Nem.

Ahogy a keresztség vize sem változik át Krisztus vérévé, és nem az mossa le a bűnöket, hanem csak isteni jegy és zálog.¹

Ugyanígy az úrvacsorai kenyér sem változik át Krisztus testévé,² hanem a sákramentumokra való tekintettel és a Szentlélek közlésmódja³ szerint nevezzük Krisztus testének.

¹Mt 26,29; Mk 14,24 • ²1Kor 10,16–17; 11,26–28 •

³1Móz 17,10–11.14.19; 2Móz 12,27.43.48; Tit 3,5; 1Pt 3,21; 1Kor 10,1–4

29. deň Pánov

78. Stáva sa chlieb a víno skutočným telom a krvou?

Vôbec nie, (a) lebo rovnako ako sa voda pri krste nemení na krv Kristovu, a ani nezmýva hriech, ale je iba znamením a utvrdením Božieho ustanovenia, (b) tak isto sa chlieb pri Večeri Pánovej nemení na skutočné telo Kristovo, (c) hoci je v nadväznosti na podstatu a vlastnosti sviatosti nazvaný telom Ježiša Krista.

(a) Mt 26,29 (b) Ef 5,26; Tit 3,5 (c) Mk 14,24; 1Kor 10,16.17.26–28 (d) 1Mojž 17,10.11.14.19; 2Mojž 12,11.13.27.43.48; 2Mojž 13,9; 1Pt 3,21; 1Kor 10,1–4

XXIX. Duminica

78. Pâinea și vinul devin adevăratul trup și sânge al lui Hristos?

Nu, ci după cum apa botezului nu se transformă în sângele lui Hristos și nu este ea însăși spălare de păcate, ci este doar un semn divin și o asigurare, tot la fel, în Cină, pâinea sfântă nu devine însuși trupul lui Hristos, deși după natura și după uzanța tainelor

ea este numită trupul lui Hristos.

Mat. 26:29; Mc. 14:24; 1 Cor. 10:16; 1 Cor. 11:26–28; 1 Pet. 3:21; 1 Cor. 10:1–4; Gen. 17:10, 14, 19; Tit 3:5; Ex. 12:26–27, 43, 48

29. Sonntag

78. Werden denn Brot und Wein in Leib und Blut Christi verwandelt?

Nein.

Wie das Wasser bei der Taufe
nicht in das Blut Christi verwandelt
wird
oder selbst die Sünden abwäscht,
sondern Gottes Wahrzeichen¹
und Pfand dafür ist,
so wird auch das Brot im Abendmahl
nicht der Leib Christi,²
auch wenn es in den Worten,
die beim Abendmahl gebraucht
werden,
als der Leib Christi bezeichnet wird.³

¹Mt 26,29; Mk 14,24 • ² 1Kor 10,16-17; 11,26-28
• ³1Mose 17,10-19; 2Mose 12,26-27.43.48; 1Petr
3,21; 1Kor 10,1-4; Tit 3,5

Lord's Day 29

78. Do the bread and wine become the real body and blood of Christ?

No.

Just as the water of baptism
is not changed into Christ's blood
and does not itself wash away sins
but is simply a divine sign and
assurance¹ of it,
so too the holy bread of the Lord's
Supper
does not become the actual body of
Christ,²
even though it is called the body of
Christ³
in keeping with the nature and
language of sacraments.⁴

¹Eph. 5:26; Titus 3:5 • ²Matt. 26:26-29 • ³1 Cor.
10:16-17; 11:26-28 • ⁴Gen. 17:10-11; Ex. 12:11, 13;
1 Cor. 10:1-4

› AZ ÚR SZENT VACSORÁJÁRÓL

› O SVĚTEJ VEČERI PÁNOVEJ

› DESPRE SFÂNTA CINĂ

› VOM HEILIGEN ABENDMAHL
JESU CHRISTI

› THE HOLY SUPPER OF JESUS
CHRIST

79. Akkor miért nevezi Krisztus a kenyeret az ő testének és a poharat az ő vérének, illetve az ő vére általi új szövetségnek? Pál apostol pedig miért beszél a Krisztus testével és vérével való közösségről?

Krisztus alapos okkal mondja ezt. Nemcsak tanítani akar minket, hogy lelkünket úgy táplálja megfeszített testével és kiontott vérével örök életre, ahogyan mi tápláljuk földi testünket kenyérrel és borral,¹ hanem ezzel a látható jeggyel és záloggal egészen bizonyossá akar tenni minket, hogy egyrészt a Szentlélek munkája által olyan valóságosan részesedünk az ő testében és vérében, mint amilyen valóságos az, hogy e szent jegyeket az ő halála emlékeztére elfogyasztjuk;² másrészt, hogy Krisztus szenvedése és engedelmesége annyira a miénk, mintha mi magunk szenvedtünk volna el mindent, és mi magunk tettünk volna eleget a bűnért.

¹Jn 6,51.55 • ²1Kor 10,16–17

79. Prečo nazýva Kristus chlieb „svojím telom“ a víno „svojou krvou“, alebo „novou zmluvou vo svojej krvi“ a apoštol Pavol „spoločenstvom tela a krvi Kristovej“?

Kristus tým nie bez vážneho dôvodu hovorí, nielen preto, aby nás vyučoval, že tak ako sýti chlieb a víno náš pozemský život, práve tak je Jeho ukrižované telo a vyliata krv skutočným pokrmom a nápojom našej duše pre večný život, (a) ale najmä preto, že týmito viditeľnými znameniami a prísľubom nás uistuje, že sme práve tak skutočne účastníkmi Jeho pravekého tela a krvi (pôsobením Ducha Svätého), ako prijímame svojimi ústami tieto sväté znamenania na Jeho pamiatku; (b) a že všetky Jeho utrpenia a poslušnosť sú tak naozaj naše, ako by sme boli sami trpeli a vykonali zadostučinenie Bohu za naše hriechy.

(a) Jn 6,51.55 (b) 1Kor 10,16.17

79. Așadar, de ce Hristos numește pâinea trupul Lui și paharul sângele Lui sau noul legământ în sângele Lui; și Sfântul Pavel: împărtășirea cu trupul și cu sângele lui Hristos?

Hristos nu vorbește astfel fără temei: fiindcă El vrea să ne învețe nu numai că, așa cum pâinea și vinul întrețin viața temporară, tot la fel trupul Lui răstignit și sângele Său vărsat sunt adevărate hrană și adevărate băutură a sufletelor noastre pentru viața veșnică, ci mai degrabă El vrea să ne asigure prin aceste semne și garanții vizibile că prin lucrarea Duhului Sfânt suntem făcuți părtași ai adevăratului Său trup și sânge, la fel de real precum noi primim cu gura aceste semne sfinte spre pomenirea Lui; și că astfel toată suferința și ascultarea Lui ne aparține la fel de sigur ca și cum noi înșine am fi suferit și plătit pentru păcatele noastre.

ln. 6:51, 55; 1 Cor. 10:16-17

79. Warum nennt denn Christus das Brot seinen Leib und den Kelch sein Blut oder nennt den Kelch den neuen Bund in seinem Blut, und warum spricht Paulus von der Gemeinschaft des Leibes und Blutes Jesu Christi?

Christus redet so nicht ohne große Ursache.
Er will uns damit lehren:
Wie Brot und Wein das zeitliche Leben erhalten,
so sind sein gekreuzigter Leib und sein vergossenes Blut die wahre Speise und der wahre Trank unserer Seele zum ewigen Leben.¹
Darüberhinaus will er uns durch dieses sichtbare Zeichen und Pfand gewiss machen,
dass wir so wahrhaftig durch seinen Heiligen Geist an seinem Leib und Blut Anteil bekommen
wie wir diese heiligen Wahrzeichen mit unserem Mund zu seinem Gedächtnis empfangen.²
All sein Leiden und sein Gehorsam sind uns so gewiss zugeeignet, als hätten wir selbst das alles gelitten und vollbracht.

¹Joh 6,51.55 • ²1Kor 10,16-17

79. Why then does Christ call the bread his body and the cup his blood, or the new covenant in his blood, and Paul use the words, a participation in Christ's body and blood?

Christ has good reason for these words.
He wants to teach us that just as bread and wine nourish the temporal life,
so too his crucified body and poured-out blood are the true food and drink of our souls for eternal life.¹
But more important, he wants to assure us, by this visible sign and pledge, that we, through the Holy Spirit's work, share in his true body and blood as surely as our mouths receive these holy signs in his remembrance,²
and that all of his suffering and obedience are as definitely ours as if we personally had suffered and made satisfaction for our sins.³

¹John 6:51, 55 • ²1 Cor. 10:16-17; 11:26 • ³Rom. 6:5-11

- › AZ ÚR SZENT VACSORÁJÁRÓL
- › O SVĚTEJ VEČERI PÁNOVEJ
- › DESPRE SFÂNTA CINĂ
- › VOM HEILIGEN ABENDMAHL JESU CHRISTI
- › THE HOLY SUPPER OF JESUS CHRIST

30. úrnapija

80. Mi a különbség az úrvacsora és a pápista mise között?

Az úrvacsora azt tanúsítja egyrészt, hogy Krisztus egyszeri keresztáldozatáért teljes bűnbocsánatot nyertünk,¹ másrészt, hogy a Szentlélek minket Krisztusba olt,² aki most valóságos teste szerint a mennyben, az Atya jobbán van,³ és azt akarja, hogy őt ott imádjuk.⁴

Ezzel szemben a mise tagadja, hogy élő és holt elnyerhetné Krisztus szenvedéséért a bűnbocsánatot, hacsak a misemondó papok nem mutatják be naponta értük Krisztus áldozatát. Továbbá azt tanítja, hogy Krisztus testileg van jelen a kenyér és a bor színe alatt, és ezért ezekben kell őt imádni. A mise így alapját tekintve megtagadja Jézus Krisztus egyszeri áldozatát és szenvedését,⁵ és ezért kárhozatos bálványimádás.

¹Zsid 7,27; 9,12.25–28; 10,10.12–14; Jn 19,30; Mt 26,28; Lk 22,19–20 • ²1Kor 6,17; 10,16 • ³Zsid 1,3; 8,1–2 • ⁴Jn 4,21–24; 20,17; Lk 24,52; ApCsel 7,55–56; Kol 3,1; Fil 3,20–21; 1Thessz 1,10 • ⁵Zsid 9,6–10; 10,19–31

30. deň Pánov

80. Aký je rozdiel medzi Večerou Pánovou a pápežskou omšou?

Večera Pánova nám dosvedčuje, že máme plné odpustenie všetkých hriechov jedinou obetou Ježiša Krista, ktorú On sám raz dokončil na kríži, (a) a že my sme Duchom Svätým vstúpení v Krista, (b) ktorý podľa ľudskej podstaty teraz nie je na Zemi, ale v nebi na pravici Boha Otca, (c) kde Ho budeme uctievať. (d) Omša naopak učí, že živí a mŕtvi nemajú odpustenie hriechov skrze utrpenia Krista, pokiaľ Kristus nie je kňazmi tiež denne za nich obetovaný; a ďalej, že Kristus je telesne prítomný v chlebe a víne, a preto sa má v nich uctievať; takže omša vo svojej podstate nie je ničím iným, ako popretím jedinej obeti a utrpenia Ježiša Krista a zavrhnutie hodnou modloslužbou. (e)

(a) Žid 7,27; Žid 9,12.25–28; Žid 10,10.12–14; Jn 19,30; Mt 26,28; Lk 22,19.20 (b) 1Kor 6,17; 1Kor 10,16 (c) Žid 1,3; Žid 8,1.2; Jn 20,17 (d) Mt 6,20.21; Jn 4,21–24; Lk 24,52; Sk 7,55.56; Kol 3,1; Fil 3,20.21; 1Tes 1,10; Žid 9,6–10 (e) Žid 9,26; Žid 10,12.14.19–31

XXX. Duminica

80. Ce diferență există între Cina Domnului și misa romană?

Cina ne atestă că avem iertarea deplină a tuturor păcatelor noastre prin jertfa unică a lui Iisus Hristos, s-
ăvârșită o dată pentru totdeauna pe cruce,
și că prin Duhul Sfânt suntem altoiți în Hristos,
Cel care acum, truște, se află în cer la dreapta Tatălui și acolo vrea să fie adorat;
în timp ce misa ne învață că viii și morții nu au iertarea păcatelor prin suferința lui Hristos, dacă Hristos nu mai este jertfit zilnic pentru ei de către preoți la misă; și, în plus, că Hristos se află truște sub înfățișarea pâinii și a vinului și de aceea trebuie să fie adorat în ele.
Și astfel misa nu este, în principal, nimic altceva decât o negare a caracterului unic al suferinței și al jertfei lui Iisus Hristos, și o blestemată idolatrie.

In. 19:30; Lc. 22:19; 1 Cor. 10:16; Evr. 1:3; Evr. 8:1; In. 4:21–24; In. 20:17; Lc. 24:52; Fapte 7:55; Col. 3:1; Filip. 3:20; 1 Tes. 1:9; Evr. 9:11–14; Evr. 9:25–28; Evr. 10:9–15; Mat. 26:28; Evr. 7:27; 9, 10; 1 Cor. 6:17

30. Sonntag

80. Was ist für ein Unterschied zwischen dem Abendmahl des Herrn und der päpstlichen Messe?

Das Abendmahl bezeugt uns, dass wir vollkommene Vergebung aller unserer Sünden haben durch das einmalige Opfer Jesu Christi, das er selbst einmal am Kreuz vollbracht hat,¹ und dass wir durch den Heiligen Geist Christus werden eingeleibt,² der jetzt mit seinem wahren Leib im Himmel zur Rechten des Vaters ist und daselbst will angebetet werden.³ Die Messe aber lehrt, dass die Lebendigen und die Toten⁴ nicht durch das Leiden Christi Vergebung der Sünden haben, es sei denn, dass Christus noch täglich für sie von den Messpriestern geopfert werde, und dass Christus leiblich unter der Gestalt des Brotes und Weines sei und deshalb darin soll angebetet werden. Und ist also die Messe im Grunde nichts anderes als eine Verleugnung des einzigen Opfers und Leidens Jesu Christi und eine vermaledeite Abgötterei.^{5*}

¹Hebr 7,27; 9,12.25-28; 10,10-14; Joh 19,30; Mt 26,28; Lk 22,19-20 • ²1Kor 6,17; 10,16-17 • ³Hebr 1,3; 8,1; Joh 4,21-24; 20,17; Lk 24,52; Apg 7,55 • ⁴Kol 3,1; Phil 3,20-21; 1Thess 1,9-10 • ⁵Hebr 9,10

Lord's Day 30

80.* How does the Lord's Supper differ from the Roman Catholic Mass?

The Lord's Supper declares to us that all our sins are completely forgiven through the one sacrifice of Jesus Christ, which he himself accomplished on the cross once for all.¹

It also declares to us that the Holy Spirit grafts us into Christ,² who with his true body is now in heaven at the right hand of the Father³ where he wants us to worship him.⁴ But the Mass teaches that the living and the dead do not have their sins forgiven through the suffering of Christ unless Christ is still offered for them daily by the priests.

It also teaches that Christ is bodily present under the form of bread and wine where Christ is therefore to be worshiped. Thus the Mass is basically nothing but a denial of the one sacrifice and suffering of Jesus Christ and a condemnable idolatry.

¹John 19:30; Heb. 7:27; 9:12, 25-26; 10:10-18 • ²1 Cor. 6:17; 10:16-17 • ³Acts 7:55-56; Heb. 1:3; 8:1 • ⁴Matt. 6:20-21; John 4:21-24; Phil. 3:20; Col. 3:1-3

› AZ ÚR SZENT VACSORÁJÁRÓL

› O SVĀTEJ VEČERI PÁNOVEJ

› DESPRE SFĀNTA CINĂ

› VOM HEILIGEN ABENDMAHL JESU CHRISTI

› THE HOLY SUPPER OF JESUS CHRIST

*Das Moderamen des Reformierten Bundes hat hierzu erklärt: Diese Verwerfung wurde vor 400 Jahren formuliert; sie lässt sich nach Inhalt und Sprache in dieser Form nicht aufrechterhalten: Die Polemik gegen die Wiederholung des einmaligen Opfers Christi am Kreuz und die Anbetung der Elemente (Brot und Wein) wird dem nicht gerecht, was im ökumenischen Gespräch inzwischen an Verständigung erreicht werden konnte.

Der bleibende Lehrunterschied besteht darin, dass die Eucharistie in der römisch-katholischen Kirche als »Opfer«, das Abendmahl im evangelischen Gottesdienst als »Mahlfeier« begriffen wird; doch sollte sich dieser Unterschied nicht kirchentrennend auswirken.

* 80 was altogether absent from the first edition of the catechism but was present in a shorter form in the second edition. The translation here given is of the expanded text of the third edition.

81. Kik járuljanak az Úr asztalához?

Azok, akik bánkódnak bűneik miatt, ám bíznak abban, hogy Isten bűneiket megbocsátotta, a még meglévő gyengeséget Krisztus szenvedése és halála elfedezte,

és igyekeznek hitüket erősíteni és életüket megjobbítani.

A meg nem térők és a képmutatók viszont ítéletükre esznek és isznak.

1Kor 10,21; 11,28–29

81. Pre koho je večera Pánova určená?

Pre tých, ktorí opravdivo ľutujú svoje hriechy, ale tiež veria, že ich hriechy sú pre utrpenie Ježiša Krista odpustené a že ich zostávajúce slabosti sú prikrýté Jeho utrpením a smrťou.

Ďalej tiež pre tých, ktorí si úprimne želajú mať svoju vieru neprestajne upevňovanú a život posvätenejší, ale pokrytci, ktorí sa neobracajú k Bohu úprimným srdcom, jedľa a pijú si odsúdenie. (a)

(a) 1Kor 10,19–22; 1Kor 11,28–29

81. Cine trebuie să vină la masa Domnului?

Cei cărora le pare sincer rău de păcatele lor,

însă cred că acestea le sunt iertate și că slăbiciunile rămase

sunt acoperite de suferința

și de moartea lui Hristos;

ei doresc, de asemenea,

să-și fortifice credința

și să-și îmbunătățească viața.

Dar fățarnicii și păcătoșii îndărătnici mănâncă și beau propria lor condamnare.

1 Cor. 10:19-22; 1 Cor. 11:28

82. Bocsássuk-e az úrvacsorához azokat, akik szavaikkal és életvitelükkel azt bizonyítják, hogy hitetlenek és istentelenek?

Semmiképpen. Ez Isten szövetségét sértené, és az ő haragját vonná az egész gyülekezetre.

Éppen ezért a keresztyén egyháznak kötelessége, Krisztus és az apostolok rendelése szerint, a kulcsok hatalmával az ilyeneket eltiltani az úrvacsorától, míg életvitelüket meg nem jobbítják.

1Kor 11,20-34; Ézs 1,11–15; 66,3; Jer 7,21–23; Zsolt 50,16

82. Či sa môžu pripustiť k tejto večeri tí, ktorí vyznaním i životom preukazujú svoju bezbožnosť a neveru?

Nie, neveriaci a bezbožní sa nemôžu pripustiť k stolu Pánovmu, lebo to by znehodnocovalo Božiu zmluvu a Jeho hnev by sa zapálil proti celému zhromaždeniu. (a) Preto je povinnosťou kresťanskej cirkvi na základe povrenia Krista a Jeho apoštolov vylúčiť tieto osoby mocou kľúčov nebeského kráľovstva, pokým nepreukážu zmenu života. (b)

(a) 1Kor 11,20-34; Iz 1,11-15; Iz 66,3; Jer 7,21-23; Zalm 50,16 (b) Mt 18,15-18

82. Trebuie să-i primim la Sfânta Cină pe cei care se arată a fi necredincioși și lipsiți de pietate prin ceea ce spun și făptuiesc?

Nu, căci legământul lui Dumnezeu ar fi profanat, iar mânia Lui stârnită împotriva întregii comunități.

De aceea Biserica trebuie să-i excludă pe aceștia,

cu puterea cheilor,

după porunca lui Hristos și a

apostolilor,

până ce-și îndreaptă viața.

Is. 1:11-15; Ps. 50:15-23; 1 Cor. 11:20-22, 33-34; Is. 66:3; Ier. 7:21-23

81. Welche Menschen sollen zum Tisch des Herrn kommen?

Alle, die sich selbst
um ihrer Sünde willen missfallen
und doch vertrauen,
dass Gott sie ihnen vergeben hat
und dass auch die bleibende
Schwachheit
mit dem Leiden und Sterben Christi
zugedeckt ist,
die aber auch begehren,
mehr und mehr ihren Glauben zu
stärken
und ihr Leben zu bessern.
Wer aber unbußfertig und
heuchlerisch
zum Abendmahl kommt,
isst und trinkt sich selbst zum Gericht.
1Kor 10,19-22; 11,28-29

82. Dürfen aber zum heiligen Abendmahl auch solche zugelassen werden, die sich in ihrem Bekenntnis und Leben als Ungläubige und Gottlose erweisen?

Nein;
denn sonst wird der Bund Gottes
geschmäht
und sein Zorn über die ganze
Gemeinde erregt.¹
Darum muss die christliche Kirche
nach der Ordnung Christi und seiner
Apostel
solche durch das Amt der Schlüssel
ausschließen,
bis sie ihr Leben bessern.

¹1Kor 11,20-34; Jes 1,11-15; 66,3 • ²Jer 7,21-23; Ps 50,16-17

81. Who should come to the Lord's table?

Those who are displeased with
themselves
because of their sins,
but who nevertheless trust
that their sins are pardoned
and that their remaining weakness is
covered
by the suffering and death of Christ,
and who also desire more and more
to strengthen their faith
and to lead a better life.
Hypocrites and those who are
unrepentant, however,
eat and drink judgment on
themselves.

1 Cor. 10:19-22; 11:26-32

82. Should those be admitted to the Lord's Supper who show by what they profess and how they live that they are unbelieving and ungodly?

No, that would dishonor God's
covenant
and bring down God's wrath upon the
entire congregation.
Therefore, according to
the instruction of Christ
and his apostles,
the Christian church is duty-bound to
exclude such people,
by the official use of the keys of the
kingdom,
until they reform their lives.

1 Cor. 11:17-32; Ps. 50:14-16; Isa. 1:11-17

- › AZ ÚR SZENT VACSORÁJÁRÓL
- › O SVĚTEJ VEČERI PÁNOVEJ
- › DESPRE SFÂNTA CINĂ
- › VOM HEILIGEN ABENDMAHL JESU CHRISTI
- › THE HOLY SUPPER OF JESUS CHRIST

31. úrnapija

83. Mi a kulcsok hatalma?

A szent evangélium hirdetése és a keresztényen egyházfegyelem. Ezekkel nyitja meg Isten a hívőknek a mennyországot, illetve zárja be azt a hitetlenek előtt.

Mt 16,18–19; 18,15–18

84. Hogyan nyílik meg és zárul be a mennyország a szent evangélium hirdetésével?

Úgy, hogy Krisztus felhatalmazása szerint a hívőknek együtt is, személyesen is tudtul adja: Isten Krisztus érdeméért minden bűnüket valóságosan megbocsátja, valahányszor az evangélium ígéretét igaz hittel elfogadják. Viszont minden hitetlennek és képmutatónak tudtára adja, hogy mindaddig rajtuk van Isten haragja és az örök kárhozat, amíg meg nem térnek. Ez az evangéliumi tanúság, amely szerint Isten mind most, mind a jövő életben ítél.

Jn 20,21–23; Mt 16,19

31. deň Pánov

83. Čo sú tie kľúče nebeského kráľovstva?

Zvestovanie svätého evanjelia a kresťanská disciplína či exkomunikácia z kresťanskej cirkvi, ktorými sa otvára nebeské kráľovstvo pred veriacimi a zatvára pred neveriacimi. (a)

(a) Mt 16,19; Jn 20,21–23

84. Akým spôsobom sa otvára a uzatvára nebeské kráľovstvo zvestou svätého evanjelia?

Takto: keď sa na základe Kristovho prikázania vyhlasuje a verejne osvedčuje všetkým a každému veriacemu, že kedykoľvek prijímajú zaslúbenie evanjelia pravou vierou, všetky ich hriechy sú naozaj Bohom odpustené pre Kristove zásluhy. A naopak, keď sa vyhlasuje a osvedčuje všetkým neveriacim, že títo, keď nečinia úprimné pokánie, budú vystavení Božiemu hnevu a večnému odsúdeniu, pokiaľ sa neobrátia: (a) na základe tohto svedectva evanjelia ich Boh odsúdi tak v tomto živote, ako aj v budúcom.

(a) Mt 16,18–19; Mt 18,15–19; Jn 20,21–23

XXXI. Duminica

83. Cum se exercită puterea cheilor?

Prin propovăduirea Evangheliei și prin disciplina bisericească. Astfel, Împărăția cerurilor le este deschisă credincioșilor, iar necredincioșilor închisă.

Mat. 16:18–19; Mat. 18:18

84. Cum este închisă și deschisă Împărăția cerurilor prin propovăduirea Evangheliei?

După porunca lui Hristos, tuturor credincioșilor în general și fiecăruia în particular li se vestește și li se confirmă în mod deschis că, atunci când primesc făgăduința Evangheliei cu o credință adevărată, toate păcatele lor le sunt realmente iertate de către Dumnezeu datorită meritelor lui Hristos. Și, în schimb, tuturor necredincioșilor și fățarnicilor li se vestește că mânia lui Dumnezeu și osânda veșnică rămân asupra lor atât timp cât ei nu se convertesc. Dumnezeu îi va judeca pe unii și pe alții în această viață și în cea viitoare după această mărturie a Evangheliei.

In. 20:21–23; Mat. 16:19

31. Sonntag

83. Was ist das Amt der Schlüssel?

Die Predigt des heiligen Evangeliums
und die christliche Bußzucht.
Durch diese beiden wird
das Himmelreich
den Gläubigen aufgeschlossen,
den Ungläubigen aber zugeschlossen.
Mt 16,18-19; 18,18

84. Wie wird das Himmelreich durch die Predigt des heiligen Evangeliums auf- und zugeschlossen?

Nach dem Befehl Christi wird
allen Gläubigen verkündigt
und öffentlich bezeugt,
dass ihnen alle ihre Sünden von Gott
um des Verdienstes Christi willen
wahrhaftig vergeben sind,
sooft sie den Zuspruch
des Evangeliums
mit wahrem Glauben annehmen.
Dagegen wird allen,
die den Glauben verwerfen
oder heucheln,
öffentlich bezeugt,
dass der Zorn Gottes
und die ewige Verdammnis
auf ihnen liegt,
solange sie sich nicht bekehren.
Nach diesem Zeugnis
des Evangeliums
will Gott in diesem und im
zukünftigen Leben
urteilen.

Joh 20,21-23; Mt 16,19

Lord's Day 31

83. What are the keys of the kingdom?

The preaching of the holy gospel
and Christian discipline toward
repentance.
Both of them
open the kingdom of heaven to
believers
and close it to unbelievers.

Matt. 16:19; John 20:22-23

84. How does preaching the holy gospel open and close the kingdom of heaven?

According to the command of Christ,
The kingdom of heaven is opened
by proclaiming and publicly declaring
to all believers, each and
every one, that,
as often as they accept the gospel
promise in true faith,
God, because of Christ's merit,
truly forgives all their sins.
The kingdom of heaven is closed,
however,
by proclaiming and publicly declaring
to unbelievers and hypocrites that,
as long as they do not repent,
the wrath of God and eternal
condemnation
rest on them.
God's judgment, both in this life and
in the life to come,
is based on this gospel testimony.

Matt. 16:19; John 3:31-36; 20:21-23

› AZ ÚR SZENT VACSORÁJÁRÓL

› O SVĚTEJ VEČERI PÁNOVEJ

› DESPRE SFÂNTA CINĂ

› VOM HEILIGEN ABENDMAHL
JESU CHRISTI

› THE HOLY SUPPER OF JESUS
CHRIST

85. Hogyan nyílik meg és zárul be a mennyország a keresztyén egyházfegyelemmel?

Úgy, hogy Krisztus felhatalmazása szerint azokat, akik névleg keresztyének ugyan, ám a keresztyén tanítástól és életfolytatástól elszakadtak, testvéreileg többször meg kell inteni. Ha tévelygésükkel és bűnükkel fel nem hagynak, le kell leplezni őket a gyülekezet előtt, vagy a gyülekezet megbízottai előtt.

Ha ezek intésére sem térnek meg, akkor a gyülekezet zárja ki őket a maga sákramentumi közösségéből, és Isten is kizárja őket Krisztus országából.

De mihamarabb igazi javulást ígérnek, s arról tanúságot is tesznek, akkor Krisztus és az egyház tagjaiként vissza kell őket fogadni.

Mt 18,15–18; 1Kor 5,2–5; 2Thessz 3,14–15; 2Jn 10–11

85. Akým spôsobom sa uzatvára a otvára nebeské kráľovstvo kresťanskou disciplínou?

Podľa rozkazu Krista, tí, ktorí pod menom kresťana vyznávajú nekresťanské učenie alebo žijú nekresťanským spôsobom, a po viacnásobnom bratskom napomenutí nezanechajú svoje omyly a zlý spôsob života, majú byť pokarhaní pred zborom alebo pred tými, ktorých zbor poverí; a ak odmietnu aj ich pokarhanie, má im byť nimi zakázané prijímanie sviatostí. Týmto sú vylúčení z kresťanskej cirkvi a Bohom samým z Kristovho kráľovstva. (a) Keď však sľubujú a preukazujú skutočnú nápravu, majú byť znovu prijatí ako údovia Krista a Jeho cirkvi. (b)

(a) Mt 18,15–18; 1Kor 5,2–5.11; 2Tes 3,14.15; (b) Lk 15, 20–24; 2Kor 2,6–8

85. Cum este închisă și deschisă Împărăția cerurilor prin disciplina bisericească?

După porunca lui Hristos, cei care preținzându-se a fi creștini, promovează o învățătură sau duc o viață necreștină, sunt în mai multe rânduri mustrați și frățeste.

Dacă nu renunță la greșelile și la viciile lor, atunci sunt chemați înaintea Bisericii sau a celor care au fost rânduiți de Biserică în acest scop.

Și dacă ei disprețuiesc și aceste îndemnuri,

atunci sunt excluși, prin oprirea lor de la sfintele taine,

din comunitatea creștină, și de către Dumnezeu Însuși – din Împărăția lui Hristos.

Dar ei sunt primiți din nou ca mădulare ale lui Hristos

și ale Bisericii,

dacă promit și manifestă

o reală îndreptare.

Mat. 18:15–18; 1 Cor. 5:2–5; 2 Tes. 3:14–15; 2 In. 10–11

85. Wie wird das Himmelreich durch die christliche Bußzucht zu- und aufgeschlossen?

Nach dem Befehl Christi werden alle, die sich Christen nennen, aber unchristlich lehren oder leben, mehrmals seelsorgerlich vermahnt. Wenn sie von ihren Irrtümern und Lastern nicht ablassen, werden sie der Gemeinde oder den von ihr Beauftragten namhaft gemacht. Wenn sie auch deren Vermahnung nicht folgen, werden sie von diesen durch Versagung der heiligen Sakramente aus der christlichen Gemeinde und von Gott selber aus dem Reich Christi ausgeschlossen. Jedoch werden sie als Glieder Christi und der Kirche wieder angenommen, wenn sie wahre Besserung versprechen und zeigen.

Mt 18,15-18; 1Kor 5,3-5.11; 2Thess 3,14-15; 2Joh 10,11

85. How is the kingdom of heaven closed and opened by Christian discipline?

According to the command of Christ: Those who, though called Christians, profess unchristian teachings or live unchristian lives, and who after repeated personal and loving admonitions, refuse to abandon their errors and evil ways, and who after being reported to the church, that is, to those ordained by the church for that purpose, fail to respond also to the church's admonitions—such persons the church excludes from the Christian community by withholding the sacraments from them, and God also excludes them from the kingdom of Christ.¹ However, if they promise and demonstrate genuine reform, they are received again as members of Christ and of his church.²

¹Matt. 18:15-20; 1 Cor. 5:3-5, 11-13; 2 Thess. 3:14-15 • ²Luke 15:20-24; 2 Cor. 2:6-11

- › AZ ÚR SZENT VACSORÁJÁRÓL
- › O SVĚTEJ VEČERI PÁNOVEJ
- › DESPRE SFÂNTA CINĂ
- › VOM HEILIGEN ABENDMAHL JESU CHRISTI
- › THE HOLY SUPPER OF JESUS CHRIST

HARMADIK RÉSZ

A HÁLÁDATOSSÁGRÓL

32. úrnapija

86. Ha Isten minden nyomorúságunkból egyedül kegyelemből, minden érdemünk nélkül Krisztus által szabadít meg, akkor miért kell jól cselekednünk?

Azért, mert miután Krisztus minket vérén megváltott, Szentlelkével meg is újít, hogy hozzá hasonlóká legyünk, hogy a sok jóért Isten iránti hálánkat egész életünkben megmutassuk,¹ és őt dicsőítsük.²

Továbbá azért, hogy ki-ki a maga igaz hitéről a hit gyümölcseiből bizonyosságot szerezzen.³

Végül azért, hogy istenfélő életünkkel másokat is megnyerjünk Krisztusnak.⁴

¹Róm 6,13; 12,1–2; 1Pt 2,5.9–10; 1Kor 6,20 • ²Mt 5,16; 1Pt 2,12 • ³1Pt 1,6–7; Mt 7,17; Gal 5,6.22–23 • ⁴1Pt 3,1–2; Róm 14,19

TRETIA ČASŤ

O VĎAČNOSTI

32. deň Pánov

86. Keďže sme oslobodení z našej biedy púhou milosťou skrze Krista a bez každej našej zásluhy, prečo máme robiť dobré skutky?

Pretože Kristus, ktorý nás vykúpil a oslobodil svojou krvou, nás tiež obnovil Duchom Svätým na svoj obraz. Urobil to preto, aby sme dosvedčovali celým svojím správaním svoju vďačnosť Bohu za Jeho požehnania (a) a Ho oslavovali, (b) a tiež preto, aby sme boli uistení vo viere (c) skrze jej ovocie a aby sme svojím zbožným životom získali našich blížnych pre Krista. (d)

(a) Rím 6,13; Rím 12,1.2; 1Pt 2,5.9.10; 1Kor 6,20 (b) Mt 5,16; 1Pt 2,12; 1Pt 1,6.7 (c) 2Pt 1,10; Mt 7,17; Gal 5,6.22.23 (d) 1Pt 3,1.2; Rím 14,19

PARTEA A TREIA

DESPRE RECUNOȘTINȚĂ DESPRE LEGEA LUI DUMNEZEU

XXXII. Duminica

86. Întrucât suntem izbăviți de starea noastră cea rea prin harul lui Hristos, fără nici un merit din partea noastră, de ce trebuie să facem fapte bune?

Fiindcă Hristos, după ce ne-a răscumpărat cu sângele Lui, ne și reînnoiește prin Duhul Său cel Sfânt după chipul Lui, ca să-I arătăm lui Dumnezeu, prin întreaga noastră viață, recunoștința noastră pentru binefacerile Lui, și astfel, să-L proslăvim. Și pentru a putea fi noi înșine siguri de credința noastră prin roadele ei, iar prin sfințenia vieții noastre semenii noștri să fie câștigați pentru Hristos.

Rom. 12:1-2; 1 Pet. 2:5; 1 Pet. 2:9-10; 1 Cor 6:19-20; Mat. 5:16; 1 Pet. 2:12; Mat. 7:17; Gal. 5:5, 22-24; Rom. 6:13; 14:19; 1 Pet. 1:3-10; 3:1

DER DRITTE TEIL

VON DER DANKBARKEIT

32. Sonntag

86. Da wir nun aus unserm Elend ganz ohne unser Verdienst aus Gnade durch Christus erlöst sind, warum sollen wir gute Werke tun?

Wir sollen gute Werke tun, weil Christus, nachdem er uns mit seinem Blut erkauft hat, uns auch durch seinen Heiligen Geist erneuert zu seinem Ebenbild, damit wir mit unserem ganzen Leben uns dankbar gegen Gott für seine Wohltat erweisen und er durch uns gepriesen wird.¹ Danach auch, dass wir bei uns selbst unsers Glaubens aus seinen Früchten gewiss werden² und mit einem Leben, das Gott gefällt, unsern Nächsten auch für Christus gewinnen.³

¹1Kor 6,20; Röm 6,13; 12,1-2; Mt 5,16; 1Petr 2,5.9-12 • ²2Petr 1,10; Mt 7,17-18; Gal 5,6.22 • ³1Petr 3,1-2; Röm 14,19

PART THREE

GRATITUDE

Lord's Day 32

86. Since we have been delivered from our misery by grace through Christ without any merit of our own, why then should we do good works?

Because Christ, having redeemed us by his blood, is also restoring us by his Spirit into his image, so that with our whole lives we may show that we are thankful to God for his benefits,¹ so that he may be praised through us,² so that we may be assured of our faith by its fruits,³ and so that by our godly living our neighbors may be won over to Christ.⁴

¹Rom. 6:13; 12:1-2; 1 Pet. 2:5-10 • ²Matt. 5:16; 1 Cor. 6:19-20 • ³Matt. 7:17-18; Gal. 5:22-24; 2 Pet. 1:10-11 • ⁴Matt. 5:14-16; Rom. 14:17-19; 1 Pet. 2:12; 3:1-2

HARMADIK RÉSZ

› A HÁLÁDATOSSÁGRÓL

TREȚIA ȚĂȘT

› O VȚĂȚNOSTI

PARTEA A TREIA

› DESPRE RECUNOȘȚINȚĂ
DESPRE LEGEA LUI DUMNEZEU

DER DRITTE TEIL

› VON DER DANKBARKEIT

PART THREE

› GRATITUDE

87. Ezek szerint nem üdvözülhetnek azok, akik hálátlan és bűnben megátalkodott életükből Istenhez meg nem térnek?

Semmiképpen, mert amint az Írás mondja: „*sem paráználk, sem bálványimádók, sem házasságtörők, sem bujálkodók, sem fajtalanok, sem tolvajok, sem nyereszkesek, sem részegesek, sem rágalmozók, sem harácsolók nem fogják örökölni Isten országát*”.

1Kor 6,9–10; Ef 5,5–6; 1Jn 3,14

87. Nemôžu byť teda spasení tí, ktorí nie sú obrátení k Bohu a vedú zlý a nevďačný život?

V žiadnom prípade, lebo Písmo Sväté vyhlasuje, že žiadni nečistí ľudia, modlári, cudzoložníci, zlodeji, žiadostivci, opilci, ohovárači, násilníci, a im podobní, nemôžu zdediť kráľovstvo Božie. (a)

(a) 1Kor 6,9.10; Ef 5,5.6; 1Jn 3,14

87. Deci nu pot fi mântuiți cei care, continuând în ingratitudinea și în lipsa de pietate a vieții lor, nu se întorc la Dumnezeu?

În nici un caz, fiindcă Scriptura spune că nici desfrânații, nici închinătorii la idoli, nici adulterii, nici hoții, nici lacomii de avere, nici bețivii, nici bârfitorii, nici tâlharii, nici cei asemenea lor nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.

1 Cor. 6:9; Efes. 5:5; 1 In. 3:14; 1 Cor. 6:10

33. úrnapja

88. Hány részből áll az igazi bűnbánat, vagyis az ember megtérése?

Kettőből:

az óember megökléséből és az új ember megelevenítéséből.

Róm 6,4–6; Ef 4,22–24; Kol 3,5–10; 1Kor 5,7

33. deň Pánov

88. Z koľkých častí pozostáva pravé obrátenie človeka?

Z dvoch: z umŕtvenia starého a z oživenia nového človeka. (a)

(a) Rím 6,1.4–6; Ef 4,22–24; Kol 3,5–10; 1Kor 5,7; 2Kor 7,10

XXXIII. Duminica

88. Care sunt cele două elemente ale veritabilei pocăințe sau convertiri a omului?

Mortificarea omului vechi și învierea omului nou.

Rom. 6:4–6; Efes. 4:22–24; Col. 3:5–10; 1 Cor. 5:7

89. Mi az óember megöklése?

Az, hogy bűneinket szívből fájlaljuk, egyre jobban gyűlöljük és kerüljük azokat.

Róm 8,13; Jóel 2,13

89. Čo znamená umŕtvenie starého človeka?

Je to úprimná ľútosť srdca nad tým, že sme svojimi hriechmi urazili Boha, a to, že naše hriechy vždy väčšmi ne-návidíme a vyhýbame sa im. (a)

(a) Rím 8,13; Joel 2,13; Oz 6,1

89. Ce înseamnă mortificarea omului vechi?

Înseamnă să fii mahnit în adâncul inimii pentru păcatele comise, să le urăști și să le eviți tot mai mult.

Rom. 8:13; Ioel 2:13

87. Können denn auch die selig werden, die sich von ihrem undankbaren, unbußfertigen Leben nicht zu Gott bekehren?

Keineswegs;
denn die Schrift sagt:
kein Unzüchtiger, Götzendiener,
Ehebrecher,
Dieb, Geiziger, Trunkenbold, Lästere,
Räuber
und dergleichen
wird das Reich Gottes erben.
1Kor 6,9-10; Eph 5,5-6; 1Joh 3,14-15

87. Can those be saved who do not turn to God from their ungrateful and unrepentant ways?

By no means.
Scripture tells us that
no unchaste person,
no idolater, adulterer, thief,
no covetous person,
no drunkard, slanderer, robber,
or the like
will inherit the kingdom of God.
1 Cor. 6:9-10; Gal. 5:19-21; Eph. 5:1-20; 1 John 3:14

- › A HÁLÁDATOSSÁGRÓL
- › O VĎAČNOSTI
- › DESPRE RECUNOȘȚINȚĂ
DESPRE LEGEA LUI DUMNEZEU
- › VON DER DANKBARKEIT
- › GRATITUDE

33. Sonntag

88. Worin besteht die wahrhaftige Buße oder Bekehrung des Menschen?

Im Absterben des alten Menschen
und im Auferstehen des neuen
Menschen.
Röm 6,4-6; Eph 4,22-24; Kol 3,5-10; 1Kor 5,7

Lord's Day 33

88. What is involved in genuine repentance or conversion?

Two things:
the dying-away of the old self,
and the rising-to-life of the new.
Rom. 6:1-11; 2 Cor. 5:17; Eph. 4:22-24; Col. 3:5-10

89. Was heißt Absterben des alten Menschen?

Sich die Sünde
von Herzen leid sein lassen
und sie je länger je mehr
hassen und fliehen.
Röm 8,13; Joel 2,13

89. What is the dying-away of the old self?

To be genuinely sorry for sin
and more and more to hate
and run away from it.
Ps. 51:3-4, 17; Joel 2:12-13; Rom. 8:12-13;
2 Cor. 7:10

90. Mi az új ember megelevenítése?

Istenben való szívbeli öröm

Krisztus által,¹

és az Isten akarata szerinti jó cselekedetekben gyönyörködő szeretet.²

¹Róm 5,1; 14,17; Ézs 57,15 • ²Róm 6,10–11; Gal 2,20

91. Melyek a jó cselekedetek?

Csak azok, amelyek igaz hitből fakadnak,¹ Isten törvényének megfelelnek² és az ő dicsőségére történnek;³ nem pedig azok, amiket mi tartunk jónak, vagy amelyek emberi megfigyáson alapulnak.⁴

¹Róm 14,23 • ²1Sám 15,22; Ef 2,10 • ³1Kor 10,31 • ⁴5Móz 12,32; Ez 20,18–19; Ézs 29,13; Mt 15,9

90. Čo znamená oživenie nového človeka?

Je to úprimná radosť srdca v Bohu skrze Ježiša Krista, (a) a to, aby sme z lásky a ochotne žili podľa Božej vôle v každom dobrom skutku.(b)

(a) Rím 5,1; Rím 14,17; Iz 57,15 (b) Rím 6,10.11; Gal 2,20

91. Ktoré skutky sú dobré?

Dobré skutky sú len tie, ktoré konáme z pravej viery, (a) podľa Božieho zákona, (b) k Jeho sláve, (c) a nie tie, ktoré sa zakladajú na našej mienke, alebo na ľudských ustanoveniach. (d)

(a) Rím 14,23 (b) 3Mojž 18,4; 1Sam 15,22; Ef 2,10 (c) 1Kor 10,31 (d) 5Mojž 12,32; Ez 20,18.19; Iz 29,13; Mt 15,7-9

90. Ce înseamnă învierea omului nou?

Înseamnă să te bucuri din toată inima în Dumnezeu prin Iisus Hristos și să trăiești cu dragoste și cu plăcere după voia lui Dumnezeu, făcând toate faptele bune.

Rom. 14:17; Is. 57:15; Rom. 6:10-11; Gal. 2:20

91. Dar care sunt aceste fapte bune?

Sunt doar acelea care decurg dintr-o credință adevărată și sunt îndeplinite după Legea lui Dumnezeu și spre slava Lui; și nu cele care se întemeiază pe opiniile sau pe normele oamenilor.

Rom. 14:23; 1 Sam. 15:22; Efes. 2:10; 1 Cor. 10:31; Deut. 11:32; Ez. 20:18-19; Mat. 15:7-9; Is. 29:13

90. Was heißt Auferstehen des neuen Menschen?

Herzliche Freude in Gott durch Christus haben¹
und Lust und Liebe,
nach dem Willen Gottes
in allen guten Werken zu leben.²

¹Röm 5,1; 14,17; Jes 57,15 • ²Röm 6,10-11; Gal 2,20

91. Was sind denn gute Werke?

Allein solche, die aus wahrem Glauben¹
nach dem Gesetz Gottes
ihm zur Ehre geschehen,²
und nicht solche, die auf unser
Gutdünken
oder auf Menschengebote
gegründet sind.³

¹Röm 14,23 • ²1Sam 15,22; Eph 2,10; 1Kor 10,31 •
³Mt 15,9; Hes 20,18-19; Jes 29,13; 5Mose 13,1

90. What is the rising-to-life of the new self?

Wholehearted joy in God through Christ¹
and a love and delight to live
according to the will of God
by doing every kind of good work.²

¹Ps. 51:8, 12; Isa. 57:15; Rom. 5:1; 14:17 • ²Rom. 6:10-11; Gal. 2:20

91. What are good works?

Only those which
are done out of true faith,¹
conform to God's law,²
and are done for God's glory;³
and not those based
on our own opinion
or human tradition.⁴

¹John 15:5; Heb. 11:6 • ²Lev. 18:4; 1 Sam. 15:22; Eph. 2:10 • ³1 Cor. 10:31 • ⁴Deut. 12:32; Isa. 29:13; Ezek. 20:18-19; Matt. 15:7-9

› A HÁLÁDATOSSÁGRÓL

› O VĎAČNOSTI

› DESPRE RECUNOȘȚINȚĂ
DESPRE LEGEA LUI DUMNEZEU

› VON DER DANKBARKEIT

› GRATITUDE

34 . deň Pánov

92. Hogyan szól Isten törvénye?

Megszólalt Isten, és ezeket az ígéket mondta:

Első parancsolat: „*Én, az Úr vagyok a te Istened, aki kihoztalak Egyiptom földjéről, a szolgaság házából. Ne legyen más istened rajtam kívül!*”

Második parancsolat: „*Ne csinálj magadnak semmiféle istenszobrot azoknak a képmására, amik fenn az égben, lenn a földön, vagy a föld alatt a vízben vannak. Ne imádd és ne tiszteld azokat, mert én, az Úr, a te Istened féltőn szerető Isten vagyok! Megbüntetem az atyák bűnéért a fiakat is harmad- és negyedízig, ha gyűlölnék engem. De irgalmasan bánok ezerízig azokkal, akik szeretnek engem, és megtartják parancsolataimat.*”

Harmadik parancsolat: „*Ne mondd ki hiába Istenednek, az Úrnak a nevét, mert nem hagyja az Úr büntetés nélkül, ha valaki hiába mondja ki a nevét!*”

Negyedik parancsolat: „*Emlékezzél meg a szombat napjáról, és szenteld meg azt! Hat napon át dolgozz, és végezd mindenféle munkádat! De a hetedik nap a te Istenednek, az Úrnak szombatja. Semmiféle munkát ne végezz azon, se te, se fiad, se leányod, se szolgád, se szolgálód, se állatod, se a kapuidon belül tartózkodó jövevény. Mert hat nap alatt alkotta meg az Úr az eget, a földet, a tengert és mindent, ami azokban van, a hetedik napon pedig megpihent. Azért megáldotta és megszentelte az Úr a szombat napját.*”

Ötödik parancsolat: „*Tiszteld apádat és*

92. Ako znie Boží zákon?

Boh hovoril všetky tieto slová: Ja som Hospodin, tvoj Boh, ktorý som ťa vyviedol z Egyptskej krajiny, z domu otroctva.

I. prikázanie

Nebudeš mať iných bohov okrem mňa!

II. prikázanie

Neurobiš si vyrezávanú modlu ani podobu ničoho, čo je na nebi hore, čo je na zemi dolu, alebo čo je vo vode pod zemou! Nebudeš sa im klaňať ani im slúžiť, lebo ja som Hospodin, tvoj Boh, Boh horliaci, ktorý trestám nepravosť otcov na synoch do tretieho až štvrtého pokolenia tých, ktorí ma nenávidia, a preukazujem milosť tíšicom, ktorí ma milujú a zachovávajú moje prikázania.

III. prikázanie

Nebudeš brať meno Hospodina, svojho Boha, nadarmo; lebo Hospodin nenechá bez trestu toho, kto Jeho meno zneužije!

IV. prikázanie

Pamätaj na deň sviatočného odpočinku a svät ho! Šesť dní budeš pracovať a konať všetku svoju prácu, ale siedmy deň je dňom sviatočného odpočinku pre Hospodina, tvojho Boha; nebudeš konať nijakú prácu ani ty, ani tvoj syn, ani tvoja dcéra, ani tvoj sluha, ani tvoja slúžka, ani tvoj dobytok, ani cudziniec, ktorý je v tvojich bránach, lebo za šesť dní učinil Hospodin nebesá i zem, more i všetko, čo je v nich, a siedmeho

92. Ce spune Legea lui Dumnezeu?

„Atunci Dumnezeu a rostit toate aceste cuvinte, și a zis:

I. Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, Care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei.

Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.

II. Să nu-ți faci chip cioplit, nici o înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri

sau jos pe pământ sau în apele mai de jos decât pământul.

Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești;

căci Eu, Domnul, Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, Care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii

până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc

și Mă îndur până la al miilea neam de cei ce

Mă iubesc

și păzesc poruncile Mele.

III. Să nu iei în deșert numele

Domnului,

Dumnezeului tău;

căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert numele Lui.

IV. Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești.

Să lucrezi șase zile

și să-ți faci lucrul tău.

Dar ziua a șaptea

este ziua de odihnă închinată

Domnului, Dumnezeului tău:

să nu faci nici o lucrare în ea, nici tu,

THE TEN COMMANDMENTS

Lord's Day 34

92. Wie lautet das Gesetz des Herrn?

»Gott redete alle diese Worte:

Das 1. Gebot

Ich bin der HERR, dein Gott,
der ich dich aus Ägyptenland,
aus der Knechtschaft geführt habe.
Du sollst keine anderen Götter haben
neben mir.

Das 2. Gebot

Du sollst dir kein Bildnis
noch irgendein Gleichnis machen,
weder von dem, was oben im Himmel,
noch von dem, was unten auf Erden,
noch von dem, was im Wasser unter
der Erde ist:

Bete sie nicht an und diene
ihnen nicht.

Denn ich, der HERR, dein Gott,
bin ein eifernder Gott,
der die Missetat der Väter heimsucht
bis ins dritte und vierte Glied
an den Kindern derer, die mich hassen,
aber Barmherzigkeit erweist an vielen
Tausenden,
die mich lieben und meine Gebote
halten.

Das 3. Gebot

Du sollst den Namen des HERRN,
deines Gottes,
nicht missbrauchen;
denn der HERR wird den nicht
ungestraft lassen,
der seinen Namen missbraucht.

Das 4. Gebot

Gedenke des Sabbattages, dass du ihn
heiligest.

92. What is God's law?

God spoke all these words:

THE FIRST COMMANDMENT

"I am the Lord your God,
who brought you out of the land of
Egypt,
out of the house of slavery;
you shall have no other gods
before me."

THE SECOND COMMANDMENT

"You shall not make for yourself
an idol,
whether in form of anything that is in
heaven above,
or that is on the earth beneath,
or that is in the water under
the earth.

You shall not bow down to them or
worship them;
for I the Lord your God am
a jealous God,
punishing children for the iniquity of
parents,
to the third and fourth generation
of those who reject me,
but showing love to the thousandth
generation of those
who love me and keep my
commandments."

THE THIRD COMMANDMENT

"You shall not make wrongful use of
the name of the Lord your God,
for the Lord will not acquit anyone
who misuses his name."

THE FOURTH COMMANDMENT

"Remember the Sabbath day and keep
it holy.

› A HÁLÁDATOSSÁGRÓL

› O VĚŘNOSTI

› DESPRE RECUNOȘȚINȚĂ
DESPRE LEGEA LUI DUMNEZEU

› VON DER DANKBARKEIT

› THE TEN COMMANDMENTS

anyádat, hogy hosszú ideig élhess azon a földön, amelyet Istened, az Úr ad neked!"

Hatodik parancsolat: „*Ne ölj!*”

Hetedik parancsolat: „*Ne paráználkodj!*”

Nyolcadik parancsolat: „*Ne lopj!*”

Kilencedik parancsolat: „*Ne tanúskodj hamisan felebarátod ellen!*”

Tizedik parancsolat: „*Ne kívánd felebarátod házát! Ne kívánd felebarátod feleségét, se szolgáját, se szolgálóját, se ökrét, se szamarát, és semmit, ami a felebarátodé!*”

2Móz 20,1–17; 5Móz 5,6–21

dňa odpočíval; preto Hospodin požehnal deň sviatočného odpočinku a posvätil ho!

V. prikázanie

Cti otca svojho i matku svoju, aby si dlho žil na zemi, ktorú ti dáva Hospodin, tvoj Boh!

VI. prikázanie

Nezabiješ!

VII. prikázanie

Nescudzoložíš!

VIII. prikázanie

Nepokradneš!

IX. prikázanie

Nevyslovíš krivé svedectvo proti svojmu blížnemu!

X. prikázanie

Nepožiadáš dom svojho blížneho!

Nepožiadáš ženu svojho blížneho, ani jeho sluhu, ani jeho slúžku, ani jeho vola, ani jeho osla, ani nič, čo patrí tvojmu blížnemu.

2Mojž 20; 5Mojž 5.

nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul

care este în casa ta.

Căci în șase zile a făcut Domnul

cerurile, pământul

și marea și tot ce este în ele,

iar în ziua a șaptea S-a odihnit:

de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă

și a sfințit-o.

V. Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să ți se lungească zilele în țara

pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeuul tău.

VI. Să nu ucizi.

VII. Să nu preacurvești.

VIII. Să nu furi.

IX. Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău.

X. Să nu poftești casa aproapelui tău; să nu poftești nevasta aproapelui tău, nici robul lui,

nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru care este al aproapelui tău”.

Ex. 20:1-17; Deut. 5:7-21

Sechs Tage sollst du arbeiten
und alle deine Werke tun.
Aber am siebenten Tag
ist der Sabbat des HERRN, deines
Gottes.
Da sollst du keine Arbeit tun,
auch nicht dein Sohn, deine Tochter,
dein Knecht, deine Magd, dein Vieh,
auch nicht dein Fremdling,
der in deiner Stadt lebt.
Denn in sechs Tagen hat der HERR
Himmel und Erde gemacht,
und das Meer und alles, was
darinnen ist,
und ruhte am siebenten Tage.
Darum segnete der HERR den
Sabbattag
und heiligte ihn.
Das 5. Gebot
Du sollst deinen Vater und deine
Mutter ehren,
auf dass du lange lebest in dem Lande,
das dir der HERR, dein Gott,
geben wird.
Das 6. Gebot
Du sollst nicht töten.
Das 7. Gebot
Du sollst nicht ehebrechen.
Das 8. Gebot
Du sollst nicht stehlen.
Das 9. Gebot
Du sollst nicht falsch Zeugnis reden
wider deinen Nächsten.
Das 10. Gebot
Du sollst nicht begehren deines
Nächsten Haus.
Du sollst nicht begehren deines
Nächsten Weib,
Knecht, Magd, Rind, Esel,
noch alles,
was dein Nächster hat.«
(2Mose 20,1-17)

Six days you shall labor and do all
your work.
But the seventh day is a Sabbath to
the Lord your God;
you shall not do any work—
you, your son or your daughter,
your male or female slave,
your livestock,
or the alien resident in your towns.
For in six days the Lord made
the heaven and earth, the sea,
and all that is in them,
but rested the seventh day;
therefore the Lord blessed the
Sabbath day
and consecrated it.”
THE FIFTH COMMANDMENT
“Honor your father and your mother,
so that your days may be long
in the land that the Lord your God is
giving to you.”
THE SIXTH COMMANDMENT
“You shall not murder.”
THE SEVENTH COMMANDMENT
“You shall not commit adultery.”
THE EIGHTH COMMANDMENT
“You shall not steal.”
THE NINTH COMMANDMENT
“You shall not bear false witness
against your neighbor.”
THE TENTH COMMANDMENT
“You shall not covet your neighbor’s
house;
you shall not covet your neighbor’s
wife,
or male or female slave,
or ox, or donkey,
or anything that belongs to your
neighbor.”

Ex. 20:1-17; Deut. 5:6-21

- › A HÁLÁDATOSSÁGRÓL
- › O VĎAČNOSTI
- › DESPRE RECUNOȘȚINȚĂ
DESPRE LEGEA LUI DUMNEZEU
- › VON DER DANKBARKEIT
- › THE TEN COMMANDMENTS

34. úrnapja

93. Hogyan osztjuk fel ezeket a parancsolatokat?Két táblára:¹

az első tábla négy parancsolatban arra tanít, mi a kötelességünk Isten iránt. A második tábla arra tanít hat parancsolatban, hogy mivel tartozunk felebarátainknak.²

¹2Móz 34,28; 5Móz 4,13; 10,3-4 • ²Mt 22,37-39**94. Mit követel Isten az első parancsolatban?**

Azt, hogy ha lelkem üdvösségét szeretem, akkor buzgón tartsak távol magamtól és kerüljek minden bálványimádást,¹ varázslást, babonát,² szentek vagy más teremtmények segítségül hívását.³

Az egy, igaz Istent pedig helyesen megismerjem,⁴ csak őbenne bízom;⁵ teljes alázattal⁶ és béketűréssel⁷ minden jót egyedül tőle várjak,⁸ őt teljes szívemből annyira szeressem,⁹ féljem¹⁰ és tiszteljem,¹¹ hogy inkább a teremtett dolgokról mondjak le, mintsem legcsekélyebb mértékben is akarata ellen vétkezzem.¹²

¹1Kor 6,9-10; 10,7.14 • ²3Móz 19,31; 5Móz 18,10-12 • ³Mt 4,10; Jel 19,10; 22,8-9 • ⁴Jn 17,3 • ⁵Jer 17,5 • ⁶1Pt 5,5-6 • ⁷Zsid 10,36; Kol 1,11; Róm 5,3-4; 1Kor 10,10; Fil 2,14 • ⁸Zsolt 104,27-30; Ézs 45,7; Jak 1,17 • ⁹5Móz 6,5; Mt 22,37 • ¹⁰5Móz 6,2; Zsolt 111,10; Péld 1,7; 9,10; Mt 10,28 • ¹¹Mt 4,10; 5Móz 10,20-21 • ¹²Mt 5,29-30; 10,37; ApCsel 5,29

93. Ako sú rozdelené tieto prikázania?

Na dve tabule. (a) Štyri prikázania na prvej tabuli nás vyučujú tomu, ako sa máme správať k Bohu, šesť prikázaní na druhej tabuli nám zase prikazuje naše povinnosti k blížnym. (b)

(a) 2Mojž 34,28; 5Mojž 4,13; 5Mojž 10,3.4 (b) Mt 22,37-40

94. Čo požaduje Boh v prvom prikázaní?

To, aby som z hĺbkky srdca túžil po spasení svojej duše, vyhýbal sa a utekal od modlárstva, (a) čarodejníctva, veštenia, povery, (b) vzývania svätých alebo iných stvorení, (c) a učil sa správne poznávať jediného pravého Boha, (d) jedine Jemu dôverovať, (e) s pokorou (f) a trpezlivosťou sa Mu poddávať (g) a očakávať jedine od Neho všetky veci (h) s láskou (i) a bážňou, (j) chváliac Ho celým svojím srdcom. (k) Takže sa radšej zriekam a opúšťam všetko stvorenstvo, než aby som sa oddal i tomu najmenšiemu, čo odporuje Jeho vôli. (l)

(a) 1Jn 5,21; 1Kor 6,9.10; 1Kor 10,7.14 (b) 3Mojž 19,31; 5Mojž 18,9-12 (c) Mt 4,10; Zjav 19,10; Zjav 22,8.9 (d) Jn 17,3 (e) Jer 17,5.7 (f) 1Pt 5,5.6 (g) Žid 10,36; Kol 1,11; Rím 5,3.4; 1Kor 10,10; Fil 2,14 (h) Žalm 104,27-30; Iz 45,7; Jk 1,17 (i) 5Mojž 6,5; Mt 22,37 (j) 5Mojž 6,2; Žalm 111,10; Pr 1,7; Pr 9,10; Mt 10,28 (k) Mt 4,10; 5Mojž 10,20.21 (l) Mt 5,29.30; Mt 10,37; Sk 5,29

XXXIV. Duminica

93. Cum se împart aceste porunci?

În două table:

prima ne învață, în patru porunci, cum trebuie să ne purtăm față de Dumnezeu; a doua, în șase porunci, cum trebuie să ne purtăm cu aproapele nostru.

Ex. 34:28; Deut. 4:13; Deut. 10:3-4; Mat. 22:37-39

94. Ce pretinde Dumnezeu în prima poruncă?

Ca să nu pierdem mântuirea și fericirea sufletească, El poruncește să ne ferim și să fugim de toată închinarea la idoli, de vrăjitorie, de formulele superstițioase, de invocarea sfinților sau a altor creaturi; și să-L cunoaștem cum se cuvine pe singurul Dumnezeu adevărat și numai în El să ne încredem, să așteptăm numai de la El toate binefacerile cu smerenie și cu răbdare, și să-L iubim, să-L cinstim și să ne temem de El din toată inima, și mai degrabă să renunțăm la toate creaturile decât să facem cel mai mic lucru împotriva voinței Lui.

1 Cor. 10:7, 14; Deut. 18:10-12; Mat. 4:10; Apoc. 22:8-9; Ier. 17:5; Deut. 6:5; Ps. 111:10; Mat. 10:28; Deut. 10:20-21; Mat. 10:37-39; Fapte 5:29; Lev. 19:31; Apoc. 19:10; In. 17:3; 1 Pet. 5:5-6; Evr. 10:36; Col. 1:11; 1 Cor. 10:10; Filip. 2:14; Iac. 1:17; Ps. 104:27-30; Is. 45:7; Mat. 22:37; Prov. 1:7, 9:10; Mat. 5:29-30

34. Sonntag

93. Wie werden diese Gebote eingeteilt?

In zwei Tafeln:

Die erste Tafel lehrt in vier Geboten, wie wir uns Gott gegenüber verhalten sollen,¹

die zweite in sechs Geboten, was wir unserm Nächsten schuldig sind.²

¹2Mose 34,28; 5Mose 4,13; 10,3-4 • ²Mt 22,37-40

94. Was fordert der Herr im ersten Gebot?

Gott will,
dass ich allen Götzendienst,¹
alle Zauberei und Wahrsagerei,
allen Aberglauben,²
auch das Anrufen der Heiligen oder
anderer Geschöpfe
meide und fliehe,
damit ich meiner Seele Heil und
Seligkeit
nicht verliere.
Stattdessen soll ich³
den einen wahren Gott recht
erkennen,⁴
ihm allein vertrauen⁵
und in aller Demut und Geduld⁶
von ihm allein alles Gute erwarten.⁷
Ihn allein soll ich von ganzem Herzen⁸
lieben, fürchten und ehren,⁹
so dass ich eher alle Geschöpfe
preisgebe,¹⁰
als im Geringsten gegen seinen Willen
handle.¹¹

¹1Kor 6,9-10; 10,7.14 • ²3Mose 19,31; Mt 4,10;
5Mose 18,10-12; Offb 19,10; 22,8.9 • ³Joh 17,3 •
⁴Jer 17,5 • ⁵1Petr 5,5-6; Röm 5,3-4; 1Kor 10,10; Phil
2,14 • ⁶Ps 104,27-30; Jes 45,7 • ⁷Jak 1,17; Spr 1,7;
9,10; Hebr 10,36; Kol 1,11 • ⁸5Mose 6,2.5; Mt 22,37
• ⁹Ps 111,10; Mt 4,10; 10,28; 5Mose 10,20 • ¹⁰Mt
5,29-30; 10,37 • ¹¹Ap 5,29

93. How are these commandments divided?

Into two tables.

The first has four commandments, teaching us how we ought to live in relation to God.

The second has six commandments, teaching us what we owe our neighbor.

Matt. 22:37-39

94. What does the Lord require in the first commandment?

That I, not wanting to endanger my own salvation,
avoid and shun
all idolatry,¹ sorcery, superstitious rites,²
and prayer to saints or to other creatures.³
That I rightly know the only true God,⁴
trust him alone,⁵
and look to God for every good thing⁶
humbly⁷ and patiently,⁸
and love,⁹ fear,¹⁰ and honor¹¹ God
with all my heart.

In short,
that I give up anything
rather than go against God's will in any way.¹²

¹1 Cor. 6:9-10; 10:5-14; 1 John 5:21 • ²Lev. 19:31; Deut. 18:9-12 • ³Matt. 4:10; Rev. 19:10; 22:8-9 •
⁴John 17:3 • ⁵Jer. 17:5, 7 • ⁶Ps. 104:27-28; James 1:17 • ⁷1 Pet. 5:5-6 • ⁸Col. 1:11; Heb. 10:36 • ⁹Matt. 22:37 (Deut. 6:5) • ¹⁰Prov. 9:10; 1 Pet. 1:17 • ¹¹Matt. 4:10 (Deut. 6:13) • ¹²Matt. 5:29-30; 10:37-39

› A HÁLÁDATOSSÁGRÓL

› O VĎAČNOSTI

› DESPRE RECUNOȘȚINȚĂ
DESPRE LEGEA LUI DUMNEZEU

› VON DER DANKBARKEIT

› THE TEN COMMANDMENTS

95. Mi a bálványimádás?

Az, amikor az ember az egy igaz Isten helyett vagy mellett – jóllehet ő igéjében kijelentette magát – valami mását képzel vagy tart istennek, és bizalmát abba veti.

Ef 5,5; 1Krn 16,26; Fil 3,19; Gal 4,8; Ef 2,12; 1Jn 2,23; 2Jn 9; Jn 5,23

95. Čo je to modlárstvo?

To, keď človek namiesto pravého Boha, ktorý sa zjavil vo svojom Slove, alebo okrem Neho, dôveruje iným alebo predstavovaným objektom. (a)

(a) Ef 5,5; 1Kron 16,26; Fil 3,19; Gal 4,8; Ef 2,12; 1Jn 2,23; 2Jn 1,9; Jn 5,23

95. Ce este închinarea la idoli?

Să inventezi sau să ai în loc de sau pe lângă singurul Dumnezeu adevărat, Care S-a revelat în Cuvântul Său, altceva în care să-ți pui încrederea.

Efes. 5:5; 1 Cron. 16:26; Gal. 4:8; 1 In. 2:23; Filip. 3:19; Efes. 2:12; In. 5:23; 2 In. 9

35. úrnajja**96. Mit akar Isten a második parancsolatban?**

Azt, hogy Istent semmiképpen ki ne ábrázoljuk,¹ se más módon ne tiszteljük, csak úgy, amint igéjében megparancsolta.²

¹5Móz 4,15–19; Ézs 40,18–20; Róm 1,23–24; ApCsel 17,29 • ²1Sám 15,23; 5Móz 12,30–32; Mt 15,9

35. deň Pánov**96. Čo požaduje Boh v druhom prikázaní?**

To, aby sme Ho nijakým spôsobom nezobrazovali (a) ani inakšie neuctievali, než ako to prikazuje vo svojom Slove. (b)

(a) 5Mojž 4,15–19; Iz 40,18–25; Rím 1,23.24; Sk 17,29 (b) 1Sam 15,23; 5Mojž 12,30–32; Mt 15,9

XXXV. Duminica**96. Ce vrea Dumnezeu în porunca a doua?**

Să nu-L reprezentăm pe Dumnezeu în nici un fel și să nu ne închinăm Lui altfel decât așa cum El a poruncit în Cuvântul Său.

Deut. 4:15–19; Rom. 1:22–23; Fapte 17:29; Is. 40:18–25; 1 Sam. 15:23; Deut. 12:30–32; Mat. 15:9

97. Ezek szerint semmiféle képet nem szabad csinálni?

Istent semmiképpen nem lehet és nem szabad kiábrázolni. A teremtményeket ugyan lehet ábrázolni, de Isten megtiltja, hogy róluk akár teremtményimádat, akár Isten tisztelete céljából képet csináljunk vagy tartsunk.

2Móz 23,24–25; 34,13–14; 4Móz 33,52; 5Móz 7,5; 12,3; 16,22; 2Kir 18,3–4

97. Nemajú sa teda vôbec robiť spodobnenia?

Boh sa žiadnym spôsobom nesmie spodobňovať. (a) Stvorenie síce možno spodobňovať, ale Boh zakazuje robiť spodobenia stvorenia kvôli tomu, aby tieto boli uctievané, alebo aby Mu skrze nich ľudia slúžili. (b)

(a) Iz 40,25 (b) 2Mojž 23,24.25; 2Mojž 34,13.14.17; 4Mojž 33,52; 5Mojž 7,5; 5Mojž 12,3; 5Mojž 16,21; 2 Kráľ 18,3.4

97. Nu trebuie să ne facem deci nici un chip?

Dumnezeu nu poate fi și nici nu trebuie să fie reprezentat în vreun fel; creaturile pot fi însă înfățișate, însă Dumnezeu ne interzice să facem sau să avem vreun chip pentru a-l cinsti sau pentru a-l folosi în cultul divin.

Ex. 23:24 ; Ex. 34:13; Num. 33:52; Deut. 16:22; 2 Reg. 18:3–4; Deut. 7:5; 12:3

95. Was ist Götzendienst?

Anstelle des einen wahren Gottes,¹
 der sich in seinem Wort offenbart hat,²
 oder neben ihm
 irgendetwas anderes ersinnen
 oder haben,
 worauf der Mensch sein
 Vertrauen setzt.

¹Eph 5,5; 1Chron 16,26; Phil 3,19; Joh 5,23 • ²Gal 4,8; Eph 2,12; 1Joh 2,23; 2Joh 9

95. What is idolatry?

Idolatry is
 having or inventing something in
 which one trusts
 in place of or alongside of the only
 true God,
 who has revealed himself in the Word.
 1 Chron. 16:26; Gal. 4:8-9; Eph. 5:5;
 Phil. 3:19

- › A HÁLÁDATOSSÁGRÓL
- › O VĎAČNOSTI
- › DESPRE RECUNOȘȚINȚĂ
DESPRE LEGEA LUI DUMNEZEU
- › VON DER DANKBARKEIT
- › THE TEN COMMANDMENTS

*35. Sonntag***96. Was will Gott im zweiten Gebot?**

Gott will, dass wir ihn in keiner Weise
 abbilden,¹
 noch ihn auf irgendeine andere Art
 verehren,²
 als er es in seinem Wort befohlen hat.³

¹5Mose 4,15-19; Jes 40,18-20.25 • ²Röm 1,23-24;
 Apg 17,29 • ³1Sam 15,23; Mt 15,9; 5Mose 12,30-32

*Lord's Day 35***96. What is God's will for us in the second commandment?**

That we in no way make any image
 of God¹
 nor worship him in any other way
 than has been commanded
 in God's Word.²

¹Deut. 4:15-19; Isa. 40:18-25; Acts 17:29; Rom. 1:22-23 • ²Lev. 10:1-7; 1 Sam. 15:22-23; John 4:23-24

97. Darf man denn gar kein Bild machen?

Gott kann und darf in keiner Weise
 abgebildet werden.
 Die Geschöpfe dürfen abgebildet
 werden,
 aber Gott verbietet,
 Bilder von ihnen zu machen und zu
 haben,
 um sie zu verehren oder ihm damit zu
 dienen.
 2Mose 23,24; 34,13-14; 4Mose 33,52;
 5Mose 7,5; 12,3; 16,22; 2Kön 18,4

97. May we then not make any image at all?

God can not and may not
 be visibly portrayed in any way.
 Although creatures may be portrayed,
 yet God forbids making or having
 such images
 if one's intention is to worship them
 or to serve God through them.
 Ex. 34:13-14, 17; 2 Kings 18:4-5

98. Eszerint a templomi képeket még az írástudatlanok „képeskönyveként” sem szabad megtérni?

Nem. Ne legyünk bölcsebbek Istennél, aki az ő keresztyén népét nem néma bálványképekkel,¹ hanem szent igéjének élő prédikálásával akarja tanítani.²

¹Jer 10,8; Hab 2,18–19 • ²2Pt 1,19; 2Tim 3,16–17

98. Nemožno aspoň pripustiť zobrazenia v kostoloch ako „knihy pre obecný ľud“?

Nie, lebo si nesmieme robiť nároky, že sme múdrejší ako Boh, ktorý neučí svoj ľud nemými modlami, (a) ale živým kázaním svojho Slova.(b)

(a) Jer 10,8; Ab 2,18.19 (b) Rím 10,14.15.17; 2Pt 1,19; 2Tim 3,16.17

98. Dar n-ar putea fi tolerate chipurile în biserici pentru ca ele să servească drept carte poporului neștiutor?

Nicidecum, deoarece noi nu trebuie să fim mai înțelepți ca Dumnezeu Care nu vrea să-și învețe poporul prin idoli muți, ci prin propovăduirea vie a Cuvântului Său.

Ier. 10:8; Hab. 2:18-19; 2 Pet. 1:19; 2 Tim. 3:16

36. úrnajpa

99. Mit akar Isten a harmadik parancsolatban?

Azt, hogy sem átkozódással,¹ sem hamis esküvel,² de még szükségtelen esküdözéssel se káromoljuk Isten nevét,³ se tiszteletlenül ne említsük, sőt ezekben a rettenetes bűnökben még elhallgatással vagy eltúréssel se vegyünk részt.

Isten szent nevét mindig félelemmel és tisztelettel említsük,⁴ hogy róla igazán tehessünk vallást,⁵

őt segítségül hívhassuk,⁶ szóval és cselekedettel magasztalhassuk.⁷

¹3Móz 24,11–16 • ²3Móz 19,12 • ³Mt 5,37; Jak 5,12 • ⁴Ézs 45,23 • ⁵Mt 10,32 • ⁶1Tim 2,8 • ⁷Róm 2,24; 1Tim 6,1; Kol 3,16–17

36. deň Pánov

99. Čo požaduje Boh v treťom prikázaní?

To, aby sme kľatbami (a) alebo krivou prisahou, (b) ale aj zbytočnou prisahou (c) nevydali v posmech a zneužitie Božie meno a nestali sa ani účastníkmi týchto strašných hriechov mlčaním či falošnou zhovievavosťou. (d) Sväté meno Božie máme spomínať iba s bázňou a úctou, (e) správne Ho vyznávať (f) a uctievať (g) a oslavovať všetkými svojimi slovami a skutkami. (h)

(a) 3Mojž 24,11-16 (b) 3Mojž 19,12 (c) Mt 5,37; Jk 5,12 (d) 3Mojž 5,1; Pr 29,24 (e) Jer 4,2; Iz 45,23 (f) Rím 10,9.10; Mt 10,32 (g) Žalm 50,15; 1Tim 2,8 (h) Rím 2,24; 1Tim 6,1; Kol 3,16.17

XXXVI. Duminica

99. Ce pretinde a treia poruncă?

Ca nu numai să nu hulim și să nu profanăm Numele lui Dumnezeu prin înjurături, jurăminte strâmbe, și prin jurăminte inutile, ci și să nu fim complici prin tăcerea sau prin indulgența noastră la aceste păcate cumplite; pe scurt, să nu folosim Numele Sfânt al lui Dumnezeu decât cu frică și cu venerație spre a-l mărturisi, invoca și proslăvi așa cum trebuie prin toate cuvintele și acțiunile noastre.

Lev. 19:12; Mat. 5:37; Iac. 5:12; Mat. 10:32; Rom. 2:24; 1 Tim. 6:1; Col. 3:17; Lev. 24:10-16; Is. 45:23; 1 Tim. 2:8

98. Dürfen denn nicht die Bilder als »der Laien Bücher« in den Kirchen geduldet werden?

Nein;
denn wir sollen uns nicht für weiser halten
als Gott,
der seine Christenheit nicht¹
durch stumme Götzen,
sondern durch
die lebendige Predigt seines Wortes
unterwiesen haben will.²

¹Jer 10,8; Hab 2,18-19 • ²2Petr 1,19; 2Tim 3,16-17

98. But may not images be permitted in churches in place of books for the unlearned?

No, we should not try to be wiser than God.
God wants the Christian community instructed
by the living preaching of his Word¹—
not by idols that cannot even talk.²

¹Rom. 10:14-15, 17; 2 Tim. 3:16-17; 2 Pet. 1:19 •

²Jer. 10:8; Hab. 2:18-20

› A HÁLÁDATOSSÁGRÓL

› O VĎAČNOSTI

› DESPRE RECUNOȘȚINȚĂ
DESPRE LEGEA LUI DUMNEZEU

› VON DER DANKBARKEIT

› THE TEN COMMANDMENTS

36. Sonntag

99. Was will Gott im dritten Gebot?

Gott will,
dass wir weder mit Fluchen¹
oder mit falschem Eid,²
noch mit unnötigem Schwören³
seinen Namen lästern oder
missbrauchen.
Wir sollen uns auch nicht
durch unser Stillschweigen und
Zusehen
an solchen schrecklichen Sünden
mitschuldig machen.
Gottes heiligen Namen sollen wir
nur mit Furcht und Ehrerbietung
gebrauchen,⁴
so dass er von uns recht bekannt,
angerufen⁵
und in allen unseren Worten und
Werken
gepriesen wird.⁶

¹3Mose 24,10-16 • ²3Mose 19,12 • ³Mt 5,37; Jak 5,12 • ⁴Jes 45,23 • ⁵Mt 10,32; 1Tim 2,8 • ⁶Röm 2,24; 1Tim 6,1; Kol 3,16-17

Lord's Day 36

99. What is the aim of the third commandment?

That we neither blaspheme nor misuse the name of God
by cursing,¹ perjury,² or unnecessary oaths,³
nor share in such horrible sins
by being silent bystanders.⁴
In summary,
we should use the holy name of God
only with reverence and awe,⁵
so that we may properly
confess God,⁶
pray to God,⁷
and glorify God
in all our words and works.⁸

¹Lev. 24:10-17 • ²Lev. 19:12 • ³Matt. 5:37; James 5:12 • ⁴Lev. 5:1; Prov. 29:24 • ⁵Ps. 99:1-5; Jer. 4:2 • ⁶Matt. 10:32-33; Rom. 10:9-10 • ⁷Ps. 50:14-15; 1 Tim. 2:8 • ⁸Col. 3:17

100. Hát annyira súlyos bűn Isten nevét esküdözéssel vagy átkozódással meggyalázni, hogy Isten még azokra is haragszik, akik, bár tehetnék, nem tiltják és nem akadályozzák?

Valóban az.¹

Nincs nagyobb bűn, mely ellen Isten haragja rettenetesebb lenne, mint az ő nevének meggyalázása.

Meg is hagyta, hogy halálbüntetés jár érte.²

¹3Móz 5,1 • ²3Móz 24,15–16

100. Je teda znesvätenie Božieho mena prisahaním a kliatbou tak odporný hriech, že Jeho hnev sa zapaluje aj proti tým, ktorí sa podľa svojich možností neusilujú zakázať a prekaziť takéto prisahanie a kliatbu?

Dozaista je, (a) lebo niet väčšieho hriechu, popudzujúceho Boha, nad znesvätenie Jeho mena a preto prikázal, aby sa tento hriech trestal smrťou. (b)

a) Pr 29,24; 3Mojž 5,1 (b) 3Mojž 24,15.16

100. Este deci batjocorirea Numelui lui Dumnezeu prin jurăminte și blesteme un așa de mare păcat, încât Dumnezeu este supărat chiar și pe cei ce nu se străduiesc să-l împiedice și să-l interzică?

Da, cu siguranță, căci nu există un păcat mai mare și nici altceva care să stârnească mai mult mânia lui Dumnezeu decât batjocorirea Numelui Său.

De aceea El a poruncit ca păcatul acesta să fie pedepsit cu moartea.

Lev. 5:1; Lev. 24:15-16

37. úrnapija

101. Esküdhetünk-e istenfélő módon is Isten nevére?

Igen, ha a hatóság vagy valamilyen szükség követeli, hogy hiteles tanúvallomásunk mellett és az igazság érdekében esküt tegyünk, mert ezzel Isten dicsőségét és felebarátunk javát szolgáljuk.

Isten igéje megengedi az ilyen esküt,¹ s az ószövetségi és az újszövetségi szentek is gyakorolták ezt.²

¹5Móz 6,13; 10,20; Ézs 48,1; Zsid 6,16 • ²1Móz 21,24; 31,53–54; Józ 9,15.19; 1Sám 24,23; 2Sám 3,35; 1Kir 1,28–30; Róm 1,9; 2Kor 1,23

37. deň Pánov

101. Sme sme prisahať v mene Božom?

Áno, vtedy, keď to požadujú sudcovia alebo keď je nevyhnutné, aby sme tým potvrdili vernosť a pravdu na slávu Božiu a bezpečnosť nášho blížneho, lebo taká prísaha sa zakladá na Božom Slove (a) a právom ju používali svätí (t. j. veriaci – pozn. red.) tak v Starom, ako aj v Novom zákone. (b)

(a) 5Mojž 6,13; 5Mojž 10,20; Iz 48,1; Žid 6,16 (b) 1Mojž 21,24; 1Mojž 31,53.54; Joz 9,15.19; 1Sam 24,22; 2Sam 3,35; 1Král 1,28–30; Rím 1,9; 2Kor 1,23

XXXVII. Duminica

101. Poate jura oare cineva creștinește pe Numele lui Dumnezeu?

Da, atunci când autoritatea o cere sau când necesitatea o impune în vederea menținerii și promovării sincerității și adevărului, a slavei lui Dumnezeu și a mântuirii aproapelui. Fiindcă acest mod de a jura

se întemeiază pe Cuvântul lui Dumnezeu și, prin urmare, a fost legitim folosit de către sfinți în Vechiul și în Noul Testament.

Deut. 6:13; Deut. 10:20; Evr. 6:16; Gen. 31:53; 1 Sam. 24:21–22; 1 Reg. 1:28–30; Rom. 1:9; 2 Cor. 1:23; Is. 48:1; Gen. 21:24; Is. 9:15, 19; 2 Sam. 3:35

100. Ist es denn eine so schwere Sünde, Gottes Namen mit Schwören und Fluchen zu lästern, dass Gott auch über die zürnt, die nicht alles tun, um es zu verhindern?

Ja;¹

denn es gibt keine Sünde, die größer ist und Gott heftiger erzürnt, als die Lästerung seines Namens. Darum hat er auch befohlen, sie mit dem Tode zu bestrafen.²

¹3Mose 5,1 • ²3Mose 24,15-16

100. Is blasphemy of God's name by swearing and cursing really such serious sin that God is angry also with those who do not do all they can to help prevent and forbid it?

Yes, indeed;¹

No sin is greater or provokes God's wrath more than blaspheming his name. That is why God commanded it to be punished with death.²

¹Lev. 5:1 • ²Lev. 24:10-17

› A HÁLÁDATOSSÁGRÓL

› O VĎAČNOSTI

› DESPRE RECUNOȘȚINȚĂ
DESPRE LEGEA LUI DUMNEZEU

› VON DER DANKBARKEIT

› THE TEN COMMANDMENTS

37. Sonntag

101. Darf man aber überhaupt bei dem Namen Gottes einen Eid schwören?

Ja, wenn es die Obrigkeit fordert oder die Not es gebietet, auf diese Weise Treue und Wahrheit zu Gottes Ehre und des Nächsten Wohl zu erhalten und zu fördern. Denn solches Schwören ist in Gottes Wort begründet.¹ Deshalb haben die Menschen im Alten und Neuen Testament zu Recht davon Gebrauch gemacht.²

¹5Mose 6,13; 10,20; Jes 48,1; Hebr 6,16 • ²1Mose 21,24; 31,53-54; 1Sam 24,22; 2Sam 3,35; Jes 9,15; 1Kön 1,29; Röm 1,9; 2Kor 1,23

Lord's Day 37

101. But may we swear an oath in God's name if we do it reverently?

Yes, when the government demands it, or when necessity requires it, in order to maintain and promote truth and trustworthiness for God's glory and our neighbor's good.

Such oaths are grounded in God's Word¹

and were rightly used by the people of God in the Old and New Testaments.²

¹Deut. 6:13; 10:20; Jer. 4:1-2; Heb. 6:16 • ²Gen. 21:24; Josh. 9:15; 1 Kings 1:29-30; Rom. 1:9; 2 Cor. 1:23

102. Szabad-e szentekre vagy más teremtményekre esküdni?

Nem, mert aki törvény előtt esküszik, az Isten nevét hívja segítségül, aki a szívek egyedüli vizsgálója, hogy ő tanúskodjék az igazság mellett, és büntessen meg, ha hamisan esküszöm.¹ Ez a megtiszteltetés teremtményt nem illet meg.²

¹2Kor 1,23 • ²Mt 5,34–36; Jak 5,12

102. Smieme tiež prisahať v mene svätých alebo v mene iných stvorení?

Nie, lebo zákonná prisaha je odvolaním sa na Boha, ktorý jediný pozná naše srdce, On dosvedčí pravdu, alebo ma potrestá, ak prisahám falošne. (a) To je česť, ktorá neprináleží žiadnemu stvoreniu. (b)

(a) 2Kor 1,23; Rím 9,1 (b) Mt 5,34–36; Jk 5,12

102. E oare voie să jurăm pe sfinți sau pe alte creaturi?

Nu, întrucât un jurământ legitim este o invocare a lui Dumnezeu, ca singurul Care cunoaște inima omului, prin care Îi cer să fie martor al adevărului și să mă pedepsească dacă jur strâmb. O astfel de onoare nu aparține nici unei creaturi.

Mat. 5:34–36; Iac. 5:12; 2 Cor. 1:23

102. Darf man auch bei den Heiligen oder anderen Geschöpfen schwören?

Nein;
denn in einem rechtmäßigen Eid
rufe ich Gott selbst zum Zeugen an,¹
dass er, der allein die Herzen kennt,
die Wahrheit bestätige
und mich strafe, wenn ich falsch
schwöre.
Diese Ehre aber gebührt keinem
Geschöpf.²

¹2Kor 1,23 • ²Mt 5,34-36; Jak 5

102. May we also swear by saints or other creatures?

No.
A legitimate oath means calling
upon God
as the only one who knows my heart
to witness to my truthfulness
and to punish me if I swear falsely.¹
No creature is worthy of such honor.²

¹Rom. 9:1; 2 Cor. 1:23 • ²Matt. 5:34-37; 23:16-22;
James 5:12

› A HÁLÁDATOSSÁGRÓL

› O VĎAČNOSTI

› DESPRE RECUNOȘȚINȚĂ
DESPRE LEGEA LUI DUMNEZEU

› VON DER DANKBARKEIT

› THE TEN COMMANDMENTS

38. úrnapija

103. Mit akar Isten a negyedik parancsolatban?

Először azt, hogy tartsuk fenn az ige-hirdetés szolgálatát és az iskolákat.¹ Én magam pedig – különösen a nyugodalom napján – Isten gyülekezetébe szorgalmasan eljárjak,² Isten igéjét tanuljam,³ a sákramentumokkal éljek,⁴ az Urat a szentek közösségében nyilvánosan segítségül hívjam,⁵ és ke-resztyéni módon adakozzam.⁶

Továbbá, hogy gonosz cselekedeteim-mel életem minden napján felhagyjak, és engedjem, hogy az Úr Szentlelke által bennem munkálkodjék, és így az örökkévaló szombatot már ebben az életben megkezdjem.⁷

¹Tit 1,5; 1Tim 3,1–13; 4,13–14; 5,17; 1Kor 9,11.13–14; 2Tim 2,2; 3,15 • ²Zsolt 40,10–11; 68,27; ApCsel 2,42.46 • ³1Kor 14,19.29.31 • ⁴1Kor 11,33 • ⁵1Tim 2,1–3.8; 1Kor 14,16 • ⁶1Kor 16,2 • ⁷Ézs 66,23

38. deň Pánov

103. Čo Boh požaduje v štvrtom prikázaní?

Predovšetkým, aby sa vykonávala služba evanjelia a aby sa vyučovalo; (a) potom, aby som osobitne v Jeho deň, t. j. v deň odpočinku usilovne navšte-voval Božiu cirkev, (b) počúval Jeho slovo, (c) prijímal sviatosti, (d) verejne volal k Pánovi (e) a prispieval v pros-pech chudobných. (f) Ďalej, aby som po všetky dni svojho života upustil od zlých skutkov a poddal sa Pánovi, aby mohol pracovať svojím Duchom Svätým vo mne: tak sa začína v tomto živote Jeho večný deň. (g)

(a) Tit 1,5; 2Tim 3,14.15; 1Tim 5,17; 1Kor 9,11.13.14; 2Tim 2,2 (b) Žalm 40,10.11; Žalm 68,27; Sk 2,42.46 (c) 1Tim 4,13.19; 1Kor 14,29.31 (d) 1Kor 11,33 (e) 1Tim 2,1–3.8–11; 1Kor 14,16 (f) 1Kor 16,2 (g) Iz 66,23

XXXVIII. Duminica

103. Ce vrea Dumnezeu în cea de-a patra poruncă?

Mai întâi, ca slujirea Cuvântului și învățământul creștin să fie păstrate, iar eu, îndeosebi în ziua de odihnă, să frecventez plin de zel biserica lui Dumnezeu ca să aud Cuvântul Lui, ca să beneficiaz de sfintele taine, ca să invoc în mod public pe Domnul și ca să fac acte de milostenie. Apoi, ca în toate zilele vieții mele să mă lepăd de faptele mele rele și să Îl las pe El să lucreze în mine prin Duhul Său, gustând astfel încă din această viață odihna veșnică.

1 Tim. 4:13-16; 2 Tim. 2:2; 2 Tim. 3:15; Fapte 2:42; 1 Tim. 2:1-3; 1 Tim. 2:8-10; 1 Cor. 14:16; 1 Cor. 16:2; Is. 66:23; Tit 1:5; 1 Tim. 3:14-16; 5:17; Ps. 40:10-11; Fapte 2:46

38. Sonntag

103. Was will Gott im vierten Gebot?

Gott will zum einen,
dass das Predigtamt und
die christliche Unterweisung
erhalten bleiben¹
und dass ich, besonders am Feiertag,²
zu der Gemeinde Gottes fleißig
komme.³
Dort soll ich Gottes Wort lernen,
die heiligen Sakramente gebrauchen,⁴
den Herrn öffentlich anrufen
und in christlicher Nächstenliebe für
Bedürftige spenden. 1Kor 16,2
Zum andern soll ich
an allen Tagen meines Lebens
von meinen bösen Werken feiern*
und den Herrn durch seinen Geist
in mir wirken lassen.⁵
So fange ich den ewigen Sabbat
schon in diesem Leben an.

¹Tit 1,5; 1Tim 3,14-15 • ²1Tim 4,13-16; 5,17; 1Kor 9,11-14; 2Tim 2,2; 3,15 • ³Ps 40,10-11; 68,27; Apg 2,42.46; 1Kor 14,19.29-31 • ⁴1Kor 11,33; 1Tim 2,1-3.8-10; 1Kor 14,16 • ⁵Jes 66,23

Lord's Day 38

103. What is God's will for you in the fourth commandment?

First,
that the gospel ministry and
education for it be maintained,¹
and that, especially on the festive day
of rest,
I diligently attend the assembly of
God's people²
to learn what God's Word teaches,³
to participate in the sacraments,⁴
to pray to God publicly,⁵
and to bring Christian offerings for
the poor.⁶
Second,
that every day of my life
I rest from my evil ways,
let the Lord work in me through
his Spirit,
and so begin in this life
the eternal Sabbath.⁷

¹Deut. 6:4-9, 20-25; 1 Cor. 9:13-14; 2 Tim. 2:2; 3:13-17; Titus 1:5 • ²Deut. 12:5-12; Ps. 40:9-10; 68:26; Acts 2:42-47; Heb. 10:23-25 • ³Rom. 10:14-17; 1 Cor. 14:31-32; 1 Tim. 4:13 • ⁴1 Cor. 11:23-25 • ⁵Col. 3:16; 1 Tim. 2:1 • ⁶Ps. 50:14; 1 Cor. 16:2; 2 Cor. 8-9 • ⁷Isa. 66:23; Heb. 4:9-11

› A HÁLÁDATOSSÁGRÓL

› O VĎAČNOSTI

› DESPRE RECUNOȘȚINȚĂ
DESPRE LEGEA LUI DUMNEZEU

› VON DER DANKBARKEIT

› THE TEN COMMANDMENTS

* »feiern« = ablassen

39. úrnapja

104. Mit akar Isten az ötödik parancsolatban?

Azt, hogy szüleimnek és valamennyi előljárómnak minden tiszteletet, szeretetet és hűséget megadjak, minden jó tanításuknak és büntetésüknek magamat illő engedelmességgel alávessem,¹ és az ő vétkeik és szeszélyeik iránt is türelmes legyek,² mivel Isten minket az ő kezük által akar vezetni.³

¹Ef 5,22; 6,1-4; Kol 3,18.20-24; Péld 1,8; 4,1.15.20; 20,20; 2Móz 21,17; Róm 13,1-7 • ²Péld 23,22; 1Móz 9,24-25; 1Pt 2,18 • ³Ef 6,4.9; Kol 3,19.21; Mt 22,21

39. deň Pánov

104. Čo požaduje Boh v piatom prikázaní?

To, aby som preukázal všetku úctu, lásku a vernosť svojmu otcovi a matke, a každej ďalšej autorite nado mnou, rešpektujúc ich dobré rady a pripomienky, (a) a tiež aby som trpezlivo znášal ich slabosti a nepevnosti, (b) lebo sa Bohu ľúbi spravovať nás skrze nich. (c)

(a) Ef 5,22; Ef 6,1-5; Kol 3,18.20-24; Pr 1,8; Pr 4,1; Pr 15,20; Pr 20,20; 2Mojž 21,17; Rím 13,1-7 (b) Pr 23,22; 1Mojž 9,24.25; 1Pt 2,18 (c) Ef 6,4.9; Kol 3,19-21; Rím 13,2.3; Mt 22,21

XXXIX. Duminica

104. Ce vrea Dumnezeu în cea de-a cincia poruncă?

Să acord tatălui, mamei și tuturor superiorilor mei toată stima, dragostea și fidelitatea, să mă supun cu ascultarea cuvenită tuturor învățăturilor și sancțiunilor bune ale lor, suportându-le cu răbdare defectele, fiindcă Dumnezeu vrea să ne conducă prin mâna lor.

Efes. 6:1-4; Col. 3:18-24; Prov. 1:8; Prov. 4:1; Prov. 15:20; Prov. 20:20; Ex. 21:17; Rom. 13:19; 1 Pet.2:18

39. Sonntag

104. Was will Gott im fünften Gebot?

Ich soll meinem Vater und meiner Mutter
und allen, die mir vorgesetzt sind,
alle Ehre, Liebe und Treue erweisen
und alle gute Lehre und Strafe¹
mit gebührendem Gehorsam
annehmen,²
auch mit ihren Schwächen und
Fehlern Geduld haben,³
weil Gott uns durch ihre Hand
regieren will.⁴

¹Eph 5,22; 6,1-2,5; Kol 3,18,20-24 • ²Spr 1,8; 4,1; 15,20; 20,20; 2Mose 21,17; Röm 13,1 • ³Spr 23,22; 1Mose 9,24-25; 1Petr 2,18 • ⁴Eph 6,4,9; Kol 3,19,21; Röm 13,2-7; Mt 22,21

Lord's Day 39

104. What is God's will for you in the fifth commandment?

That I honor, love, and be loyal
to my father and mother
and all those in authority over me;
that I submit myself with proper
obedience
to all their good teaching and
discipline;¹
and also that I be patient with their
failings²—
for through them God chooses to
rule us.³

¹Ex. 21:17; Prov. 1:8; 4:1; Rom. 13:1-2; Eph. 5:21-22; 6:1-9; Col. 3:18-4:1 • ²Prov. 20:20; 23:22; 1 Pet. 2:18 • ³Matt. 22:21; Rom. 13:1-8; Eph. 6:1-9; Col. 3:18-21

› A HÁLÁDATOSSÁGRÓL

› O VĎAČNOSTI

› DESPRE RECUNOȘȚINȚĂ
DESPRE LEGEA LUI DUMNEZEU

› VON DER DANKBARKEIT

› THE TEN COMMANDMENTS

40. úrnajpa

105. Mit akar Isten a hatodik parancsolatban?

Azt, hogy felebarátomat sem gondolatban, sem szóval, sem viselkedéssel, még kevésbé tettelegesen, sem személyesen, sem közvetve meg ne sértsem, ne gyűlöljem, ne bántsam és meg ne öljem.¹

Ellenkezôleg: oltsak ki magamból minden bosszúvágyat,² magamban se tegyek kárt, és magamat könnyelműen veszedelemben ne sodorjam.³

A közhatalom kezében azért van fegyver, hogy az emberölést megelőzze.⁴

¹Mt 5,21–22; 26,52; 1Móz 9,6 • ²Ef 4,26; Róm 12,19; Mt 5,25; 18,35 • ³Róm 13,14; Kol 2,23; JSirá 3,27; Mt 4,7 • ⁴1Móz 9,6; 2Móz 21,14; Mt 26,52; Róm 13,4

106. Csak az emberölésről szól ez a parancsolat?

Amikor Isten a gyilkosságot tiltja, arra is tanít, hogy ő a gyilkosságnak a gyökerét: az irigységet,¹ a gyűlölséget,² a haragot³ és a bosszúvágyat gyűlöli, és mindezt titkos gyilkosságnak tartja.⁴

¹Róm 1,29 • ²1Jn 2,9.11 • ³Jak 2,13; Gal 5,19–21 • ⁴1Jn 3,15

40. deň Pánov

105. Čo požaduje Boh v šiestom prikázaní?

To, aby som ani v mysli, ani slovami, ani posunkami, a tým menej skutkami, sám alebo prostredníctvom niekoho iného, nezneuctil, neznenávidel, neporasil alebo nezabil svojho blížneho, (a) ale aby som odložil každú túžbu po odplate (b) a ani sám sebe neublížil, alebo sa úmyselne nevystavil akémukoľvek nebezpečenstvu. (c) Strážca poriadku je teda preto ozbrojený, aby zabránil vražde. (d)

(a) Mt 5,21.22; Mt 26,52; 1Mojž 9,6 (b) Ef 4,26; Rím 12,19; Mt 5,25; Mt 18,35 (c) Rím 13,14; Kol 2,23; Mt 4,7 (d) 1Mojž 9,6; 2Mojž 21,14; Mt 26,52; Rím 13,4

106. Nehovorí však toto prikázanie iba o vražde?

Keď Boh zakazuje vraždu, súčasne nás učí, že si oškliví jej príčiny, ako je závisť, (a) nenávisť, (b) hnev (c) a túžba po odplate. A toto všetko On považuje za vraždu. (d)

(a) Pr 14,30; Rím 1,29 (b) 1Jn 2,9.11 (c) Jk 1,20; Gal 5,19.21 (d) 1Jn 3,15

XL. Duminica

105. Ce vrea Dumnezeu în cea de-a șasea poruncă?

Ca pe aproapele meu să nu-l defăimez, să nu-l omor și să nu-l offensez cu gândul, cu vorba, cu purtarea și cu atât mai puțin cu fapta, ci să lepăd orice dorință de răzbunare. Nu trebuie nici să-mi fac mie însumi rău sau să mă expun intenționat unui pericol.

Iar autoritatea este înarmată tocmai pentru a împiedica omorul.

Mat. 5:21–22; Mat. 26:52; Gen. 9:6; Efes. 4:26; Rom. 12:19; Mat. 18:35; Rom. 13:4; Mat. 5:25; Rom. 13:14; Ex. 21:14

106. Această poruncă nu interzice doar omorul?

Interzicându-ne omorul, Dumnezeu vrea să ne învețe că El are oroare de tot ceea ce constituie rădăcina omorului, ca invidia, ura, mânia, dorința de răzbunare. Pentru El, toate acestea reprezintă un omor tainic.

Rom. 1:28–32; 1 In. 2:9–11; 1 In. 3:15; Iac. 1:20; Gal. 5:19–21

40. Sonntag

105. Was will Gott im sechsten Gebot?

Ich soll meinen Nächsten
weder mit Gedanken
noch mit Worten oder Gebärden,
erst recht nicht mit der Tat,
auch nicht mit Hilfe anderer,¹
schmähen, hassen, beleidigen
oder töten.²
Ich soll vielmehr
alle Rachgier ablegen,
mir auch nicht selbst Schaden zufügen
oder mich mutwillig in Gefahr
begeben.³
Darum hat auch der Staat den Auftrag,
durch seine Rechtsordnung
das Töten zu verhindern.⁴

¹Mt 5,21-22.26.52; 1Mose 9,6 • ²Eph 4,26; Röm 12,19; Mt 5,25; 18,35 • ³Röm 13,14; Kol 2,23; Sir 3,27; Mt 4,7 • ⁴1Mose 9,6; 2Mose 21,14; Mt 26,52; Röm 13,4

106. Redet denn dieses Gebot nur vom Töten?

Nein.
Gott will uns
durch das Verbot des Tötens lehren,
dass er schon die Wurzel des Tötens,
nämlich Neid, Hass, Zorn und
Rachgier¹
hasst und dass alles
für ihn
heimliches Töten ist.²

¹Röm 1,28-32; 1Joh 2,9-11; Jak 1,20; Gal 5,19-21 •
²1Joh 3,15

Lord's Day 40

105. What is God's will for you in the sixth commandment?

I am not to belittle, hate, insult, or kill
my neighbor—
not by my thoughts, my words, my
look or gesture,
and certainly not by actual deeds—
and I am not to be party to this in
others;¹
rather, I am to put away all desire for
revenge.²
I am not to harm or recklessly
endanger myself either.³
Prevention of murder is also why
government is armed with the sword.⁴

¹Gen. 9:6; Lev. 19:17-18; Matt. 5:21-22; 26:52 •
²Prov. 25:21-22; Matt. 18:35; Rom. 12:19; Eph. 4:26
• ³Matt. 4:7; 26:52; Rom. 13:11-14 • ⁴Gen. 9:6; Ex.
21:14; Rom. 13:4

106. Does this commandment refer only to murder?

By forbidding murder God teaches us
that he hates the root of murder:
envy, hatred, anger, vindictiveness.¹
In God's sight all such are disguised
forms of murder.²

¹Prov. 14:30; Rom. 1:29; 12:19; Gal. 5:19-21; 1 John
2:9-11 • ²1 John 3:15

› A HÁLÁDATOSSÁGRÓL

› O VĎAČNOSTI

› DESPRE RECUNOȘȚINȚĂ
DESPRE LEGEA LUI DUMNEZEU

› VON DER DANKBARKEIT

› THE TEN COMMANDMENTS

107. De elég-e, ha felebarátunkat így meg nem öljük?

Nem, mert mikor Isten az irigységet, gyűlölséget és haragot kárhoztatja, ezzel azt kívánja, hogy szeressük felebarátunkat, mint magunkat:¹ iránta türelemmel, békességgel, szelídséggel,² könyörületességgel,³ szívességgel⁴ viseltessünk, őt veszedelmében tőlünk telhetően megvédjük,⁵ és ellenségeinkkel is jót tegyünk.⁶

¹Mt 7,12; 22,39 • ²Ef 4,2; Gal 6,1–2; Mt 5,9; Róm 12,18 • ³Mt 5,7; Lk 6,36 • ⁴Róm 12,10.15 • ⁵2Móz 23,5 • ⁶Mt 5,44–45; Róm 12,20–21

107. Stačí, keď nikoho nezabijeme uvedeným spôsobom?

Nie. Keď Boh zakazuje závisť, nenávisť a hnev, súčasne nám prikazuje milovať svojho blížneho ako seba samého, (a) preukazovať voči nemu trpezlivosť, pokoj, pokoru, zľutovanie a vôbec láskavý prístup (b) a zabrániť, aby sa mu ublížilo, keď je to v našej moci. (c) Ba aby sme činili dobro dokonca aj našim nepriateľom. (d)

(a) Mt 7,12; Mt 22,39; Rím 12,10 (b) Ef 4,2; Gal 6,1.2; Mt 5,5.7.9; Rím 12,18; Lk 6,36; 1Pt 3,8; Kol 3,12; Rím 12,10.15 (c) 2Mojž 23,5 (d) Mt 5,44.45; Rím 12,20.21

107. Este îndeajuns să nu ne ucidem aproapele, după cum s-a spus?

Nu, căci condamnând invidia, ura și mânia Dumnezeu vrea ca noi să ne iubim aproapele ca pe noi înșine și să-i arătăm răbdare, pace, blândețe, milă, bunăvoință, să prevenim, pe cât ne stă în putință, orice l-ar păgubi și să facem bine chiar și dușmanilor noștri.

Mat. 7:12; Mat. 22:39; Efes. 4:2; Gal. 6:1-2; Rom. 12:18; Ex. 23:5; Mat. 5:44; Mat. 5:5-9; Lc. 6:36; Rom. 12:10, 15, 20-21

41. úrnepja**108. Mit akar Isten a hetedik parancsolatban?**

Azt, hogy a paráznaságot mi is szívből gyűlöljük,¹ mivel Isten megátkozta azt,² és hogy tiszta és fegyelmezett életet éljünk³ akár a szent házasságban, akár azon kívül.⁴

1Júd 23 • ²3Móz 18,27–28 • ³1Thessz 4,3–5 • ⁴Zsid 13,4; 1Kor 7,1–4.25–27

41. deň Pánov**108. Čo nás učí siedme prikázanie?**

To, že Boh zatracuje všetku nečistotu, (a) a preto si ju musíme tiež celým našim srdcom oškľiviť (b) a žiť cudne a zdržanlivo, (c) či už v svätom manželtve, alebo v živote bez manželstva. (d)

(a) 3Mojž 18,27.28 (b) Jud 1,23 (c) 1Tes 4,3-5 (d) Žid 13,4; 1Kor 7,7-9.27

XLI. Duminica**108. Ce pretinde cea de-a șaptea poruncă?**

Orice necurăție fiind blestemată de Dumnezeu, noi trebuie s-o urâm din suflet și să trăim în curăție și cu sobrietate, atât în sfânta căsnicie cât și în afara ei.

1 Tes. 4:3-5; Evr. 13:4; Lev. 18:27-30; Iuda 22-23; 1 Cor. 7:1-11, 25-31

107. Haben wir das Gebot schon erfüllt, wenn wir unseren Nächsten nicht töten?

Nein.

Indem Gott Neid, Hass und Zorn verdammt,
will er, dass wir unseren Nächsten¹
lieben wie uns selbst,
ihm Geduld, Frieden, Sanftmut,²
Barmherzigkeit und
Freundlichkeit erweisen,³
Schaden, so viel uns möglich, von ihm
abwenden,
und auch unseren Feinden Gutes tun.⁴

¹Mt 7,12; 22,39 • ²Eph 4,2; Gal 6,1-2; Mt 5,5,7; Lk 6,36 • ³Röm 12,10,18; 2Mose 23,5 • ⁴Mt 5,44-45; Röm 12,20-21

107. Is it enough then that we do not murder our neighbor in any such way?

No.

By condemning envy, hatred, and anger
God wants us
to love our neighbors as ourselves,¹
to be patient, peace-loving, gentle,
merciful, and friendly toward them,²
to protect them from harm as much
as we can,
and to do good even to our enemies.³

¹Matt. 7:12; 22:39; Rom. 12:10 • ²Matt. 5:3-12; Luke 6:36; Rom. 12:10, 18; Gal. 6:1-2; Eph. 4:2; Col. 3:12; 1 Pet. 3:8 • ³Ex. 23:4-5; Matt. 5:44-45; Rom. 12:20-21 (Prov. 25:21-22)

› A HÁLÁDATOSSÁGRÓL

› O VĎAČNOSTI

› DESPRE RECUNOȘȚINȚĂ
DESPRE LEGEA LUI DUMNEZEU

› VON DER DANKBARKEIT

› THE TEN COMMANDMENTS

41. Sonntag

108. Was will Gott im siebenten Gebot?

Gott verurteilt alle Zügellosigkeit.¹
Darum sollen wir ihr von Herzen
feind sein,²
rücksichtsvoll und
verantwortungsbewusst leben,³
sei es nun in der Ehe oder außerhalb
derselben.⁴

¹3Mose 18,27-29 • ²Jud 22,23 • ³1Thess 4,3-5 •
⁴Hebr 13,4; 1Kor 7,4

Lord's Day 41

108. What does the seventh commandment teach us?

That God condemns all unchastity,¹
and that therefore we should
thoroughly detest it²
and live decent and chaste lives,³
within or outside of the holy state of
marriage.

¹Lev. 18:30; Eph. 5:3-5 • ²Jude 22-23 • ³1 Cor. 7:1-9;
1 Thess. 4:3-8; Heb. 13:4

109. Csak házasságtörést és más hasonló gyalázatot tilt Isten ebben a parancsolatban?

Mivel testünk és lelkünk a Szentlélek temploma, Isten azt akarja, hogy mindkettőt tisztán és szentül őrizzük meg.

Ezért megtilt minden parázna cselekedetet, viselkedést, beszédet,¹ gondolatot, vágyat² és mindent, ami erre ingerelhetne.³

¹Ef 5,3-5; 1Kor 6,18-20 • ²Mt 5,27-32 • ³Ef 5,18; 1Kor 15,33

109. Zakazuje Boh v tomto prikázaní iba cudzoložstvo a iné podobné závažné hriechy?

Nakoľko naše telo ako aj duša je chrámom Ducha Svätého, prikazuje nám ho zachovať čistým a svätým, a preto zakazuje všetky nečisté skutky, posunky, slová, (a) myšlienky, túžby (b) a všetko, čo k tomu môže ľudí zvädzať. (c)

(a) Ef 5,3.4; 1Kor 6,18-20 (b) Mt 5,27.28 (c) Ef 5,18; 1Kor 15,33

109. Dumnezeu nu interzice în această poruncă doar adulterul și alte asemenea nelegiuiiri?

Întrucât și trupul și sufletul sunt templul Duhului Sfânt, Dumnezeu vrea să le păstrăm pe amândouă curate și sfinte.

De aceea El interzice orice necurăție în faptele, gesturile, cuvintele, gândurile, dorințele noastre, și tot ce ne-ar putea împinge în această direcție.

Efes. 5:3-4; 1 Cor. 6:18-20; Efes. 5:18; 1 Cor. 15:33; Mat. 5:27-32

109. Verbiehet Gott in diesem Gebot allein den Ehebruch?

Nein.

Weil beide, unser Leib und unsere Seele,

Tempel des Heiligen Geistes sind, darum will Gott, dass wir

beide rein und heilig bewahren.

Er verbietet deshalb

alle zügellosen Taten,

Gebärden, Worte, Gedanken,

Begierden¹

und alles, was den Menschen dazu reizen kann.²

¹Eph 5,3-4; 1Kor 6,18-20; Mt 5,27-28 • ²Eph 5,18; 1Kor 15,33

109. Does God, in this commandment, forbid only such scandalous sins as adultery?

We are temples of the Holy Spirit, body and soul, and God wants both to be kept clean and holy.

That is why God forbids all unchaste actions, looks, talk, thoughts, or desires,¹ and whatever may incite someone to them.²

¹Matt. 5:27-29; 1 Cor. 6:18-20; Eph. 5:3-4 • ²1 Cor. 15:33; Eph. 5:18

› A HÁLÁDATOSSÁGRÓL

› O VĎAČNOSTI

› DESPRE RECUNOȘȚINȚĂ
DESPRE LEGEA LUI DUMNEZEU

› VON DER DANKBARKEIT

› THE TEN COMMANDMENTS

42. úrnapija

110. Mit tilt Isten a nyolcadik parancsolatban?

Isten nem csak azt a lopást¹ és rablást² tiltja, amelyet a hatóság is büntet. Lopásnak nevez minden olyan meszterkedést és cselfogást, amely révén – akár erővel, akár a jogszerűség látszatával – felebarátunk javait próbáljuk megszerezni.³ Ilyen a hamis súly⁴ és a hamis mérték,⁵ a hitvány áru és a hamis pénz, az uzsora,⁶ vagy bármi más eszköz, amelyet Isten megtiltott. Ideszámítjuk a fősვნისის⁷ és Isten ajándékainak tékozlását is.⁸

¹1Kor 6,10 • ²1Kor 5,10 • ³Lk 3,14; 1Thessz 4,6 •

⁴Péld 11,1; 16,11 • ⁵Ez 45,9–10; 5Móz 25,13–15 •

⁶Zsolt 15,5; Lk 6,35 • ⁷1Kor 6,10 • ⁸Péld 5,16

111. Mit követel tőled Isten e parancsolatban?

Azt, hogy felebarátom hasznát tőlem telhetően elősegítem, vele úgy cselekedjem, amint akarnám, hogy mások cselekedjenek velem,¹ és kitaratóan és hűségesen munkálkodjam, hogy mások szükségében is segíteni tudjak.²

¹Mt 7,12 • ²Ef 4,28

42. deň Pánov

110. Čo Boh zakazuje v ôsmom prikázaní?

Boh nezakazuje iba krádež (a) a lúpež (b), čo je trestné, ale rozumie pod slovom krádež všetky zlé úskoky a úmysly, ktorými by sme si chceli privlastniť niečo, čo patrí nášmu blížnemu, (c) či už silou alebo zdanlivo oprávne, napr. nespravodlivým vážením a meraním, podvodným obchodom, (d) falošnými peniazmi, úžerníctvom (e) alebo akýmkoľvek iným Bohom zakázaným spôsobom. Sem patrí aj chamtivosť (f) a zneužitie či ničenie Jeho darov. (g)

(a) 1Kor 6,10 (b) 1Kor 5,10; Iz 33,14 (c) Lk 3,14; 1Tes 4,6 (d) Pr 11,1; Pr 16,11; Ez 45,9–12; 5Mojž 25,13–16 (e) Žalm 15,5; Lk 6,35 (f) 1Kor 6,10 (g) Pr 23,20.21; Pr 21,20

111. Čo teda Boh požaduje v tomto prikázaní?

Aby som vždy uprednostňoval svojho blízneho, kde len môžem, a aby som sa s ním delil tak, ako si želim, aby sa iní so mnou delili. (a) Ďalej tiež, aby som verne pracoval tak, aby som mohol pomáhať tým, ktorí to potrebujú. (b)

(a) Mt 7,12 (b) Ef 4,28

XLII. Duminica

110. Ce interzice Dumnezeu în cea de-a opta poruncă?

Dumnezeu interzice nu numai furtul și tâlhăria, pe care le pedepsește autoritatea civilă, ci și toate măsurile și planurile cu ajutorul cărora noi încercăm să punem stăpânire pe bunul aproapelui nostru, fie prin forță, fie prin înșelăciune (adică prin greutăți, măsuri, mărimi false, prin mărfuri și monede contrafăcute, prin cămătărie), sau prin orice alt mijloc oprit de către Dumnezeu.

El ne interzice, de asemenea, orice zgârcenie și orice risipă a darurilor Lui.

1 Cor. 6:9-10; 1 Cor. 5:9-10; Lc. 3:14; 1 Tes. 4:6; Prov. 11:1; Ez. 45:9; Prov. 16:11; Deut. 25:13-16; Ps. 15:5; Lc. 6:35

111. Atunci, ce îți pretinde Dumnezeu în această poruncă?

Să contribuim, pe cât îmi stă în putință, la folosul aproapelui meu, să acționez față de el așa cum aș vrea să acționeze alții față de mine, să lucrez cu bună credință pentru a putea veni în ajutorul celor aflați în nevoi.

Mat. 7:12; Efes. 4:28

42. Sonntag

110. Was verbietet Gott im achten Gebot?

Gott verbietet nicht nur Diebstahl und Raub,¹ die nach staatlichem Recht bestraft werden. Er nennt Diebstahl auch alle Schliche und betrügerischen Handlungen, womit wir versuchen, unseres Nächsten Gut an uns zu bringen, sei es mit Gewalt oder einem Schein des Rechts:² mit falschem Gewicht und Maß, mit schlechter Ware,³ gefälschtem Geld und Wucher, oder mit irgendeinem Mittel, das von Gott verboten ist. Er verbietet auch allen Geiz⁴ und alle Verschwendung seiner Gaben.

¹1Kor 5,10; 6,10 • ²Lk 3,14; 1Thess 4,6; Spr 11,1; 16,11 • ³Hes 45,9-10; Ps 15,55; 5Mose 25,13-15; Lk 6,35 • ⁴1Kor 6,10 • ⁵Spr 5,16

111. Was gebietet dir aber Gott in diesem Gebot?

Ich soll das Wohl meines Nächsten fördern, wo ich nur kann, und an ihm so handeln,¹ wie ich möchte, dass man an mir handelt. Auch soll ich gewissenhaft arbeiten, damit ich dem Bedürftigen in seiner Not helfen kann.²

¹Mt 7,12 • ²Eph 4,28

Lord's Day 42

110. What does God forbid in the eighth commandment?

God forbids not only outright theft and robbery, punishable by law.¹ But in God's sight theft also includes all scheming and swindling in order to get our neighbor's goods for ourselves, whether by force or means that appear legitimate,² such as inaccurate measurements of weight, size, or volume; fraudulent merchandising; counterfeit money; excessive interest; or any other means forbidden by God.³ In addition God forbids all greed⁴ and pointless squandering of his gifts.⁵

¹Ex. 22:1; 1 Cor. 5:9-10; 6:9-10 • ²Mic. 6:9-11; Luke 3:14; James 5:1-6 • ³Deut. 25:13-16; Ps. 15:5; Prov. 11:1; 12:22; Ezek. 45:9-12; Luke 6:35 • ⁴Luke 12:15; Eph. 5:5 • ⁵Prov. 21:20; 23:20-21; Luke 16:10-13

111. What does God require of you in this commandment?

That I do whatever I can for my neighbor's good, that I treat others as I would like them to treat me, and that I work faithfully so that I may share with those in need. Isa. 58:5-10; Matt. 7:12; Gal. 6:9-10; Eph. 4:28

› A HÁLÁDATOSSÁGRÓL

› O VĎAČNOSTI

› DESPRE RECUNOȘȚINȚĂ
DESPRE LEGEA LUI DUMNEZEU

› VON DER DANKBARKEIT

› THE TEN COMMANDMENTS

43. úrnapja

112. Mit akar Isten a kilencedik parancsolatban?

Azt, hogy senki ellen hamisan ne tanúskodjam,¹ szavát ki ne forgassam,² ne rágalmazzam, hitelét ne rontsam,³ meghallgatása nélkül könnyelműen el ne ítéljem.⁴

Ha Isten haragját magamra vonni nem akarom,⁵ kerüljem a hazugságot és a csalást, mint az ördög mesterkedéseit.⁶

A törvény előtt és más hivatalos eljárásban az igazságot kedveljem, őszintén kimondjam és megvalljam,⁷ felebarátom tisztességét és jó hírnevét pedig tőlem telhetően megoltalmazam és előmozdítom.⁸

¹Péld 19,5,9; 21,28 • ²Zsolt 15,3 • ³Róm 1,29–30 •

⁴Mt 7,1–2; Lk 6,37 • ⁵Péld 12,22; 13,5 • ⁶Jn 8,44 •

⁷1Kor 13,6; Ef 4,25 • ⁸1Pt 4,8

43. deň Pánov

112. Čo sa požaduje v deviatom prikázaní?

Aby som proti nikomu falošne ne-svedčil (a) ani neprekrúcal jeho slová, (b) nikoho neohováral a neosočoval, (c) nesúdil unáhlene a bez vypočutia a ani sa k nikomu v tom nepripájal; (d) ale aby som vylúčil akúkoľvek lož a podvod, lebo to sú skutky diablove, (e) ktorými by som si privolal ťažký Boží hnev; (f) podobne, aby som na súde či inom podobnom

pojednávani miloval pravdu, hovoril ju jednoznačne a vyznával ju. (g) Tiež, aby som tak, ako len môžem, obraňoval a napomáhal cti a dobrému menu svojho blížneho. (h)

(a) Pr 19,5,9; Pr 21,28 (b) Žalm 15,3; Žalm 50,19,20

(c) Rím 1,29,30 (d) Mt 7,1,2; Lk 6,37 (e) Jn 8,44 (f) Pr 12,22; Pr 13,5 (g) 1Kor 13,6; Ef 4,25 (h) 1Pt 4,8

XLIII. Duminica

112. Ce-mi pretinde cea de-a noua poruncă?

Să nu mărturisesc strâmb împotriva nimănui, să nu-i răstălmăcesc vorbele, să nu fiu nici bârfitor și nici calomniator, să nu contribui la condamnarea facilă a cuiva care nu a fost audiat, ci să evit toată minciuna și înșelătoria ca pe lucrările proprii ale diavolului, dacă nu vreau să am parte de mânia cumplită a lui Dumnezeu. În justiție și în orice altă situație să iubesc adevărul, să-l rostesc și să-l mărturisesc deschis. În fine, sunt dator să apăr și să sprijin, din toate puterile mele, onoarea și reputația aproapelui meu.

Prov. 19:5; Prov. 21:28; Ps. 15:3; Lc. 6:37; In. 8:44; Prov. 12:22; 1 Cor. 13:6; Efes. 4:25; Rom. 1:29–30; Mat. 7:1; Prov. 13:5; 19:9; 1 Pet. 4:8

44. úrnapja

113. Mit akar Isten a tizedik parancsolatban?

Azt, hogy soha a legkisebb kívánság vagy gondolat se támadjon fel szívünkben Isten egyetlen parancsolata ellen sem, hanem mindenkor teljes szívünkben gyűljünk minden bűnt, és gyönyörködünk minden igazságban.

Róm 7,7

44. deň Pánov

113. Čo od nás požaduje desiate prikázanie?

Aby v našom srdci nikdy nevznikla ani len najmenšia náklonnosť či myšlienka protichodná Božím prikázaniam, ale aby sme každý hriech vždy celým srdcom nenávideli a tešili sa z každej spravodlivosti. (a)

(a) Rím 7,7

XLIV. Duminica

113. Ce ne pretinde cea de-a zecea poruncă?

Să nu avem nicicând în inima noastră nici cea mai mică dorință sau gând contrar Legii lui Dumnezeu, ci permanent să urâm orice păcat din toată inima și să ne găsim plăcerea în orice este drept.

Rom. 7:7.

43. Sonntag

112. Was will Gott im neunten Gebot?

Ich soll gegen niemanden¹
falsches Zeugnis geben,
niemandem seine Worte verdrehen,²
nicht hinter seinem Rücken reden³
und ihn nicht verleumden.
Ich soll niemanden ungehört und
leichtfertig⁴
verurteilen helfen
und alles Lügen und Betrügen
als Werke des Teufels⁵
bei Gottes schwerem Zorn vermeiden.⁶
Vor Gericht und in all meinem Tun
soll ich die Wahrheit lieben,
sie aufrichtig sagen und bekennen
und auch meines Nächsten Ehre und
guten Ruf⁷
nach Kräften retten und fördern.⁸

¹Spr 19,5,9; 21,28 • ²Ps 15,3 • ³Röm 1,28,30 • ⁴Mt 7,1,2; Lk 6,37 • ⁵Joh 8,44 • ⁶Spr 12,22; 13,5 • ⁷1Kor 13,6; Eph 4,25 • ⁸1Petr 4,8

Lord's Day 43

112. What is the aim of the ninth commandment?

That I
never give false testimony against
anyone,
twist no one's words,
not gossip or slander,
nor join in condemning anyone
rashly or without a hearing.¹
Rather, in court and everywhere else,
I should avoid lying and deceit of
every kind;
these are the very devices the devil uses,
and they would call down on me God's
intense wrath.²
I should love the truth,
speak it candidly,
and openly acknowledge it.³
And I should do what I can
to guard and advance my neighbor's
good name.⁴

¹Ps. 15; Prov. 19:5; Matt. 7:1; Luke 6:37; Rom. 1:28-32 • ²Lev. 19:11-12; Prov. 12:22; 13:5; John 8:44; Rev. 21:8 • ³1 Cor. 13:6; Eph. 4:25 • ⁴1 Pet. 3:8-9; 4:8

› A HÁLÁDATOSSÁGRÓL

› O VĎAČNOSTI

› DESPRE RECUNOȘȚINȚĂ
DESPRE LEGEA LUI DUMNEZEU

› VON DER DANKBARKEIT

› THE TEN COMMANDMENTS

44. Sonntag

113. Was will Gott im zehnten Gebot?

Wir sollen in unserem Herzen
keine Lust und keinen Gedanken
aufkommen lassen,
gegen irgendein Gebot Gottes
zu handeln,
sondern wir sollen jederzeit
von ganzem Herzen aller Sünde
feind sein
und Lust zu aller Gerechtigkeit haben.
Röm 7,7-8

Lord's Day 44

113. What is the aim of the tenth commandment?

That not even the slightest desire or
thought
contrary to any one of God's
commandments
should ever arise in our hearts.
Rather, with all our hearts
we should always hate sin
and take pleasure in whatever is right.
Ps. 19:7-14; 139:23-24; Rom. 7:7-8

114. Megtarthatják-e tökéletesen ezeket a parancsolatokat, akik Istenhez megtértek?

Nem, mert amíg ezen a földön élnek, a leg-szentebbek is csak kezdők az engedel-mességben.¹

Mindazáltal nagyon komoly a szándékuk, hogy Isten parancsolatai szerint – mégpedig minden egyes parancsolata szerint – fognak élni.²

¹1Jn 1,8–10; Róm 7,14–15; Préd 7,20 • ²Róm 7,22; Jak 2,10

114. Môžu však ľudia obrátení k Bohu dokonale dodržat všechny prikázania?

Nie, dokonca aj najsvätejší (t. j. naj-božnejší – pozn. red.) ľudia, pokiaľ sú v tomto živote, naplňajú iba nepatrnú časťku tejto poslušnosti. (a) Predsa to však znamená, že s úprimným predsavzatím začali žiť nie iba podľa niektorých, ale podľa všetkých Božích prikázaní. (b)

(a) 1Jn 1,8–10; Rím 7,14.15; Kaz 7,20; 1Kor 13,9 (b) Rím 7,22; Žalm 1,2; Jk 2,10

114. Dar cei care sunt întorși la Dumnezeu pot să respecte în totalitate aceste porunci?

Nu, pentru că și oamenii cei mai sfinți au în această viață doar un mic început al acestei ascultări; cu toate acestea, ei urmăresc, cu multă seriozitate, să trăiască nu doar după vreo normă oarecare, ci după toate poruncile lui Dumnezeu.

1 In. 1:8-10; Rom. 7:14; Rom. 7:22-23; Iac. 2:10; Ecl. 7:20-22

115. Miért prédikáltatja Isten olyan szigorúan a Tízparancsolatot, ha ebben az életben senki sem tarthatja meg?

Először azért, hogy egész életünkben egyre jobban megismerjük bűnös természetünket,¹ és így még inkább kívánjuk bűneink bocsánatát és a Krisztusban való igazságot.²

Továbbá, hogy a Szentlélek kegyelméért könyörögve szüntelenül törekedjünk arra, hogy egyre jobban megújuljunk Isten képére, míg végül e földi élet után elérjük a tökéletességet.³

¹1Jn 1,9; Zsolt 32,5 • ²Róm 7,24–25 • ³1Kor 9,24; Fil 3,11–14

115. Prečo žiada Boh tak dôrazne hlásať desatoro prikázaní, keď ich v tomto živote žiaden človek dodržat nemôže?

Po prvé, aby sme sa po celý život učili viac a viac poznávať (a) našu hriešnu podstatu a tak horlivejšie hľadali odpustenie hriechov a spravodlivosť v Kristovi. (b) Podobne, aby sme sa stále usilovali a modlili k Bohu o milosť Du-cha Svätého, aby sme sa čoraz väčšmi približovali Božiemu obrazu, až pokým nedôjdeme k dokonalosti pripravenej pre nás v budúcom živote. (c)

(a) Rím 3,20; 1Jn 1,9; Žalm 32,5 (b) Mt 5,6; Rím 7,24.25 (c) 1Kor 9,24; Fil 3,11-14

115. Atunci de ce Dumnezeu vrea să predicăm Cele Zece Porunci cu atâta rigurozitate, dacă nimeni nu poate în această viață să le respecte?

În primul rând, pentru ca de-a lungul întregii vieți să ne cunoaștem din ce în ce mai bine natura păcătoasă și să ne căutăm cu atât mai mult iertarea păcatelor și dreptatea în Hristos; în al doilea rând, pentru ca neîncetat să ne dăm osteneala și să-L rugăm pe Dumnezeu să ne dea harul Duhului Sfânt pentru a fi reînnoiți tot mai mult după chipul Său până când, după această viață, vom atinge țelul desăvârșirii.

1 In. 1:9; Ps. 32:5; Rom. 7:24-25; Filip. 3:12-14; 1 Cor. 9:24-27

114. Können aber die zu Gott Bekehrten diese Gebote vollkommen halten?

Nein, sondern es kommen auch die frommsten Menschen in diesem Leben über einen geringen Anfang¹ dieses Gehorsams nicht hinaus. Wohl aber beginnen sie, mit fester Absicht nicht nur nach einigen, sondern nach allen Geboten Gottes zu leben.²

¹1Joh 1,8-10; Röm 7,14-15; Pred 7,20 • ²Röm 7,22; Jak 2,10-11

115. Warum lässt uns Gott denn die zehn Gebote so eindringlich predigen, wenn sie doch in diesem Leben niemand halten kann?

Erstens sollen wir unser ganzes Leben lang unsere sündige Art je länger, je mehr erkennen¹ und umso begieriger Vergebung der Sünden und Gerechtigkeit in Christus suchen.² Zweitens sollen wir unaufhörlich uns bemühen und Gott um die Gnade des Heiligen Geistes bitten, dass wir je länger, je mehr zum Ebenbild Gottes erneuert werden, bis wir nach diesem Leben³ das Ziel der Vollkommenheit erreichen.

¹1Joh 1,9; Ps 32,5 • ²Röm 7,24-25 • ³1Kor 9,24-25 • ⁴Phil 3,11-14

114. But can those converted to God obey these commandments perfectly?

No. In this life even the holiest have only a small beginning of this obedience.¹ Nevertheless, with all seriousness of purpose, they do begin to live according to all, not only some, of God's commandments.²

¹Eccles. 7:20; Rom. 7:14-15; 1 Cor. 13:9; 1 John 1:8-10 • ²Ps. 1:1-2; Rom. 7:22-25; Phil. 3:12-16

115. Since no one in this life can obey the Ten Commandments perfectly, why does God want them preached so pointedly?

First, so that the longer we live the more we may come to know our sinfulness and the more eagerly look to Christ for forgiveness of sins and righteousness.¹ Second, so that we may never stop striving, and never stop praying to God for the grace of the Holy Spirit, to be renewed more and more after God's image, until after this life we reach our goal: perfection.²

¹Ps. 32:5; Rom. 3:19-26; 7:7, 24-25; 1 John 1:9 • ²1 Cor. 9:24; Phil. 3:12-14; 1 John 3:1-3

› A HÁLÁDATOSSÁGRÓL

› O VĎAČNOSTI

› DESPRE RECUNOȘȚINȚĂ
DESPRE LEGEA LUI DUMNEZEU

› VON DER DANKBARKEIT

› THE TEN COMMANDMENTS

AZ IMÁDKOZÁSRÓL

O MODLITBE

DESPRE RUGĂCIUNE

45. úrnapja

116. Miért szükséges a keresztyéneknek imádkozniuk?

Azért, mert ez annak a hálaadásnak legfőbb része, amelyet Isten tőlünk megkövetel.¹

De azért is, mert Isten csak azoknak adja kegyelmét és Szentlelkét, akik őt erre őszinte szívvel szüntelenül kérik, s ezért hálát adnak neki.²

¹Zsolt 50,14–15 • ²Mt 7,7–8; Lk 11,9–10.13; Mt 13,12

45. deň Pánov

116. Prečo je potrebné, aby sa kresťan modlil?

Preto, lebo modlitba je hlavnou časťou vďačnosti, ktorú Boh žiada od nás. (a) Ďalej preto, lebo Boh dáva svoju milosť a svojho Ducha Svätého len tým, ktorí si tieto dary od Neho v úprimných modlitbách neprestajne prosia, a vzdávajú Mu za to vďaku. (b)

(a) Žalm 50,14.15 (b) Mt 7,7.8; Lk 11,9.10.13; 1Tes 5,17

XLV. DUMINICA

116. De ce trebuie să ne rugăm?

Deoarece rugăciunea este principala parte a recunoștinței pe care Dumnezeu o pretinde de la noi; și întrucât Dumnezeu vrea să ofere harul și Duhul Său cel Sfânt doar celor care Îi cer aceasta cu rugăciuni neconținute ale inimii și la urmă Îi mulțumesc.

Ps. 50:14-15 ; c. 11:9-13; Mat. 7:7-11; 13:12

VOM GEBET

45. Sonntag

116. Warum ist den Christen das Gebet nötig?

Weil es die wichtigste Gestalt der Dankbarkeit ist,
die Gott von uns fordert,¹
und weil Gott seine Gnade
und seinen Heiligen Geist
nur denen geben will,
die ihn herzlich und unaufhörlich
darum bitten und ihm dafür danken.²

¹Ps 50,14-15 • ²Mt 7,7-8; 13,12; Lk 11,9.10.13

THE LORD'S PRAYER

Lord's Day 45

116. Why do Christians need to pray?

Because prayer is the most important part
of the thankfulness God requires of us.¹
And also because God gives his grace
and Holy Spirit
only to those who pray continually
and groan inwardly,
asking God for these gifts
and thanking God for them.²

¹Ps. 50:14-15; 116:12-19; 1 Thess. 5:16-18 • ²Matt. 7:7-8; Luke 11:9-13

- › AZ IMÁDKOZÁSRÓL
- › O MODLITBE
- › DESPRE RUGĂCIUNE
- › VOM GEBET
- › THE LORD'S PRAYER

117. Mi szükséges ahhoz az imádsághoz, amelyet Isten kedvel és meghallgat?

Először: az egy igaz Istenhez imádkozzunk, aki magát ígéjében nekünk kijelentette.¹ Tőle szívből kérhetjük mindazt, amit kérnünk parancsolt.² Másodsor: ismerjük meg alaposan szükségünket és nyomorúságunkat,³ és alázatosan járuljunk felséges színe elé.⁴ Harmadsor: legyünk szilárdan meggyőződve⁵ arról, hogy bár méltatlanok vagyunk rá, Isten imádságunkat az Úr Krisztusért bizonyosan meghallgatja,⁶ amint azt ígéjében meg is ígérte nekünk.⁷

¹Jn 4,22–24 • ²Róm 8,26; 1Jn 5,14 • ³2Krn 20,12 •

⁴Zsolt 2,11; 34,19; Ézs 66,2 • ⁵Róm 10,14; Jak 1,6 •

⁶Jn 14,13–14; Dán 9,17–18 • ⁷Mt 7,8; Zsolt 143,1

118. Mit parancsolt Isten, hogy kérjünk tőle?

Mindent, amire testünknek-lelkünknek szüksége van, amit a mi Urunk, Jézus Krisztus befoglalt abba az imádságba, amelyre ő maga tanított minket.

Jak 1,17; Mt 6,33

117. Čím sa vyznačuje modlitba, ktorá je Bohu lúba a ktorú vypočuje?

Predovšetkým, aby sme sa zo srdca modlili (a) iba k jedinému pravému Bohu, ktorý sa zjavil vo svojom Slove (b) a prikázal nám, aby sme od Neho žiadali všetky veci. (c) Ďalej, aby sme správne a úplne poznali svoju biedu a úbohosť, (d) aby sme sa hlboko pokorili v prítomnosti jeho Božskej vznešlosti. (e) Napokon, aby sme boli plne presvedčení, že On – nehľadiac na to, že sme toho nehodní – vypočuje istotne našu modlitbu pre zásluhy Krista, nášho Pána (f) tak, ako to zaslúbil vo svojom Slove. (g)

(a) Jn 4,24; Žalm 145,18 (b) Zjav 19,10; Jn 4,22–24 (c) Rím 8,26; 1Jn 5,14; Jk 1,5 (d) 2Krn 20,12 (e) Žalm 2,11; Žalm 34,19; Iz 66,2 (f) Rím 10,14; Jk 1,6 (g) Jn 14,13.14; Jn 16,23; Dan 9,17.18 (h) Mt 7,8; Žalm 27,8

118. Čo si máme prosiť od Boha podľa Jeho príkazu?

Všetky veci potrebné pre dušu i telo, (a) ktoré Kristus, náš Pán, zahrnul do modlitby, ktorú nás On sám naučil.

(a) Jk 1,17; Mt 6,33

117. Ce-i trebuie unei rugăciuni pentru a fi plăcută și ascultată de către Dumnezeu?

În primul rând, să ne rugăm din suflet doar singurului și adevăratului Dumnezeu, Care ni S-a revelat în Cuvântul Său, pentru tot ce ne-a poruncit să-I cerem. În al doilea rând, să ne cunoaștem corect și temeinic sărăcia și starea cea rea pentru a ne smeri în fața măreției Sale.

În al treilea rând, să avem o puternică încredere că El, fără să țină cont de nevrednicia noastră, de dragul Domnului Hristos, va asculta cu siguranță rugăciunea noastră, după cum a făgăduit în Cuvântul Său.

In. 4:23–24; Rom. 8:26; 1 In. 5:14–15; 2 Cron. 20:12; Ps. 34:18; Iac. 1:6–8; In. 14:13–16; Dan. 9:17–19; Ps. 2:11; Is. 66:2; Rom. 10:14; Mat. 7:8; Ps. 143:1

118. Ce ne-a poruncit Dumnezeu să-I cerem?

Toate cele ce sunt necesare sufletului și trupului, cele incluse de Domnul Iisus Hristos în rugăciunea pe care El Însuși ne-a dat-o.

Iac. 1:17; Mat. 6:33

117. Was gehört zu einem Gebet, damit es Gott gefällt und von ihm erhört wird?

Erstens,
dass wir allein den wahren Gott,
der sich uns in seinem Wort
geoffenbart hat,¹
von Herzen anrufen²
um alles, was er uns zu bitten
befohlen hat.³
Zweitens,
dass wir unsere Not und unser Elend
gründlich erkennen,⁴
um uns vor seinem göttlichen
Angezicht
zu demütigen.⁵
Drittens,
dass wir diesen festen Grund haben,⁶
dass er unser Gebet
trotz unserer Unwürdigkeit
um des Herrn Christus willen
gewiss erhören will,⁷
wie er uns in seinem Wort
verheißen hat.⁸

¹Joh 4,22-24 • ²Joh 4,23.24 • ³Röm 8,26; 1Joh 5,14
• ⁴2Chron 20,12 • ⁵Ps 2,11; 34,19; Jes 66,2 • ⁶Röm
10,14; Jak 1,6 • ⁷Joh 14,13-16; Dan 9,17-18 • ⁸Mt
7,8; Ps 143,1

118. Was hat uns Gott befohlen, von ihm zu erbitten?

Alles, was wir
für unser geistliches
und leibliches Leben
nötig haben,
wie es der Herr Christus
in dem Gebet zusammengefasst hat,
das er uns selber lehrt.
Jak 1,17; Mt 6,33

117. What is the kind of prayer that pleases God and that he listens to?

First, we must pray from the heart
to no other than the one true God,
revealed to us in his Word,
asking for everything God has
commanded us to ask for.¹
Second, we must fully recognize our
need and misery,
so that we humble ourselves in God's
majestic presence.²
Third, we must rest on this
unshakable foundation:
even though we do not deserve it,
God will surely listen to our prayer
because of Christ our Lord.
That is what God promised us
in his Word.³

¹Ps. 145:18-20; John 4:22-24; Rom. 8:26-27; James
1:5; 1 John 5:14-15 • ²2 Chron. 7:14; Ps. 2:11;
34:18; 62:8; Isa. 66:2; Rev. 4 • ³Dan. 9:17-19; Matt.
7:8; John 14:13-14; 16:23; Rom. 10:13; James 1:6

118. What did God command us to pray for?

Everything we need, spiritually and
physically,
as embraced in the prayer
Christ our Lord himself taught us.
James 1:17; Matt. 6:33

- › AZ IMÁDKOZÁSRÓL
- › O MODLITBE
- › DESPRE RUGĂCIUNE
- › VOM GEBET
- › THE LORD'S PRAYER

119. Hogyan szól ez az imádság?

„Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is; mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól; mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.”

Mt 6,9–13; Lk 11,2–4

119. Ako znie táto modlitba? (a)

Otče náš, ktorý si v nebesiach,
 1. posväť sa meno Tvoje.
 2. Príď kráľovstvo Tvoje.
 3. Buď vôľa Tvoja ako v nebi, tak aj na zemi.
 4. Chlieb náš každodenný daj nám dnes.
 5. A odpusť nám viny naše, ako i my odpúšťame vinníkom svojim.
 6. A neuveď nás do pokušenia, ale zbav nás od zlého.
 Lebo Tvoje je kráľovstvo i moc, i sláva, na veky.
 Amen.

(a) Mt 6,9-13; Lk 11,2-4

119. Cum sună aceasta?

Tatăl nostru Care ești în ceruri!
 Sfințească-se numele Tău;
 vie împărăția Ta;
 facă-se voia Ta,
 precum în cer
 și pe pământ.
 Pâinea noastră cea de toate zilele
 dă-ne-o nouă astăzi;
 și ne iartă nouă greșelile noastre,
 precum și noi iertăm greșiților noștri;
 și nu ne duce pe noi în ispită,
 ci izbăvește-ne de cel rău.
 Căci a Ta este împărăția
 și puterea și slava în veci. Amin!

Mat. 6:9-13; Lc. 11:2-4

46. úrnapija

120. Miért parancsolja Krisztus, hogy Istent így szólítsuk:**„MI ATYÁNK”?**

Azért, hogy mindjárt imádságunk kezdetén Isten iránti gyermeki félelem és bizalom ébredjen bennünk. Ez imádkozásunk fundamentuma, mert Isten Krisztus által Atyánkká lett, és amit tőle hittel kérünk, sokkal inkább megadja nekünk, mint szüleink, akik nem tagadják meg tőlünk a földi jókat.

Mt 7,9–11; Lk 11,11–13

46. deň Pánov

120. Prečo prikazuje Kristus, aby sme oslovovali Boha: „Otče náš?”

Preto, aby sa v nás vzbudila hneď na začiatku našej modlitby detinská dôvera a úcta k Bohu, čo je základom modlitby. Boh sa stal naším Otcom v Kristovi, a keď Ho v pravej viere prosíme, neodoprie nám zďaleka toľko, koľko nám odopierajú naši rodičia pri pozemských záležitostiach. (a)

(a) Mt 7,9-11; Lk 11,11-13

XLVI. Duminica

120. De ce ne-a poruncit Hristos să-I spunem lui Dumnezeu Tatăl nostru?

Ca să trezească în noi, încă de la începutul rugăciunii, respectul filial și încrederea față de Dumnezeu care trebuie să stea la temelie rugăciunii noastre, deoarece prin Hristos Dumnezeu a devenit Tatăl nostru. El este dispus să ne refuze mult mai puțin ceea ce Îi cerem cu credință decât ne refuză părinții noștri când le cerem lucrurile pământești.

Mat. 7:9-11; Lc. 11:11-13

119. Wie lautet dieses Gebet?

Unser Vater im Himmel!
 Geheiligt werde dein Name.
 Dein Reich komme.
 Dein Wille geschehe
 wie im Himmel so auf Erden.
 Unser tägliches Brot gib uns heute.
 Und vergib uns unsere Schuld,
 wie auch wir vergeben unsern
 Schuldigern.
 Und führe uns nicht in Versuchung,
 sondern erlöse uns von dem Bösen.
 Denn dein ist das Reich
 und die Kraft
 und die Herrlichkeit
 in Ewigkeit
 Amen.
 Mt 6,9-13; Lk 11,2-4

119. What is this prayer?

Our Father in heaven,
 hallowed be your name.
 Your kingdom come.
 Your will be done,
 on earth as it is in heaven.
 Give us this day our daily bread.
 And forgive us our debts,
 as we also have forgiven our debtors.
 And do not bring us to the time of trial,
 but rescue us from the evil one.
 For the kingdom
 and the power
 and the glory are yours forever.
 Amen.*
 Matt. 6:9-13; Luke 11:2-4

- › AZ IMÁDKOZÁSRÓL
- › O MODLITBE
- › DESPRE RUGĂCIUNE
- › VOM GEBET
- › THE LORD'S PRAYER

*46. Sonntag***120. Warum hat uns Christus befohlen, Gott so anzureden:****»Unser Vater«?**

Er will in uns gleich zu Anfang
 unseres Gebetes
 die kindliche Ehrfurcht und Zuversicht
 Gott gegenüber wecken,
 auf die unser Gebet gegründet sein soll;
 dass nämlich Gott
 durch Christus unser Vater
 geworden ist
 und uns das, worum wir ihn im
 Glauben bitten,
 noch viel weniger verweigern will,
 als unsere Väter uns irdische Dinge
 abschlagen.
 Mt 7,9-11; Lk 11,11-13

*Lord's Day 46***120. Why did Christ command us to call God "our Father"?**

To awaken in us
 at the very beginning of our prayer
 what should be basic to our prayer—
 a childlike reverence and trust
 that through Christ God has become
 our Father,
 and that just as our parents do not
 refuse us
 the things of this life,
 even less will God our Father refuse to
 give us
 what we ask in faith.
 Matt. 7:9-11; Luke 11:11-13

*Earlier and better manuscripts of Matthew 6 omit the words "For the kingdom and ...Amen."

121. Miért teszi hozzá: „AKI A MENNYEKBEN VAGY”?

Azért, hogy Isten mennyei felségéről semmi földi dolgot ne gondoljunk, és minden testi-lelki szükségünk kielégítését az ő mindenhatóságától várjuk.

¹Jer 23,23–24; ApCsel 17,24–25.27 • ²Róm 10,12

121. Prečo je pripojené: „ktorý si v nebesiach”?

Preto, aby sme nemali o Božom nebeskom majestáte pozemské predstavy, (a) a aby sme od Jeho všemohúcnosti očakávali všetko nevyhnutné pre našu dušu i telo. (b)

(a) Jer 23,23.24; Sk 17,24.25.27 (b) Rím 10,12

121. De ce adaugă: Care ești în ceruri?

Ca să nu avem nici o idee lumească despre mărțiș cerească a lui Dumnezeu

și ca să așteptăm de la atotputernicia Lui

tot ceea ce ne este necesar pentru trup și pentru suflet.

Ier. 23:23; Fapte 17:24-27; Rom. 10:12

47. úrnapija

122. Melyik az első kérés?

„Szenteltessék meg a te neved.”

Azaz: add először, hogy téged igazán megismerjünk, ¹ hogy megszenteljünk, dicsérjünk és magasztaljunk minden művedben, amelyekben mindenhatóságod, bölcsességod, jószágod, igazságod, irgalmasságod és igaz voltod tündöklök.²

Továbbá add, hogy egész életünket, gondolatainkat, beszédünket és cselekedeteinket arra irányítsuk, hogy ne vedet miattunk ne gyalázzák, hanem szálljon arra dicséret és dicsőség.³

¹Jn 17,3; Mt 16,17; Jak 1,5; Zsolt 119,105 • ²Zsolt 119,137; Róm 11,33–36 • ³Zsolt 71,8; 115,1

47. deň Pánov

122. Ako znie prvá prosba?

„Posväť sa meno Tvoje“. To znamená, daj nám predovšetkým, aby sme Ťa správne poznali (a) a uctievali, oslavovali a chválili Ťa (b) za všetky Tvoje skutky, v ktorých sa jasne zjavila Tvoja moc, múdrosť, dobrota, spravodlivosť, milosť a pravda. Ďalej tiež, aby sme mohli tak usporiadať a viesť svoj celý život, myslenie, slová i skutky, aby sme nespôsobili rúhanie Tvojmu menu, ale naopak, aby sa kvôli nám Tvojmu menu dostávalo chvála a sláva. (c)

(a) Jn 17,3; Jer 9,24; Jer 31,33.34; Mt 16,17; Jk 1,5; Žalm 119,105 (b) Žalm 119,137; Lk 1,46.47.68.69; Rím 11,33-36 (c) Žalm 71,8; Žalm 115,1

XLVII. Duminica

122. Care este prima cerere?

Sfințească-se numele Țău, altfel spus: dă-ne mai întâi să Te cunoaștem corect, să Te sfințim, să Te proslăvim și să Te lăudăm în toate lucrările Tale în care-Ți strălucesc atotputernicia, înțelepciunea, bunătatea, dreptatea, mila și adevărul.

Dă-ne, de asemenea, să ne aranjăm întreaga noastră viață, gândurile, cuvintele și faptele astfel încât Numele Țău să nu fie hulit niciodată din cauza noastră, ci mai degrabă cinstit și proslăvit.

In. 17:3; Ps. 119:105, 137; Rom. 11:33-36; Ps. 71:89 Ps. 115:1; Mat. 16:17; Iac. 1:5

121. Warum wird hinzugefügt: »Im Himmel«?

Wir sollen von der himmlischen
Hoheit Gottes
nichts Irdisches denken
und von seiner Allmacht alles
erwarten,¹

was für Leib und Seele nötig ist.²

¹Jer 23,23-24; Apg 17,24-27 • ²Röm 10,12

121. Why the words “in heaven”?

These words teach us
not to think of God’s heavenly majesty
as something earthly,¹
and to expect everything
needed for body and soul
from God’s almighty power.²

¹Jer. 23:23-24; Acts 17:24-25 • ²Matt. 6:25-34;
Rom. 8:31-32

- › AZ IMÁDKOZÁSRÓL
- › O MODLITBE
- › DESPRE RUGĂCIUNE
- › VOM GEBET
- › THE LORD’S PRAYER

47. Sonntag

Lord’s Day 47

122. Was bedeutet die erste Bitte: »Geheiligt werden dein Name«?

Damit beten wir:

Gib uns zuerst, dass wir dich recht
erkennen
und dich heiligen, rühmen und
preisen¹

in allen deinen Werken,²

in denen deine Allmacht, Weisheit,
Güte,
Gerechtigkeit, Barmherzigkeit und
Wahrheit
leuchten.

Gib uns auch, dass wir unser ganzes
Leben,
unsere Gedanken, Worte und Werke
darauf richten,
dass dein Name unsertwegen nicht
gelästert,
sondern geehrt und gepriesen werde.³

¹Joh 17,3; Mt 16,17; Jak 1,5 • ²Ps 119,105; Ps
119,137; Röm 11,22.33 • ³Ps 71,8; 115,1

122. What does the first petition mean?

“Hallowed be your name” means:

Help us to truly know you,¹
to honor, glorify, and praise you
for all your works
and for all that shines forth
from them:

your almighty power, wisdom,
kindness,
justice, mercy, and truth.²

And it means,

Help us to direct all our living—
what we think, say, and do—
so that your name will never be
blasphemed because of us
but always honored and praised.³

¹Jer. 9:23-24; 31:33-34; Matt. 16:17; John 17:3 •
²Ex. 34:5-8; Ps. 145; Jer. 32:16-20; Luke 1:46-55,
68-75; Rom. 11:33-3 • ³Ps. 115:1; Matt. 5:16

48. úrnepja

123. Melyik a második kérés?

„Jöjjon el a te országod.”

Azaz: úgy igazgass minket igéddel és Lelkeddel, hogy egyre jobban engedelmeskedjünk neked.¹

Tartsd meg és növeld anyaszentegyházadat;² pusztíts el minden ördögi mesterkedést, ellened lázadó hatalmat és minden gonosz tervet, amelyet szent igéd ellen szóttek,³ míg végre kiteljesedik a te uralmad,⁴ amikor te leszel minden mindenekben.⁵

¹Mt 6,33; Zsolt 119,5; 143,10 • ²Zsolt 51,20; 122,6-9 • ³1Jn 3,8; Róm 16,20 • ⁴Jel 22,17.20; Róm 8,22-23 • ⁵1Kor 15,28

48. deň Pánov

123. Ako znie druhá prosba?

„Príď kráľovstvo Tvoje“, to znamená, vládni nám tak svojím Slovom a Duchom, aby sme sa stále viacej Tebe poddávali. (a) Zachovaj svoju cirkev a daj jej vzrast. (b) Znič skutky diablove a každé násilie, ktoré by sa pozdvihovalo proti Tebe, a tiež každý zlý plán vymyslený proti Tvoj mu svätému Slovu, (c) dokiaľ sa neuskutoční Tvoje kráľovstvo v plnosti (d) a Ty budeš všetko vo všetkom. (e)

(a) Mt 6,33; Žalm 119,5; Žalm 143,10 (b) Žalm 51,18; Žalm 122,6-9 (c) 1Jn 3,8; Rím 16,20 (d) Zjav 22,17.20; Rím 8,22.23 (e) 1Kor 15,28

XLVIII. Duminica

123. Care este cea de-a doua cerere?

Vie împărăția Ta, adică domnește asupra noastră prin Cuvânt și prin Duh, ca să ne supunem Ție din ce în ce mai mult.

Menține și mărește Biserica Ta, distruge lucrările diavolului, orice putere care

se ridică împotriva Ta și toate sfaturile rele urzite împotriva Cuvântului Tău sfânt,

până ce va veni împlinirea Împărăției Tale, când Tu vei fi totul în toți.

Mat. 6:33; Ps. 119:5; Ps. 122:6; Rom. 16:20; 1 Cor. 15:28; Ps. 143:10; 1 In. 3:8; Rom. 8:22-23; Apoc. 22:17-20

49. úrnepja

124. Melyik a harmadik kérés?

„Legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is.”

Azaz: add, hogy mi és minden ember megtagadjuk önnön akaratunkat,¹ és minden ellentmondás nélkül engedelmeskedjünk a te egyedül jó akaratodnak,² hogy így mindenki a maga tisztét és hivatását éppoly készségesen és hűségesen töltse be,³ mint az angyalok a mennyben.⁴

¹Mt 16,24; Tit 2,12 • ²Lk 22,42 • ³1Kor 7,24 • ⁴Zsolt 103,20-21

49. deň Pánov

124. Ako znie tretia prosba?

„Buď vôľa Tvoja ako v nebi, tak aj na zemi“. To znamená, daruj nám a všetkým ľuďom, (a) aby sme zapreli svoju vlastnú vôľu a bez reptania poslúchali Tvoju vôľu, ktorá jediná je dobrá. (b) Aby každý na svojom mieste a vo svojom povolaní videl a konal svoje povinnosti (c) tak ochotne a verne, ako to robia anjeli v nebi. (d)

(a) Mt 16,24; Tit 2,11.12 (b) Lk 22,42; Ef 5,10; Rím 12,2 (c) 1Kor 7,24 (d) Žalm 103,20.21

XLIX. Duminica

124. Care este cea de-a treia cerere?

Facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ, adică noi, împreună cu toți oamenii, să renunțăm la voia noastră proprie și fără nici un murmur să ne supunem voii Tale, care doar ea este bună și astfel fiecare să se achite de datoria și de chemarea lui la fel de prompt și de fidel ca îngerii în cer.

Mat. 16:24; Tit 2:11-12; Lc. 22:42; Ps. 103:20-22; 1 Cor. 7:23-24

48. Sonntag

123. Was bedeutet die zweite**Bitte: »Dein Reich komme«?**

Damit beten wir:

Regiere uns durch dein Wort und deinen Geist,

dass wir dir je länger, je mehr gehorchen.¹

Erhalte und mehre deine Kirche² und zerstöre die Werke des Teufels und alle Gewalt, die sich gegen dich erhebt, und alle Machenschaften, die gegen dein heiliges Wort erdacht werden,³

bis die Vollendung deines Reiches kommt,

in dem du alles in allen sein wirst.⁴

¹Ps 119:5; 143:10; Mt 6:33 • ²Ps 51:20; 122:6-7 • ³1Joh 3:8; Röm 16:20 • ⁴Offb 22:17.20; Röm 8:22-23; 1Kor 15:28

Lord's Day 48

123. What does the second petition mean?

“Your kingdom come” means:

Rule us by your Word and Spirit in such a way

that more and more we submit to you.¹

Preserve your church and make it grow.²

Destroy the devil’s work; destroy every force which revolts against you and every conspiracy against your holy Word.³

Do this until your kingdom fully comes,

when you will be all in all.⁴

¹Ps. 119:5, 105; 143:10; Matt. 6:33 • ²Ps. 122:6-9; Matt. 16:18; Acts 2:42-47 • ³Rom. 16:20; 1 John 3:8 • ⁴Rom. 8:22-23; 1 Cor. 15:28; Rev. 22:17, 20

› AZ IMÁDKOZÁSRÓL

› O MODLITBE

› DESPRE RUGĂCIUNE

› VOM GEBET

› THE LORD’S PRAYER

49. Sonntag

124. Was bedeutet die dritte**Bitte: »Dein Wille geschehe wie im Himmel so auf Erden«?**

Damit beten wir:

Hilf, dass wir und alle Menschen unserm eigenen Willen absagen¹

und deinem allein guten Willen ohne alles Widersprechen gehorchen,²

so dass jeder seine irdischen Aufgaben so willig und treu ausübt³

wie die Engel im Himmel.⁴

¹Mt 16:24; Tit 2:12 • ²Lk 22:42 • ³1Kor 7:24 • ⁴Ps 103:20-21

Lord's Day 49

124. What does the third petition mean?

“Your will be done, on earth as it is in heaven” means:

Help us and all people

to reject our own wills

and to obey your will without any back talk.

Your will alone is good.¹

Help us one and all to carry out the work we are called to,²

as willingly and faithfully as the angels in heaven.³

¹Matt. 7:21; 16:24-26; Luke 22:42; Rom. 12:1-2; Titus 2:11-12 • ²1 Cor. 7:17-24; Eph. 6:5-9 • ³Ps. 103:20-21

50. úrnapija

125. Melyik a negyedik kérés?

„Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma.”

Azaz: adj meg nekünk mindent, amire ebben az életben szükségünk van,¹ hogy ezáltal megismerjük, hogy egyedül belőled fakad minden jó,² és hogy áldásod nélkül sem törődésünk, sem munkánk, sőt adományaid sem válnak hasznunkra.³

Ezért fordítsuk el bizalmunkat minden teremtménytől, és egyedül csak beléd vessük.⁴

¹Zsolt 104,27–28; 145,15–16; Mt 6,25–26 • ²ApCsel 14,17; 17,27–28 • ³1Kor 15,58; 5Móz 8,3; Zsolt 37,3–7.16–17 • ⁴Zsolt 55,23; 62,11

50. deň Pánov

125. Ako znie štvrtá prosba?

„Chlieb náš každodenný daj nám dnes“. To znamená, prosíme, poskytni nám všetko potrebné pre naše telo, (a) aby sme Ťa mali za jediný zdroj všetkého dobrého. (b) Bez Tvojho požehnania nám nemôže prosperovať ani naša starostlivosť, ani usilovnosť, dokonca ani Tvoje dary. (c) Práve preto máme odvrátiť našu dôveru od akéhokoľvek stvorenia a dúfať len v Teba samotného. (d)

(a) Žalm 104,27.28; Žalm 145,15.16; Mt 6,25.26 (b) Jk 1,17; Sk 14,17; Sk 17,27.28 (c) 1Kor 15,58; 5Mojž 8,3; Žalm 37,3-5.16; Žalm 127,1.2 (d) Žalm 55,23; Žalm 62,11; Žalm 146,3; Jer 17,5.7

L. Duminica

125. Care este cea de-a patra cerere?

Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, adică ai grijă de toate nevoile noastre trupești, ca astfel să recunoaștem că Tu ești sursa unică a întregului bine și că fără binecuvântarea Ta nici grija și nici sângevinia noastră, nici chiar darurile Tale nu ne-ar aduce vreun folos; și de aceea trebuie să ne punem încrederea doar în Tine, întorcând-o de la orice făptură.

Ps. 104:27-28; Ps. 145:15-16; Mat. 6:25; Fapte 14:16-17; Deut. 8:3; Ps. 55:22; Ps. 104:27-30; Mat. 6:25-33; Fapte 17:27-28; Ps. 37:3-7, 14-16; 62:11

51. úrnapija

126. Melyik az ötödik kérés?

„Bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek.”

Azaz: Krisztus véérért nekünk, nyomorult bűnösöknek ne tulajdonítsd sem az általunk elkövetett bűnöket, sem a minket bénító gonosz hajlamot.¹

Ugyanakkor a te kegyelmedről tanúskodik bennünk az az indíttatás, hogy feltett szándékunk felebarátainknak szívből megbocsátani.²

¹Zsolt 51,1–7; 143,2; 1Jn 2,1–2 • ²Mt 6,14–15

51. deň Pánov

126. Ako znie piata prosba?

„A odpusť nám naše viny, ako aj my odpúšťame vinníkom svojim“. To znamená, prosíme pre Kristovu krv, nepočítaj nám, úbohým hriešnikom, naše previnenia ani zlé sklony, ktoré sa nás vždy pridržajú; (a) a keďže cítime prítomnosť Tvojej milosti v nás, pevne sme sa rozhodli zo srdca odpustiť svojim blížnym. (b)

(a) Žalm 51,1-7; Žalm 143,2; 1Jn 2,1.2; Rím 8,1 (b) Mt 6,14.15

II. Duminica

126. care este cea de-a cincia cerere?

Ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri, adică binevoiește, de dragul sângelui lui Hristos, să nu ne socotești nouă, bieți păcătoși, toate greșelile și răul care ne afectează întotdeauna, ci dă-ne să găsim în noi mărturia harului Tău: hotărârea neclintită de a-l ierta, din inimă, pe aproapele nostru.

Ps. 143:29 1 In. 1:9; 1 In. 2:1-2; Mat. 6:14-15; Ps. 51:3-7; 32:1-5

50. Sonntag

125. Was bedeutet die vierte Bitte: »Unser tägliches Brot gibt uns heute«?

Damit beten wir:

Versorge uns mit allem,¹
was für Leib und Leben nötig ist.
Lehre uns dadurch erkennen,
dass du allein der Ursprung alles
Guten bist²
und dass ohne deinen Segen
unsere Sorgen und unsere Arbeit
wie auch deine Gaben uns nichts
nützen.³

Lass uns deshalb unser Vertrauen
von allen Geschöpfen abwenden
und es allein auf dich setzen.⁴

¹Ps 104,27-28; 145,15-16; Mt 6,25-26 • ²Apk 14,17;
17,27-28 • ³1Kor 15,58; 5Mose 8,3; Ps 37,16-17 •

⁴Ps 55,23; 62,11

Lord's Day 50

125. What does the fourth petition mean?

“Give us this day our daily bread”

means:

Do take care of all our physical needs¹
so that we come to know
that you are the only source
of everything good,²
and that neither our work and worry
nor your gifts
can do us any good without your
blessing;³
And so help us to give up our trust in
creatures
and trust in you alone.⁴

¹Ps. 104:27-30; 145:15-16; Matt. 6:25-34 • ²Acts
14:17; 17:25; James 1:17 • ³Deut. 8:3; Ps. 37:16;
127:1-2; 1 Cor. 15:58 • ⁴Ps. 55:22; 62; 146; Jer.
17:5-8; Heb. 13:5-6

› AZ IMÁDKOZÁSRÓL

› O MODLITBE

› DESPRE RUGĂCIUNE

› VOM GEBET

› THE LORD'S PRAYER

51. Sonntag

126. Was bedeutet die fünfte Bitte: »Vergib uns unsere Schuld, wie auch wir vergeben unsern Schuldigern«?

Damit beten wir:

Rechne uns armen Sündern
alle unsere Missetat
und das Böse,
das uns immer noch anhängt,¹
um des Blutes Christi willen nicht zu,
wie auch wir es als Zeugnis deiner
Gnade²
in uns finden,
unserem Nächsten von Herzen
verzeihen
zu wollen.

¹Ps 51,1-5; 143,2; 1Joh 2,1-2 • ²Mt 6,14-15

Lord's Day 51

126. What does the fifth petition mean?

“Forgive us our debts,
as we also have forgiven our debtors”

means:

Because of Christ's blood,
do not hold against us, poor sinners
that we are,
any of the sins we do
or the evil that constantly clings to us.¹
Forgive us just as we are fully
determined,
as evidence of your grace in us,
to forgive our neighbors.²

¹Ps. 51:1-7; 143:2; Rom. 8:1; 1 John 2:1-2 • ²Matt.
6:14-15; 18:21-35

52. úrnajpa

127. Melyik a hatodik kérés?

„Ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól.”

Azaz: mivel magunkban oly elesettek és gyarlók vagyunk, hogy egy pillanatra sem tudnánk fennmaradni,¹ ráadásul a mi esküdt ellenségünk, az ördög,² a világ³ és a mi tulajdon testünk⁴ minket szüntelenül ostromol, Szentlelked erejével tarts meg és erősíts meg minket, hogy ebben a lelki küzdelemben vereséget ne szenvedjünk,⁵ hanem szilárdan ellenállhassunk, míg végre teljes diadalt nyerünk.⁶

¹Jn 15,5; Zsolt 103,14 • ²1Pt 5,8; Ef 6,12 • ³Jn 15,19 • ⁴Róm 7,23; Gal 5,17 • ⁵Mt 26,41; Mk 13,33 •

⁶1Thessz 3,13; 5,23

128. Hogyan zárod ezt az imádságot?

„Mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké.”

Azaz: mindezt azért kérjük tőled, mert te a mi királyunk és mindenható vagy, aki nekünk minden jót meg is akarsz, meg is tudsz adni.¹

Mindezekért pedig ne mireánk, hanem szent nevedre térjen örök dicsőség!²

¹Róm 10,11–12; 1Pt 2,9 • ²Jn 14,13; Zsolt 115,1

52. deň Pánov

127. Ako znie šiesta prosba?

„Neuveď nás do pokušenia, ale zbav nás od zlého“. To znamená, že na-koľko my sami sme tak slabí, že nemôžeme obstáť ani na okamih (a) a popri tom ešte naši smrteľní nepriatelia – diabol, (b) svet, (c) naše vlastné telo (d) – neprestávajú na nás útočiť, preto zachovaj a posilni nás mocou svojho Ducha Svätého, aby sme v duchovnom boji nepodľahli, (e) ale aby sme mohli vytrvalo a pevne odolávať našim nepriateľom, kým nakoniec nedosiahne-me úplné víťazstvo. (f)

(a) Jn 15,5; Žalm 103,14 (b) 1Pt 5,8; Ef 6,12 (c) Jn 15,19 (d) Rím 7,23; Gal 5,17 (e) Mt 26,41; Mk 13,33 (f) 1Tes 3,13; 1Tes 5,23

128. Ako zakončuješ túto modlitbu?

„Lebo Tvoje je kráľovstvo i moc, i sláva, na veky“ znamená, toto všetko prosíme od Teba, lebo Ty si náš Kráľ všemohúci, chceš a dokážeš nám darovať všetko dobré, (a) a my sa za to všetko modlíme, aby nie my, ale Tvoje sväté meno bolo oslavované naveky. (b)

(a) Rím 10,11.12; 2Pt 2,9 (b) Jn 14,13; Jer 33,8.9; Žalm 115,1

III. Duminica

127. Care este cea de-a șasea cerere?

Nu ne duce pe noi în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău, adică deoarece în noi înșine suntem atât de slabi, că n-am putea dura o secundă, iar dușmanii noștri declarați – diavolul, lumea și propria noastră carne – ne asaltează fără încetare, Te rugăm să ne sprijini și să ne întărești prin puterea Duhului Tău Sfânt

ca să le putem rezista cu fermitate și să nu cădem în această luptă spirituală, până când vom obține în sfârșit o victorie deplină.

1 Pet. 5:8; Efes. 6:12; In. 15:19; Rom. 7:22-23; Gal. 5:17; Mat. 26:41; Mat. 13:33; In. 15:5; Ps. 103:14-16; 1 Tes. 3:13; 5:23

128. Cum închei această rugăciune?

Căci a Ta este împărăția și puterea și slava în veci, adică noi Îți cerem toate acestea pentru că Tu ești Împăratul nostru și fiind stăpân peste orice lucru, poți și vrei să ne dai tot ce-i bun; astfel slava nu ne revine nouă, ci Numelui Tău sfânt, în veci.

Rom. 10:11-12; 2 Pet. 2:9; In. 14:13; Ps. 115:1

52. Sonntag

127. Was bedeutet die sechste Bitte: »Und führe uns nicht in Versuchung, sondern erlöse uns von dem Bösen«?

Damit beten wir:
 Aus uns selbst sind wir so schwach,
 dass wir nicht einen Augenblick¹
 bestehen können.²
 Auch hören unsere erklärten Feinde,
 der Teufel, die Welt und unser
 eigenes Wesen,³
 nicht auf, uns anzufechten.
 Darum erhalte und stärke uns
 durch die Kraft deines
 Heiligen Geistes,
 dass wir ihnen fest widerstehen⁴
 und in diesem geistlichen Streit⁵
 nicht unterliegen,
 bis wir endlich den völligen Sieg⁶
 davontragen.

¹Joh 15,5 • ²Ps 103,14-16 • ³1Petr 5,8; Eph 6,12;
 Joh 15,19; Röm 7,23; Gal 5,17 • ⁴Mt 26,41 • ⁵Mk
 13,33 • ⁶1Thess 3,13; 5,23-24

128. Wie beschließt du dieses Gebet: »Dein ist das Reich, und die Kraft und die Herrlichkeit in Ewigkeit«?

Damit beten wir:
 Dies alles erbitten wir darum von dir,
 weil du als unser König und aller
 Dinge mächtig
 uns alles Gute geben willst und
 kannst,¹
 und dass dadurch nicht wir,
 sondern dein heiliger Name
 ewig gepriesen werde.²

¹Röm 10,11-12; 2Petr 2,9 • ²Joh 14,13; Ps 115,1

Lord's Day 52

127. What does the sixth petition mean?

“And do not bring us to the time
 of trial,
 but rescue us from the evil one”
 means:
 By ourselves we are too weak
 to hold our own even for a moment.¹
 And our sworn enemies—
 the devil,² the world,³ and our
 own flesh⁴—
 never stop attacking us.
 And so, Lord,
 uphold us and make us strong
 with the strength of your Holy Spirit,
 so that we may not go down to defeat
 in this spiritual struggle,⁵
 but may firmly resist our enemies
 until we finally win the complete
 victory.⁶

¹Ps. 103:14-16; John 15:1-5 • ²2 Cor. 11:14; Eph.
 6:10-13; 1 Pet. 5:8 • ³John 15:18-21 • ⁴Rom. 7:23;
 Gal. 5:17 • ⁵Matt. 10:19-20; 26:41; Mark 13:33;
 Rom. 5:3-5 • ⁶1 Cor. 10:13; 1 Thess. 3:13; 5:23

128. What does your conclusion to this prayer mean?

“For the kingdom
 and the power
 and the glory are yours forever”
 means:
 We have made all these petitions of you
 because, as our all-powerful king,
 you are both willing and able
 to give us all that is good;¹
 and because your holy name,
 and not we ourselves,
 should receive all the praise, forever.²

¹Rom. 10:11-13; 2 Pet. 2:9 • ²Ps. 115:1; John 14:13

- › AZ IMÁDKOZÁSRÓL
- › O MODLITBE
- › DESPRE RUGĂCIUNE
- › VOM GEBET
- › THE LORD'S PRAYER

129. Mit jelent ez a szó: „ÁMEN”?

„Amen” azt jelenti, hogy ez valóban és bizonyosan így lesz.

Mert Isten az én imádságomat sokkal bizonyosabban meghallgatta, mint amennyire én azt szívem szerint kívánhatnám.

2Kor 1,20; 2Tim 2,13

129. Čo znamená slovo „Amen”?

„Amen” znamená, že skutečně a iste sa tak má stať, lebo Boh omnoho istejšie vypočuje moju modlitbu, než nakoľko cítim vo svojom srdci, že to od Neho očakávam. (a)

(a) 2Kor 1,20; 2Tim 2,13

129. Ce înseamnă acest cuvânt scurt, Amin?

Amin înseamnă:

este adevărat și sigur!

Căci Dumnezeu îmi ascultă rugăciunea cu mult mai sigur

decât o doresc eu în inima mea.

2 Cor. 1:20; 2 Tim. 2:13

**129. Was bedeutet das Wort:
»Amen«?**

Amen heißt:

Das ist wahr und gewiss!

Denn mein Gebet

ist von Gott viel gewisser erhört,
als ich in meinem Herzen fühle,
dass ich dies alles von ihm begehre.

2Kor 1,20; 2Tim 2,13

**129. What does that little word
“Amen” express?**

“Amen” means:

This shall truly and surely be!

It is even more sure

that God listens to my prayer
than that I really desire

what I pray for.

Isa. 65:24; 2 Cor. 1:20; 2 Tim. 2:13

› AZ IMÁDKOZÁSRÓL

› O MODLITBE

› DESPRE RUGĂCIUNE

› VOM GEBET

› THE LORD’S PRAYER